உ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருப்பனந்தாள், காசிமடத்து வெளியீடு

இ. ஜப்பா நகர், ★ தஞ்சாவூர்.

முதுமொழிமேல் வைப்பு

கமலை வெள்ளியம்பலவாண முனிவர்
இயற்றியது.

மகாராசா சரபோசி சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம்
தஞ்சாவூர்.

இது
மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
குமாரர்
எஸ். கலியாணசுந்தரையரால்
குறிப்புரை முதலியவற்றுடன்

சென்னை, கபீர் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

தாரண ௵ பங்குனி ௴

உரிமைப்பதிவு

மார்ச்சு, 1945

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

		பக்கம்
முகவுரை	...	iii–x
முதுமொழிமேல் வைப்பு மூலமும் குறிப்புரையும்	...	1–87
சிறப்புப்பாயிரம்	...	1
காப்பு	...	1
1. அறத்துப்பால் பாயிரம் – இல்லறவியல் – துறவறவியல்	...	2–31
2. பொருட்பால் அரசியல் – அங்கவியல் – ஒழிபியல்	...	32–70
3. காமத்துப்பால் களவியல் – கற்பியல்	...	71–79
4. வீட்டின்பால்	...	79–87
செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி	...	88–90
அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி	...	90–94

முகவுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

சூழ்தரு வல்வினையு முடனேன்றிய பல்பிணியும்
பாழ்பட வேண்டுதிரேன் மிக வேத்துமின் பாய்புனலும்
போழிள வெண்மதியும் மனல் பொங்கர வும்புனைந்த
தாழ்சடை யான்பனந்தாட் டிருத் தாடகை யீச்சரமே.

பழைய கால முதல் தமிழ் நாட்டில் எழுந்த இலக்கிய நூல்களுள்ளே பலவகையாலும் உலகினர் போற்றும் உயர்தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது திருக்குறளாகும். இது தமிழ் நூலாசிரியர்கள் யாவராலும் சமய வேறுபாடின்றிப் பாராட்டப் பெறுவது. இந் நூலையும் இதன் கருத்துக்களையும் சொல்லமைதியையும் பெரும்பாலும் எல்லாத்தமிழ் நூல்களிலும் காணலாம். இந்நூலையும் நூற்பகுதிகளையும் பிறமொழிகளில் பலவாறு மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். சிறந்த நீதிநூலாகிய இக்குறளைச் சார்ந்து பிற்காலத்தில் பலவகையான நூல்கள் தமிழில் உண்டாயின. குறட்பாக்களைச் செய்யுட்களின் இடையிலும் இறுதியிலும் அமைத்துச் சில நூல்கள் இயற்றப் பெற்றுள்ளன.

திருக்குறட் பாக்களுக்கு உதாரணமோ விளக்கமோ கூறி அதனோடு குறளையும் கொண்டு அமைந்த செய்யுட்களையுடைய நூல்கள் பல. அவற்றுள் **முதுமொழிமேல் வைப்பு** ஒன்றாகும். இங்ஙனம் அமைந்த நூல்கள் இதற்கு முன்னும் உண்டு; பின்னும் உண்டு. இப்போது தெரிந்தவை வருமாறு :

சிவனேந்திர வெண்பா, இரங்கேச வெண்பா, தினகர வெண்பா, சிவசிவ வெண்பா, வடமலை வெண்பா, திருமலை வெண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி

வெண்பா, திருக்குறட் குமரேச வெண்பா, திருப்புல்லாணி மாலை திருத்தொண்டர் மாலை, வள்ளுவர் நேரிசை என்பனவாம்.

முதுமொழி என்ற தொடர் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாரியற்றிய திருக்குறளைக் குறிக்கும். சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா என்ற தொடரையும், "முத்தமிழ்ச் சங்கத்தவரை *மூதுரையால் வள்ளுவரும், சித்தமகிழ் வித்தார் சிவசிவா" (**சிவசிவ வெண்பா, 73**) என்ற அடிகளையும் நோக்குக. முதுமொழி யாகிய திருக்குறளின் மேல் உதாரணங்களும் விளக்கங்களும் அமைத்துக் கூறப் பெற்றமையின் இந்நூல் முதுமொழி மேல் வைப்பு என்னும் பெயருடையதாயிற்று. காரணங்கருதிய வழி இப்பெயர் அக்காரணத்தையுடைய பல நூல்களுக்கும் செல்வதாகவும், காரணங் கருதாத வழி இடுகுறி அளவாக நின்று இந்நூல் ஒன்றையே குறிப்பதாகவும் இருத்தலினால் காரண இடுகுறிப்பெயராயிற்று.

சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா திருவாவடுதுறை யாதீனத்து **ஸ்ரீ சிவஞான முனிவராலும், முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா** பொம்ம புரம் ஸ்ரீ சிவஞான பாலைய தேசிகராதீனத்துச் சிதம்பரம் ஈசானிய மடம் **ஸ்ரீ இராமலிங்க சுவாமிகளாலும்** இயற்றப் பெற்றவை.

முதுமொழி மேல் வைப்பின் ஆசிரியர் தருமபுரம் ஆதீனத்தைச் சார்ந்த **ஸ்ரீ கமலை வெள்ளியம்பலவாண முனிவராவர்**. இந்நூலின் சிறப்புப்பாயிரத்தாலும் என் தந்தையாரவர்கள் எழுதி வைத்துள்ள நூல்களின் வரலாற்றுக் குறிப்பினாலும் இது தெரிகின்றது. சிறப் புப்பாயிரத்தில் உள்ள 'கமலை வெள்ளியம்பலவாண முனிவர்' என்ற தொடர்மொழியால் இவர் திருவாரூரிற் பிறந்தார் என்று சொல்லலாம். சிவசம்பந்தமான செய்திகளும் கதைகளுமே குறட் பாக்களுக்கு விளக்கமாக அமைந்திருப்பது இந்நூலின் ஒரு தனிச் சிறப்பாகும். இதுபோன்ற வேறு நூல்களில் காணப்படாத வீட்டின்பால் இந்நூலில் கூறப் பெற்றுள்ளது மற்றொரு சிறப் பாகும். அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்ற மூன்றுக்கும் திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருவள்ளுவப் பயனாகிய திருக்குறட் பாக்களையும் வீட்டின் பால் என்ற பகுதிக்குக்

---

* மூதுரை - முதுமொழி

கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியர் அருளிச் செய்த சித்தாந்த சாத்திரமாகிய **திருவருட்பயனி**லுள்ள குறள் வெண்பாக்களையும் இது மேற்கோளாகவுடையது. திருவள்ளுவப் பயனாகிய திருக் குறளுக்கும் இந்தத் திருவருட்பயனுக்கும் உள்ள ஒருமைப் பாட்டை இந்நூல் வீட்டின்பாலின் தொடக்கத்தில் கூறப்பட் டுள்ள செய்தியால் அறியலாகும். இந்நூலிலுள்ள செய்யுட்களின் தொகை காப்பு நீங்கலாக 196. அவற்றுள் அறத்துப்பால் - 63; பொருட்பால் - 96; காமத்துப்பால் - 27; வீட்டின் பால் - 10. முதல் மூன்று பால்களில் ஒவ்வோர் அதிகாரத்துக்கும் ஒவ்வொரு செய்யுள் என்ற நியதியை இந்நூலாசிரியர் மேற்கொள்ளவில்லை. சில அதிகாரங்களுக்கு இரண்டு மூன்று நான்கு செய்யுட்களும் ஒரே குறளுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உதாரணங்களும் இந்நூலில் உள்ளன.

இந்நூற் செய்யுட்களில் பெரும்பாலன நேரிசை வெண்பாக் கள்; மற்றவை இன்னிசை வெண்பாக்கள்.

தருமபுர ஆதீனத்தில் நான்காம் பட்டத்திலிருந்த **மாசிலாமணி தேசிகரிடம்** சமயதீக்ஷையும் விசேஷதீக்ஷையும், சைவ சந்நியாசமும் ஐந்தாம் பட்டத்திலிருந்த **ஞானசம்பந்த தேசிகரிடம்** ஞான தீக்ஷையும் வெள்ளியம்பலவாண முனிவர் பெற்றார்.

இவர் திருப்பனந்தாள் மடத்து **ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகளை** வித்தியா குருவாக அடைந்து அவர்களிடம் வடமொழி தென் மொழி இரண்டையும் நன்கு பயின்றனர். ஆங்காங்கு இவர் பல புராணப் பிரசங்கங்களைச் செய்தும், தம் ஞானதேசிகர் மீது **சமுக மாலை, திருப்பள்ளி யெழுச்சி, தாலாட்டு** என்ற நூல்களை இயற்றியும், அந்த ஞானாசிரியர் இயற்றிய **முத்தி நிச்சயம்** என்ற நூலுக்குச் சிற்றுரை பேருரை என இரண்டு உரைகளையும் சிவஞான சித்தி யார்க்கு **ஞானாவரண விளக்கம்** என்னும் பாஷியத்தையும் எழுதியும், திருநெல்வேலி சிந்துபூந்துறை மடத்தில் போதகாசிரியராக இருந்து பல மாணவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டியும் கல்வி யறிவை நன்கு பரப்பி விளங்கினார்.

படிக்காசுப் புலவர் இவருடன் இருந்து ஆதி குமர குருபரரிடம் கல்வி பயின்றவரென்றும் **துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசரும்** அவர்

சகோதரர்களாகிய **கருணைப்பிரகாசரும், வேலையரும்,** கந்த **புராணச்** சுருக்கம் இயற்றிய **சம்பந்த சரணாலய முனிவரும்,** காவை **அம்பலவாண முனிவரும்,** புன்கூர் **சிவப்பிரகாச** முனிவரும் இவரிடம் கல்வி பயின்றவர்கள் என்றும் தெரிகிறது. தாம் சொந்தமாகப் பாடிய கவிகளை வேறு நூல்களிற் சேர்த்து இவர் தம் கவித் திறத்தைப் புலப்படுத்தியுள்ளனர். தேவாரத்திலும், பெரிய புராணம் முதலிய நூல்களிலும் இவருடைய பாடல்கள் கலந்துள்ளனவென்று பெரியோர் கூறுவர். வெள்ளி பாடல் என்று தமிழ் உலகத்தில் வழங்குவது இவருடைய பாடலே.

சிவபரமான புராணங்களிலும், சைவ சாஸ்திரங்களிலும் இவருக்கிருந்த பேராற்றல் முதுமொழிமேல்வைப்பில் இவர் காட்டிய உதாரணங்களால் நன்கு புலனாகும். இவர் போதகாசிரியராக இருந்த காலத்தே சிவ கதைகளை மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டி இந்நூலை எளிய நடையில் இயற்றி யிருத்தல் வேண்டுமென்றோ, மிகச் சிறு பிராயத்தில் பாடியிருத்தல் வேண்டுமென்றோ தோற்றுகிறது. இந்நூலிலுள்ள இவருடைய கருத்துக்கள் பல துறைமங்கலம் **சிவப்பிரகாச சுவாமி**களால் தம் பிரபந்தங்களில் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளன (கவிகள் 15, 18, 120 முதலியன.)

திருச்செந்தூரில் இவருக்குப் பகைஞனாகிய விதண்டாவாதி ஒருவன் பெரும்புலவனென்று பேர் வைத்துக் கொண்டு இருந்தானென்றும் இவருடைய ஆஞ்ஞைப்படி சிவப்பிரகாசர் திருச்செந்தூர் நிரோட்டக யமக அந்தாதி பாடி அவனை வென்று இவருக்கு அடிமையாக்கி வைத்தாரென்றும் ஒரு கர்ண பரம்பரைச் செய்தி வழங்குகிறது.

திருவள்ளுவ நாயனார் சுத்த சைவர் என்பதற்கு ஆதாரமாகக் காணப்படும் திருக்குறட்பாக்களை இவ்வாசிரியர் இந்நூலுள் எடுத்துக் காட்டி விளக்கியிருப்பது போற்றத் தக்கது.

'திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் மதுரையில் சமணரைக் கழுவேற்றவில்லை ; அவர்கள் தாமாகவே ஏறினர்' (செய்யுள், 35, 100) என்று கூறும் முகத்தால் சைவ சமயத்தின்பாலுள்ள அருட்டன்மையை இவர் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். **தக்கயாகப் பரணி**யாலும் இது விளங்கும். இவரது சமயக் கொள்கை,

'முத்தி நிச்சயத்துக்கு' இவர் எழுதிய சிற்றுரையின் பகுதியால் விளங்கும். அது வருமாறு :—

'ஆன்மாக்கள் சோபான முறையிற் சைவ சமயத்தைத் தலைப் பட்டு, சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்திய பின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்தல் ஆகிய சித்தாந்த முத்தியடைதற் பொருட்டுப் புறச் சமயங்களெல்லாம் சிவபிரானுல் தூல சூக்கும முறையின் வைத்து முதனூலுட் கூறியருளப் பட்டமையின் அவற்றையும் பயன் கருதி ஆங்காங்கு உளவாக விடுத்து, அவற்றுல் குன்றிய சைவ சமயத்தை யாவரும் முடிந்த பெரும் பேறடைவான் கருதி விளக்கஞ் செய்தா ரென்பார் பிறர் சமயம் நந்தாது தோற்றுவித்த நற்குரவ னென்றுர்.'

'நந்தாது தோற்று வித்தல் - புறச் சமயங்கள் துவரக் கெட் டொழியாமல் அவையும் உளவாகச் சைவ சமயத்தை வெளிப் படுத்தல்.'

'வளவர் கோன் பாவையும், மந்திரி குலச்சிறையாரும் அருக சமயத்தை நிராகரித்துச் சைவ சமயத்தை ஸ்தாபிக்குமாறு வேண்டிய காலத்துப் பிள்ளையார் அதற்கு உடன்பாடு உடன் கூறி, ஆலவா யழனிறக் கடவுள் சந்நிதிப்புக்கு 'வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துழ - லாத மில்லி யமணொடு தேரரை - வாதில் வென்றழிக்கத் திருவுள்ளமே' என விணு விடை பெற்றுச் சென்று வெற்றி கொண்டமையும் மதங்கள் சிவபிரானுற் சோபான முறையாக உண்டாக்கப்பட்டமையை நன்கு உணர்த்தும்.'

உரையாற்றல் தோன்ற எழுதுபவர் இவர் என்பது கீழ்வரும் பகுதிகளால் விளங்கும் :—

'இல்லறமல்லது நல்லற மன்று என்பது : இல்லறம் - இல்லற மும், அல்லது - அதுவல்லாததாகிய துறவறமும், நல்லறம் - (அஃதஃதை யனுட்டிக்கும் அறிவாற்றலுடையார்க்கு) நன்மை பயக்கும் அறங்களாம், அன்று - தீமை பயக்கும் அறங்களல்ல எனப் பொருள்தரலின் மேலதனேடு இது முரணுமை யுணர்க. பான் மயக்க முருமைப் பொருட்டு அன்று என்பதனை இல்லறத் தோடுங் கூட்டித் தனித் தனி முடிவு செய்து கொள்க.'

'சிற்றின்பம் - உலக இன்பம்; அது சிறிது போழ்தினுள் நிலவுதலன்றி அழிந்து போதரலின் அப்பெயர்த்தாயிற்று. இக் கருத்துப் பற்றியே அரதன வாக்கிய அடிகளும் 'தினைத்தனை யுள்ளதோர் பூவினிற்றேன்' என்று சிலேடையாகத் திருவாசகத் துள் ஓதி யருளியது மென்றுணர்க.'

சைவ நூல்களில் விசேஷமான பற்றுடைய இவர் சிவராச தானியாக விளங்கும் சிதம்பர ஸ்தலத்தில் மிக்க ஈடுபாடுடையவர்; 196. சிதம்பரம் ஆலயத்திலுள்ள பொதுச் சபை இவரால் கட்டப் பெற்றதென்று சொல்வார்கள்.

* தம் இறுதிக் காலத்தில் இவர் சிதம்பரம் சென்று அங்கே பரிபூரண நிலையை அடைந்தார் என்பர்.

என் தந்தையாரவர்கள் பதிப்பிக்கத் தொகுத்து வைத்திருந்த நூல்களுள் **முதுமொழிமேல் வைப்பு** ஒன்றாகும். இதன் ஏட்டுப் பிரதி யொன்றும் அதன் படியாகிய கடிதப் பிரதி யொன்றும் அவர்கள்பால் இருந்தன. ஏட்டுப் பிரதியில் சில இடங்கள் விளக்கமாக இல்லை. பல புத்தகசாலைகளுக் கெழுதிக் கேட்டும் வேறு பிரதி கிடைக்கவில்லை. ஏட்டுச் சுவடியின் இறுதியில், 'சிறப்புப் பாயிரமும் முதுமொழி மேல்வைப்பும் முற்றும்......... ஞான சம்பந்தன் குருபாதமே நீடூழி வாழ்க. சிவஞான சம்பந்தன்' என்ற வாக்கியங்கள் உள்ளன. இதனால் இந்நூலை ஏட்டில் எழுதி யவர் சிவஞான சம்பந்தர் என்ற பெயரையுடையவராக இருக்க லாம் என்று தெரிகிறது. என் தந்தையாரவர்கள் காலத்திலேயே இந்நூல் வெளியாகி யிருந்தால் மிகவும் சிறந்த முறையில் அமைந் திருக்கு மென்பதை நான் கூறுவது மிகையாகும்.

இந்நூலின் குறிப்புரை எழுதுவதற்கு ஆதாரமாக இருந்த நூல்கள் வருமாறு :—கந்த புராணம், கம்ப ராமாயணம், காஞ்சிப் புராணம், சிவஞான சித்தியார், சிவஞான போதம், சிவப்பிரகாசம்,

---

* ஆசிரியர் வரலாற்றை எழுதுவதற்கு முக்கிய ஆதாரமாக இருந்தவை தருமபுர ஆதீனத்தில் இப்போது 24-ஆம் பட்டத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் **ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரியர**வர்களுடைய பத்தாண்டு மலரும் சில கர்ண பரம் பரைச் செய்திகளுமே யாம்.

சிவபோக சாரம், சீகாழித்தல புராணம், சீவக சிந்தாமணி, தக்க யாகப் பரணி, தண்டியலங்காரம், திருக்கழுக்குன்றக் கோவை, திருவாசகம், திருவாப்பனூர்ப் புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், தேவாரம், நால்வர் நான்மணி மாலை, நாற்கவி ராசநம்பி யகப் பொருள், பெரியநாயகியம்மை கட்டளைக் கலித்துறை, பெரிய புராணம், மருதவனப் புராணம், முத்தி நிச்சயம், விருத்தாசல புராணம், வில்லி பாரதம்.

பலவகையான முட்டுப் பாடுகள் உள்ள இக்காலத்தில் இந் நூலை எங்ஙனம் வெளியிட்லா மென்று நான் கவலையுற்ற போது, திருப்பனந்தாள் காசி மடத்தில் இருபதாம் பட்டத்தில் இப்போது எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ **காசிவாசி அருணந்தி சுவாமிகள் அவர்கள்** இதனைக் காசி மடத்து வெளியீடாகப் பிரசுரிக்கலா மென்று அன்புடன் உத்தரவு செய்து என் கவலையைப் போக்கி னார்கள். இது திருவருளின் செயலென்றே நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய திருநாமம் **அருளை** முதன்மையாகப் பெற்றிருக் கிறதன்றோ !

கமலை வெள்ளியம்பலவாண முனிவர் தருமபுர ஆதீனத்தைச் சார்ந்தவராகவும், திருப்பனந்தாள் காசி மடத்தின் ஸ்தாபகராகிய **ஸ்ரீ ஆதி குமர குருபர சுவாமிகளுடைய** நன்மாணாக்கராகவும் விளங்கியதற் கேற்ப இந்நூல் காசி மடத்தின் வெளியீடாக வருவது மிகவும் பொருத்தமுடைய தாகும்.

காசி மடத்தில் 19-ஆம் பட்டத்திலிருந்து விளங்கிய **ஸ்ரீ காசி வாசி சுவாமிநாத சுவாமிகள் அவர்கள்** தமிழ் நூற் பதிப்பு விஷயத்தில் என் தந்தையாரவர்களுக்கு அவ்வப்போது செய்துள்ள உதவிகள் மிகப் பல. அத்தகையவர்களுடைய ஞாபகார்த்தமாக இந்த வெளியீட்டை அவர்கள் தினமாகிய பங்குனி மாதத்துச் சுக்கில பக்ஷம் துவிதியையும் குருவாரமும் கூடிய இந்நன்னாளில் (15-3-1945-ல்) பிரசுரிக்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது குறித்து மிகவும் மகிழ்கின்றேன்.

இந்நூலில் சில செய்யுட்களின் கருத்துக்கள் நன்கு விளங்க வில்லை. அடுத்த பதிப்பில் அவை விளக்கமுறும் என்ற நம்பிக்கை யுடன் இதனை இந்த அளவில் ஒருவாறு வெளியிடத் துணிந்தேன்.

இதனை ஆராயுங்காலத்தும் குறிப்புரை எழுதும் போதும் அச்சிடுகையிலும் உடனிருந்து உதவி புரிந்த சென்னை அடையாறு கலா க்ஷேத்திரத்தின் தமிழ் விரிவுரையாளராகவும் என் தகப்பனாரவர்கள் பெயரால் அங்கே நிறுவப் பெற்றிருக்கும் நூல்நிலையத்தின் நூற்பரிசோதகராகவும் உள்ள ம-ா-ா-ஸ்ரீ **ச. கு. கணபதி ஐயரவர்**கள்பால் நான் மிக்க கடப்பாடுடையேன்.

தாரணஞு }
பங்குனிமீ }

இங்ஙனம்
S. கலியாண சுந்தரையர்

சிவமயம்

முதுமொழிமேல் வைப்பு

சிறப்புப் பாயிரம்

பதிகதையால் நாலொழிவெண் பாட்டிருநூ ருக
முதுமொழிமேல் வைப்பு மொழிந்தான்—மதுமலர்க்கா
உம்ப ருலகளவு மோங்கு கமலைவெள்ளி
அம்பல வாணமுனி வன்.

(குறிப்புரை) பதிகதையால் - சிவபெருமானுக்குரிய கதைகளால். வெண்பாட்டு - வெண்பா. நாலொழி வெண்பாட்டு இருநூறு - நான்கு குறைந்த இருநூறு, அதாவது நூற்றுத் தொண்ணூற்ருறு வெண்பாக்கள். அறத்துப்பால் : 63 ; பொருட்பால் : 96 ; காமத்துப்பால் : 27 ; வீட்டின்பால் : 10; ஆக மொத்தம் 196. கமலை - திருவாரூர்.

காப்பு

சதுமுகன்மால் காணுத் தலைவர்புகழ் சொல்லும்
முதுமொழிமேல் வைப்பு மொழிய—மதுரத்
தவளமத வாரணமே தாயெனநின் றேத்தும்
கவளமத வாரணமே காப்பு.

(கு - ரை) சதுமுகன் மால் - பிரமதேவனும் திருமாலும்; உம்மைத்தொகை. தலைவர் - சிவபெருமான். தவளமத ஆரணம் - தூய்மையான வலிமை பொருந்திய வேதம். மத ஆரணம் - எல்லா மதங்களுக்கும் ஆதாரமான வேதம் எனலுமாம். வேதத்தின் ஒரு பகுதி சுக்கிலயஜுஸ் என்று வழங்கிவரும். அத

ணுல் இங்கே, 'தவள மத ஆரணம்' என்ருர்; இத்தொடர் வேதம் என்ற அளவாய் நின்றது. கவளம் - யானையின் உணவு. மதவாரணம் - மதம் பொருந்திய யானை; விநாயகர். 'ஆரணம் தாயென நின்றேத்தும்' என்றது பிரணவஸ்வரூபியாகிய விநாயகர் வேதங்களை ஈன்ருர் என்று கொண்டு.

---

1. அறத்துப்பால்

பாயிரம்

கடவுள் வாழ்த்து

1 எங்கு முளனிறைவ னென்றிரண்டா யேத்துதமிழ்ச்
சிங்க நடந்தவழிச் சித்தாந்தம்—என்ற
தகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(கு - ரை) இரண்டாய் - இறைவன் தானே தனித்தும், ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் அறிவாகி ஜடத்திலும் சித்திலும் வேறின்றிக் கலந்தும் நிற்கும் நிலைகள் இரண்டாக. தமிழ்ச் சிங்கம் - சிவஞான போதத்தை யருளிச்செய்த **மெய்கண்ட தேவர்.** 57-ஆம் செய்யுள் பார்க்க.

அகரம் தானே தனித்தும் ஏனை மெய் உயிர்களோடு வேறின்றிக் கலந்தும் நிற்றலானும், விகாரமின்றி நாதமாத்திரையாய் இயல்பாகப் பிறத்தலானும், முதற்கண் வைக்கப் படுதலானும் இறைவனுக்கு உவமையாயிற்று. இச்செய்யுள் பதியிலக்கணம் கூறிற்று. 'அகர உயிர்போல அறிவாகி யெங்கும், நிகரிலிறை நிற்கும் நிறைந்து', 'எங்கு மெவையு மெரியுறுநீர் போலேகம், தங்குமவன் ருனே தனி', 'அக்கரங்கள்தோறுஞ் சென்றிடும் அகரம் போல', 'அகரவுயிரெழுத் தனைத்து மாகிவேருய் அமர்ந்த தென' என்பவற்றையும் **சிவஞான.** சூத்திரம் 2-இன் பொருளையும் இதனுடன் ஒப்பு நோக்குக; "அகர முதலினெழுத்தாகி நின்ருய்" (**தே. சுந்தரர்.**) (1)

2 புத்தர்பிறர் சொல்லும் பொருள்மறுத்து வள்ளுவர்
அத்தர்மறை யாகமங்க ளாமென்று—வைத்த [தாம்
திருள்சே ரிருவினையும் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(கு - ரை) புத்தர் பிறர் - புத்தர் முதலிய புறச்சமயத்தார்; இவர் கூறும் பொருள் உலகாயதம், பௌத்தம், சமண மென்பன. பிறர் - சைனருமாம். அத்தர் - கடவுள்.

திருவள்ளுவர் அத்தருடைய மறைகளையும் ஆகமங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார் என்பதை இதிலுள்ள குறள் காட்டும் என்பது கருத்து. வைத்தது: எழுவாய்; 'இருள்சேர்...மாட்டு' என்பது பயனிலை.

'அகர முதல' என்னும் குறளால் **பதியிலக்கணமும்**, 'வேண்டுதல் வேண்டாமை' (4) என்னும் குறளால் **பசு இலக்கணமும்**, 'இருள் சேர் இருவினையும்' (5) என்னும் குறளால் **பாச இலக்கணமும்** பெறப்பட நாயனார் கடவுள் வாழ்த்தை அமைத்திருப்பதால் அவருக்கு ஆகமங்கள் உடன்பாடாமென்பர் சித்தாந்திகள். (2)

3 வைதிகமேற் கொண்டுசொலு மற்றவர்க்குப் பக்குவர்க்காம்
சைவமவர் கொண்ட சமயமெனும்—செய்திசொலும்
கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை.

(கு - ரை) வைதிகம் - வேத சம்மதமான மதங்கள்; அவை: பாஞ்சராத்ரம், வைணவம், வைகாநசம், ஜ்யோதிஷம், மாயாவாதம், வேதாந்தம், துவிதம், அத்துவிதம் என்பன. மற்றவர்க்கு வைதிகத்தை மேற்கொண்டு சொலும் என்க. மற்றவர் - பக்குவர் அல்லாதார். இதனைச் சொல்லுவது 'கோளில்...தலை' (9) என்ற குறள். இங்கே சைவம் என்றது சிவாகமத்தின் கருத்தாகி வந்த சித்தாந்தத்தை.

எண்குணத்தான் - **சிவபெருமான்**; எண்குணங்களாவன: தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருளுடைமை,

முடிவில் ஆற்றலுடைமை, வரம்பில் இன்பமுடைமை என்பன. 'இவ்வாறு சைவாகமங்களிற் கூறப்பட்டன' என்று பரிமேலழகரே கூறுவதால் அவர்காலத்துக்கு முன்னரே இக்கவியிற் கண்ட கருத்து வழக்கிலிருந்ததாகக் கொள்ளலாம். வேதாந்தத்தினும் சித்தாந்தம் சிறந்ததென்பது 'வேதாந்தம் உடலும் சித்தாந்தம் உயிருமாக நிற்கும்' என்ற கொள்கையாலும், 'வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவ சித்தாந்தத் திறன்' (சிவப்பிரகாசம்) என்பதனாலும் புலனாகும். (3)

4 பெற்றதவர் சைவத்துப் பேத சமாதியன்றி
மற்றுஞா னந்தமென வந்ததிது—முற்றும்
தனக்குவமை யில்லாதான் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

(கு - ரை) அவர் - முன்கவியிற் கூறிய பக்குவிகள். சமாதி - யோகம். அவர் சைவத்துப் பெற்றது பேதசமாதியன்றி ஞானந்தமென வந்ததிது. பக்குவிகள் யோக மார்க்கத்தை யன்றி ஞான முடிவைப் பெற்றவர்கள் என்றபடி வந்தது இது; இது என்றது பின்னுள்ள 'தனக்குவமை' என்னும் குறளை. இக்குறள் காமத்துப்பாலைத் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டுள்ள தென்பர் சித்தாந்திகள். பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்கள் பற்றி வரும் மனக்கவலையை நீக்கல் ஞானமார்க்கத்தவர்களுக்கே சாத்தியமாம் என்றபடி; 'சரியை கிரியை யோகம் என்னும் மூன்று செய்கைகளும் பதமுத்திகளை யளிக்க, ஞானச் செயல் ஒன்றே பரமுத்தியளித்தலின் அவற்றிலும் அது சிறந்த செயலாயிற்று' (முத்திநிச்சயம், சிறப்புப்பாயிரம், உரை.) (4)

5 அப்பர்முதற் சித்தாந் திகள்வீ டடைதலுமே
வைத்தபுவ னத்திருந்தார் மற்றையவர்—ஒக்கும்
பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தார்
இறைவ னடிசேரா தார்.

(கு - ரை) அப்பர் முதல் சித்தாந்திகள் - சமயகுரவர் முதலியோர். மற்றையவர் என்றது பிரமா விஷ்ணு இந்திரன் முதலியோரை; ஒப்பு: 87 ஆம் செய்யுள். சைவசித்தாந்திகள் அல்லா

தாரை எனலும் ஆம். வைத்த - வெவ்வேருக வைத்த. புவனத்து ; அழியும் இயல்புடைய சுவர்க்காதி புவனங்களில்.

முதல் நான்கு கவிகளும் சோபான முறையாகக் கூறப்பட்டன. அம்முறையாவன : வைதிகம், சைவம், சைவத்துள் சரியை, கிரியை, யோக மார்க்கம், ஞானத்தாற் சிவனடி சேர்தல் (சித்தாந்த முத்தி.) புறச் சமயமும் சைவர்க் குடன்பாடே என்பது, 'புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம்புக்கும்...வேத, சிரப்பொருளை மிகத் தெளிந்துஞ் சென்ருற் சைவத் திறத்தடைவ ரிதிற்சரியை கிரியா யோகம், செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்' (சிவஞானசித்தியார், சு-பக்கம், 8-ஆம் சூத்திரம், செய்யுள் 11), "விரிவிலா வறிவினேர்கள் வேருெரு சமயஞ் செய்து, எரிவினுற் சொன்னுரேனு மெம்பிராற் கேற்றதாகும்" (அப்பர் தேவாரம்) என்பவற்ருல் விளங்கும். (5)

வான்சிறப்பு

6 அழித்துலகை யாக்குதலா லந்தமே யாதி
அழித்தொன்றை யாக்குவதுமுண்டோவெனிற்கொள்
கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் ருங்கே
எடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(கு - ரை) அழித்துலகை...ஆதி - 'ஒடுங்கின சங்காரத்தினலலது உற்பத்தி யில்லை, எனவே சங்காரமே முதல்' என்ற கருத்துடைய சிவஞானபோதத்து முதற் சூத்திரத்தை யொட்டி இது கூறப்பட்டது.

அழித்தொன்றை...எனில் - ஒரு பொருள் ஒன்றை அழித்து மீண்டும் ஆக்குவது உண்டோ என்று வினவினல். (6)

7 அடியவரை நீத்தரனுக் கன்புசெய்ய மாறன்
மழைமறுத்துப் பல்லுயிரும் வாடும்—படியில்
விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் ருங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது.

(கு - ரை) மாறன் - குலபூஷண பாண்டியன். அடியவர் - பாண்டி நாட்டிருந்த அந்தணர். இக்கவியிற் கண்ட வரலாறு,

"வள்ளல் குலபூ டணன்திங்கள் வாரந் தொடுத்துச் சிவதருமம்,
உள்ள வெல்லாம் வழாதுநோற் றொழுகும் வழியால் தன்னாட்டில்,
எள்ள லில்லா வேதியரை யிகழ்ந்தா னதனால் மழைமறுத்து,
வெள்ள மருக வளங்குன்றி விளைவஃ கியது நாடெல்லாம்"
(திருவிளையாடல், உலவாக் கிழியளித்தபடலம், 2) என்னும் பாட்டால் விளங்கும். (7)

நீத்தார் பெருமை

8 ஆர்பெரியர் நீத்து மரனறிய நின்றதிரு
நீலகண்டர் போலரிதி னீத்திலரால்—சாலச்
செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

(கு - ரை) பெரியர் ஆர் நீத்தும் - பெரியோர் ஆர் துறந்தும். வாய்ப்பொன்று மில்லாத காலத்தில் துறவற வாழ்க்கையை மேற்கொண்டொழுகும் மற்றவரிலும், **திருநீலகண்டர்** இல்லறத்தின் கண் மனைவியோடு இருந்துகொண்டே சிற்றின்பத்தை நீத்ததனால் அவருடைய அச்செயல் செயற்கருஞ்செயலாயிற்று. 'மாது சொன்ன சூளா விளமை துறக்கவல் லேனல்லன்' எனத் துறவில் தலைசிறந்த **பட்டினத்து அடிகள்** இதனைப் பாராட்டிக் கூறியதும் அறிக. (8)

9 புறமகமென் றியாவும் புகல்வனவும் காணாத்
திறநுவல் கின்ற சிவநூல்—நெறியிற்
சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

(கு - ரை) புறம் அகம் - புறச்சமயம் அகச்சமயம். வேறு சமயநூல்களில் காணப்பெறாத திறனை நுவல்கின்ற சிவநூல் என்க; சிவநூல் - சிவஞானபோதம், சிவாகமங்கள் முதலியன. சிவநூல் நெறியாலேயே உலகை யறிதல் முடியுமென்பது இக் கவியின் கருத்தாகும்.

சுவை முதலான தன் மாத்திரைகளின் கூறுபாடுகளை அறிபவனிடத்தே உலகம் நிற்கும். (9)

அறன்வலியுறுத்தல்

10 தண்டிக் கருள்புரிந்து தக்கன் சிரமறுக்கும்
அண்டர்பெரு மானருளு மாகமத்திற்—கண்ட
அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங் கில்லை கேடு.

(கு - ரை) தண்டி-**சண்டேச நாயனர்**; 186-ஆம் கவியையும் நோக்குக. இவருக்குச் சிவபெருமான் அருளியது சண்டேச பதவி (**பெரியபுராணம்**, சண்டேசுர, 56.) தக்கன் - **தக்ஷன்**. இவன் சிவ பிரானிடத்து வெறுப்புற்று அவரை அழையாது மற்றத் தேவர் களைக் கொண்டு பெரியதொரு வேள்வியைத் தொடங்கினன். அப்போது அவன் சிவநிந்தைக்கும் அபசாரத்துக்கும் ஆளாகவே சிவபெருமான் **வீரபத்திரரைக்** கொண்டு அவன் தலையை அறுப்பித்து வேள்வியையும் அழித்தார்; 'தலையிழந்தான்' (**தண்டியலங்காரம்**, சூ. 21. மேற்.) தக்கன் ஒறுக்கப்பட்டமை 49, 127ஆம் கவிகளி லும் கூறப்படும்.

அண்டர் பிரான் கூறும் ஆகமத்திற் கூறிய அறத்திலும் சிறந்ததில்லை என்பது சண்டேசுவரர் வரலாற்ருல் தெரியவரும். அதனை - ஆகமத்திற் கூறிய அறத்தினை. மறத்தலால் வரும் தீங்கினை உணர்த்துவது தக்கன் வரலாருகும்.

தாம் சிவபூஜை செய்து வரும்போது அதற்கு இடையூருகப் பூஜைக்குரிய உபகரணங்களைக் காலால் உதைத்துத் தள்ளிய தம் தந்தையும் குருவுமாகியவரின் தாளைச் **சண்டேசுவரர்** துணித்தார். இச்செயல் அறச்செயலேயாகச் சிவபெருமான் அருளுக்கு இவர் பாத்திரரானர். (10)

11 காணலா மீசன் கழல்பணிந்து நல்லறங்கள்
பேணுவார் நாளும் பெறும்பயனைப்—பேணும்
அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே டூர்ந்தா னிடை.

(கு - ரை) நல்லறங்கள் - பசு தர்மங்கள். 'ஈசன் கழல் பணிந்து நல்லறங்கள் பேணுவார் நாளும் பெறும் பயனைச் சிவிகை பொறுத்தானேடு ஊர்ந்தானிடைக் காணலாம்' என முடிக்க.

சிவிகையில் ஊர்பவனையும், அதைத் தூக்குபவனையும் நோக்கி அறங்களின் பயனைத் தெரிந்துகொள்ளலாமென்பது கருத்து. (11)

12 தருமர் பிறர்நெறியாற் சார்ந்ததுவிண் ணீசன்
அருணெறியா லீனருமே லானார்—அருநூல்
அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

(கு - ரை) தருமர் - பாண்டு புத்திரர்களில் முதல்வர். தருமர் கண்ணபிரானை வழிபட்டு வந்தவராதலால் 'பிறர் நெறியால்' என்றார். தருமருக்கு அழிதன் மாலையதான சுவர்க்க போகமே கிடைத்ததென்பார். இது பாரதத்துள் பாண்டவர் இவ்வுலகை நீத்த வரலாற்றைக் கூறும் பகுதிக்குச் **சொர்க்காரோகண பருவம்** என்ற பெயருண்மையால் விளங்கும். ஈனரும் மேலானர் என்பது **திருநாளைப் போவார், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனர், பாணபத்திரர்** என்பவர்கள் வீடு பேற்றை அடைந்த வரலாறுகளால் விளங்கும். அருநூல் - சிவநூல். (12)

பாயிரம் முற்றும்

இல்லறவியல்

இல்வாழ்க்கை

13 இல்வாழ் மருத்தர்போ லீசனடிக் கன்புசெய
வல்லாரே னேற்க வருவானேன்—எல்லாரும்
ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

(கு - ரை) **மருத்தர்** - கும்பகோணத்தில் வாழ்ந்து வந்த ஒரு சிவனடியார்; இவர் தினந்தோறும் சிவநேசர்களைத் தேடி அவர்களுக்கு உணவளித்து வந்தார். தம் வாழைத் தோட்டத்தில் உள்ள வாழைகளையெல்லாம் இலையும் பூவும் காயும் இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் அடியாருடைய உணவுக்கே இவர் பயன்படுத்தினர். அந்த ஊரில் **திருத்தங்கி** என்பவனும் வாழைத்

தோட்டம் ஒன்று வைத்திருந்தான். உலுத்தனுகிய அவன் ஓர் இலையையும் பறிக்காமல் தோட்டத்தை நன்ருகப் போற்றிவந்தான். ஒரு சமயம் **ஔவையார்** அவன் வீட்டுக்கு விருந்தினராக வரவே அவன் அவரை மருத்தர் வீட்டுக்குப் போமாறு வழி காட்டினுன். அன்று மருத்தர் வீட்டில் வாழையிலை கிடையாமற்போகவே திருத்தங்கியின்பால் அவர் வந்து வாழையிலையைக் கடன் கேட்க அவன் மறுத்துவிட்டான். **ஔவையார்** இச்செய்தியை அறிந்து வாழையிலையில்லாமலே சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு ஒரு பாடலைப் பாடினுர் என்று கர்ணபரம்பரைச் செய்தியொன்று வழங்குகிறது. 'திருத்தங்கி தன்வாழை தேம்பழுத்து நிற்கும், மருத்தன் திருக்குடந்தை வாழை - குருத்தும், இலையுமிலை பூவுமிலை காயுமிலை என்றும், உலகில் வருவிருந்தோ ருண்டு' என்பது அது ; 150-ஆம் செய்யுளையும் காண்க. (13)

வாழ்க்கைத் துணை நலம்

14 முளையா லமுதமைத்த முக்கணர்பா லன்பன்
இளையான் குடிமாற னில்வாழ் துணைபோல்
மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

(கு - ரை) முளை - நெல் முளை ; முக்கணர் - சிவபெருமான். சிவபெருமான் விருந்தினராக அகாலத்தில் வந்தபோது, **இளையான் குடி மாறனுர்** கொணர்ந்து கொடுத்த, அன்று பகலில் வயலில் வித்திய நெல் முளைகளைக் கொண்டு அவர் மனைவியார் திருவமுது அமைத்தமையின் அவ்வம்மையாரை, 'கொண்டான் வளத்தக்காள்' எனல் தகும். (14)

15 உலகுண் டுறங்கு மொருத்தி யொருத்தி
சிலகொண் டரனுவப்பச் செய்யு மறனென்ருல்
இல்லதென் னில்லவள் மாண்பானு லுள்ளதென்
இல்லவண் மாணுக் கடை.

(கு - ரை) ஒருத்தி உலகுண்டு உறங்கும் : ஒருத்தி – திருமாலாகிய சக்தி ; **திருமால்** ஈசனுக்குச் சக்தி யாரென்பது 46-ஆம்

செய்யுளாலும் தெரியவரும். "பிரிவிலா வமரர்கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென் றேத்தும், அரியலாற் றேவி யில்லை யையனை யாற ஞர்க்கே" (தே. திருநா. திருவையாறு.) உலகத்தையே உண்ணத் தக்க பெரு வயிறு படைத்து ஒரு வேலையும் செய்யாமல் உண்பதும் உறங்குவதுமாக இருப்பள் என்பது நயம். உறங்கும் - செயலற்றிருக்கும் எனினும் அமையும். பின் ஒருத்தி - உமா தேவியார். சில - இரண்டு நாழி. உமாதேவியார் சிவபெருமா னிடம் இரண்டு நாழி நெல் பெற்று முப்பத்திரண்டு அறமும் புரிந்த கதை **காஞ்சிப்புராணம், பெரியபுராணம்** (25 : 7) முதலியவற்றால் தெரியவரும். "நனைமாட்சி மென்கொன்றைத் தாரோன் தருமிரு நாழிநெல்லால், வினைமாட்சி கொண்டுயி ரெல்லா மளித்தருண் மேன்மையினல், மனைமாட்சி யெய்து முனக்கே பெருங்கற்பு மாட்சி யன்றி, பினைமாட்சி யார்க்குண் டுலகீன்ற குன்றைப் பெரியம் மையே" (**பெரியநாயகியம்மை கட்டளைக் கலித்துறை**) என்ற செய் யுளை இதனுடன் ஒப்புநோக்குக. (15)

16 அறவோ னகத்திருந்தா ளன்புகண்டேங் கண்டேம்
இறையோ டிறந்தா ளியல்பு முறையுட்
சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

(கு - ரை) அறவோன் - **கௌதமர்.** அகத்திருந்தாள் - **அகலிகை.** அன்புகண்டேம் என்றது அகலிகை கௌதமருக்குத் துரோகஞ் செய்ததைக் குறிக்கும். கண்டேம் கண்டேம் என்பது இகழ்ச்சி. இறையோடு இறந்தாள் - **திருநாவுக்கரசுநாயனரின்** தாயாராகிய **மாதினியார்.** இறை - கணவர். இந்த அம்மையார் தம் கணவனும் புகழனர் இறந்ததும் உடன்கட்டை யேறினர் என்று **பெரியபுராணம்** கூறும். (16)

புதல்வரைப் பெறுதல்

17 வேணுபுர நாதரருண் மேவுதலுஞ் சம்பந்தர்
தாதையினு மேனோருந் தாமகிழக் காணுதலால்
தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

(கு - ரை) வேணுபுரம் - சீகாழி. அருள் மேவுதலும் - சிவ ஞானத்து இன்னமுதம் உண்ணப் பெற்றவுடன். தாதையினும் - (சம்பந்தரின்) தந்தையாகிய சிவபாத ஹ்ருதயரைக் காட்டிலும். ஏனோரும் - சீகாழியிலுள்ள அந்தணரும் பிறரும். இவர்கள் சிவ பாத ஹ்ருதயரைக் காட்டிலும் அதிகமாக மகிழ்ந்தமை **பெரியபுரா ணத்தில்**, திருஞான சம்பந்தர் புராணத்து 90-94-ஆம் செய்யுட்க ளால் விளங்கும்.

அறிவுடைய பிறர் தந்தையினும் மகிழ்வர் என்பது இதிற் பயின்றுள்ள குறளின் கருத்தாகும். (17)

18 பெண்பெறினு மென்ன பிழையோ தடாதகைபோல்
எண்பொருளு மீசனும்வந் தெய்துமே—கொண்ட
எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(கு - ரை.) ஆண் மகவைப் பெறுதலே சிறப்பு என்ற கொள்கையை மறுத்துக் கூறுகின்றாராதலின், 'பெண் பெறினும்' என்று உம்மை கொடுத்துக் கூறினர். 'பெண்பெற்றாயோ புண் பெற்றாயோ' என்ற பழமொழியை இவர் கண்டிப்பவராவர். தடாதகை - மலயத்துவச பாண்டியனுக்கு உமாதேவியாரின் அமிச மாகப் பிறந்த பெண் குழந்தை. எண்பொருள் - (1) மனத்தில் எண்ணும் பொருள்; (2) மதிப்புடைய பொருள்கள்; (3) அஷ்ட ஐசுவரியம். **தடாதகைப் பிராட்டியாரால்** மலையத்துவசன் சோம சுந்தரக் கடவுளை மருமகனாகப் பெற்றதுமன்றி அவரால் வீடு பேற்றையும் எய்தினமையை நினைந்து இங்ஙனம் கூறினர்.

''கற்றா ரறிகுவர் மக்கடம் பேறெனக் கட்டுரைத்த, சொற்றா னொருபெண் ணொழித்ததென் பானொடு தொல்லுலகில், நற்றாண் மகப்பெறு கென்றாசி சொல்பவர் நாணவுனைப், பெற்றான் மலையரை யன்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே'' (**பெரியநா. கட்ட ளைக்.**) என்ற செய்யுளோடு இதனை ஒப்பிடுக. (18)

அன்புடைமை

19 கண்ணுதலோன் கண்ணேவு கண்டளவிற் கண்ணப்பன்
கண்ணினீர் சோரக் கதறுமால்—உண்ணெகிழும்
அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும்.

(கு - ரை) கண்ணுதலோன் - காளத்தி நாதரான சிவபெருமான். **கண்ணப்ப** நாயனுரது மெய்யன்பு இக்குறளுக்கு ஏற்ற உதாரணமாகும். (19)

விருந்தோம்பல்

20 ஈசனடி யார்விருந்தென் றிட்டுலவாக் கோட்டைபெற்ற
நேசர் குறைவின்றி நிற்றலா னுடி
வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

(கு - ரை) உலவாக் கோட்டை - எடுக்க எடுக்கக் குறைவு படாத அரிசி மூட்டை. மதுரையிலிருந்த வேளாள பக்தசிகாமணி யொருவர் அடியாரைத் தேடி யமுதூட்டி வருதலைத் தம்பணியாகக் கொண்டு ஒழுகி வந்தார். வயல்கள் வளங்குன்றி, வருவாய் இல்லாத காலத்திலும் அவர் தம் வைராக்கியத்தை விடாமலிருந்ததைக் கண்டு **சோமசுந்தரக்கடவுள்** அடியாரை அருத்தும் பொருட்டு அவருக்கு உலவாக் கோட்டையொன்றை யளித்தருளினர் என்பது **திருவிளையாடற் புராணத்**திற் கண்ட வரலாருகும். (20)

இனியவை கூறல்

21 முதுகிரியா னன்பர் முனிந்தருள வந்த
தகுதி யுடையான் சரிதஞ் சொலுமே
பணிவுடைய னின்சொல்ல னுதலொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

(கு - ரை) முதுகிரியான் அன்பர் - பழமலைநாதரிடம் அன்பு கொண்ட அகத்தியரை யுள்ளிட்ட ஐம்பது முனிவர்கள். தகுதி யுடையான் - **வரர்** என்ற முனிவர். அவரிடம் அகத்தியர் முதலிய

ஐம்பதின்மர் சென்றபோது அவர் இவர்களை மதியாது பணிவின்றி இருக்க இவர்கள் அவரை எருமைக் கடாவாகுமாறு சபித்தனர். அவரே மகிஷாசுரனாக அவதரித்துப் பின்னர் உமாதேவியாரால் சாபம் நீங்கப் பெற்றார் என்பர். (21)

செய்ந்நன்றி யறிதல்

22 எள்ளளவு காணு தெலிசெய்த நன்றிக்கா
வள்ள லுலகாள வைத்தருளும்—நல்லாய்
தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார்.

(கு - ரை) வேதாரண்யத்திலுள்ள சிவாலயத்தில் மங்கும் நிலையிலிருந்த திருவிளக்கை ஓர் எலி தூண்டிப் பிரகாசிக்கச் செய்த நன்றிக்காகச் சிவபெருமான் அவ்வெலிக்கு மறு பிறவியில் அரச பதவியை வழங்கினார் என்பது வரலாறு. அவ்வரசரே பலிச் சக்கரவர்த்தியாவர். நல்லாய் - பெண்ணே. "நிறை மறைக் காடு" (தே. திருநா.) (22)

23 அன்று குணனுய்ந்தா னந்தணனைக் கொன்றுமரன்
நன்றி கொலுமசுரர் நாட றியப்—பொன்றுதலால்
எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(கு - ரை) குணன் - **வரகுண பாண்டியன்**; நாமைக தேசம். அவன் ஒரு சமயம் வேட்டைமேற் சென்று திரும்பி வருகையில் வழியில் களைத்துப் படுத்திருந்த ஓர் அந்தணன் மீது அறியாமற் குதிரையைச் செலுத்தவே அம்மறையவன் மாண்டனன். அதனால் பிரஹ்மஹத்தி தோஷம் பாண்டியனை விடாமற் பற்றிக்கொள்ள வரகுணன் மிகவும் வருந்தி ஆலவாய் எம்பிரான் கோவிலைப் பன்முறை வலம் வந்து வழிபட்டு அம்மூர்த்தியின் ஆஞ்ஞைப்படியே திருவிடை மருதூர் சென்று அங்கே அந்தத் தோஷத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டான் என்பது **திருவிளையாடற் புராணத்**திற் கண்ட வரலாறு. நன்றிகொலும் அசுரர் - முப்புரவாசிகள். சிவபெருமானால் பல்வகைச் செல்வங்களைப் பெற்று வீறுடன் இருந்த அசுரர்கள் பின்னொரு காலத்தில் திருமா

லால் ஏவப்பட்ட நாரதர் வார்த்தை கேட்டுச் சிவ நிந்தனைக்கு உள்ளாகி அழிந்தனர் என்பர். இச்செய்தி 136-ஆம் செய்யுளாலும் விளங்கும். (23)

நடுவு நிலைமை

24 ஈச னுமையா ளிடைப்பட்டு வாரமாய்ப்
பேசலு மாயோன் பெரும்பாம்பாம்—ஆசிற்
கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

(கு - ரை) வாரமாய் - ஒருமருங்கு பற்றிய அன்புடன். சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் கழகமென்னும் ஆட்டத்தை ஆடும்பொழுது தம்முள் வெற்றி தோல்விகள் எவருடையன வென்று அறிந்து சொல்லுவதற்குத் திருமாலை மத்தியஸ்தராக வைத்தார்கள். **திருமால்** நடுநிலைமை தவறி ஒருபட்சமாகப் பேசின தில் **உமாதேவியார்** அவரை மலைப்பாம்பாமாறு சபித்தனர் என்பது வரலாறு. "அரிபாம் புருக்கொள் சாபாரி" (**திருக்கழுக்குன்றக் கோவை**, 168.) ஆசில் - விரைவில். (24)

25 பிள்ளையி னுங் கைத்தொண்டு பேணுதலா லப்பருக்கு
நல்ல படிக்காசு நல்குமால்—எல்லாம்
சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(கு - ரை) பிள்ளை - **திருஞான சம்பந்தர்**; முருகக்கடவுளே சம்பந்தராக அவதரித்தார் என்ற கொள்கைபற்றி அவரைச் சிவபிரானுக்குப் பிள்ளை என்பர். கைத் தொண்டு - கையினாற் செய்யும் உழவாரப் பணி. நல்கும் - கொடுப்பார். சம்பந்தரும் அப்பரும் **திருவீழிமிழலையில்** இருக்கும்போது பஞ்சகாலம் வர, இருவரும் சிவபிரானிடம் பொற்காசு பெற்று அடியார்களை உண்பிக்கும் தொண்டினை மேற்கொண்டார்கள். அப்போது சிலநாள் சம்பந்தர் மாற்றுக் குறைந்த காசுபெற்று வந்தாரென்றும், அதனால் அதனை மாற்றி உணவுப் பொருள்களை வாங்குவதில் நேரம் வீணாயிற்றென்றும், அதற்குள் அடியவர்கள் அப்பர்தம் மடத்திலேயே

உணவருந்திச் சென்றனரென்றும் பெரிய புராணம் முதலிய நூல்கள் கூறும்; "வாசி தீரவே, காசு நல்குவீர், மாசின் மிழலையீர், ஏசலில்லையே" (தே. திருஞா.) சிவபெருமான் தம் புதல்வரென்றெண்ணி நடுநிலை பிறழாமை இங்கே கருதத்தக்கது. (25)

அடக்க முடைமை

26 ஆனை யிழிந்து மரசிறைஞ்சும் போலியைக்கண்
டேனையர னன்பரென்று லென்படுமோ—மாநிலத்துள்
எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

(கு - ரை) அரசு - **சேரமான் பெருமாணுயனர்**. போலியைக் கண்டு - முழுநீறு பூசிய சிவனடியாரைப் போல் தோன்றிய வண்ணானைக் கண்டு. இறைஞ்சும் - வணங்குவார். சேரமான் பெருமாணுயனர் யானைமீது பவனி வரும்போது, மேனியில் உவர் மண் படியப் பெற்று வந்த ஒரு வண்ணானைக் கண்டு, 'சிவனடியாரின் நினைவை இவர் நமக்களித்தார்' என்றெண்ணி யானையினின்றுமிழிந்து அவனை வணங்கினர் என்பது **பெரிய புராணத்**திற் கண்டது. தமிழ்விடுதூது, கண்ணி, 176 பார்க்க. என்படுமோ - எத்தகைய பணிவை மேற்கொண்டு என்ன என்ன செய்வாரோ! பணிதல் - பெருமிதமின்றி யடங்குதல். (26)

27 சோதி திறமறிந்து சொல்லவறி யாதுசொல்லி
வேதநிலை கண்டானு மெய்ம்மறந்தான்—ஆதலால்
யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

(கு - ரை) சோதி - சிவபிரான். வேத நிலைகண்டான் - வியாசர். **வியாச முனிவர்** ஒரு காலத்தில் காசிப் பதியில் திருமாலே முதல்வர் என்று கூறித் தம் கையைத் தூக்க, அதனைத் தூக்கியபடியே நிற்கும்படி **நந்தி தேவர்** பணித்தனரென்பது வரலாறு. கையை வெட்டியதாகக் கூறுவதுமுண்டு. 'ஐயிரு புராணநூ லமலர்க் கோதியும், செய்யபன் மறைகளுந் தெரிந்

தும் மாயையால், மெய்யறு சூள்புகல் வியாத னீட்டிய, கையடு நந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம்' (**கந்தபுராணம்**, கடவுள். 19) என்றசெய்யுளை நோக்குக. (27)

ஒழுக்க முடைமை

28 தில்லை மறையோர் சிவசமயஞ் சார்ந்தொழுகி
இம்மையே சாரூப மெய்தினர்—நல்ல
ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்கம்
உயிரினு மோம்பப் படும்.

(**கு - ரை**) தில்லை மறையோர் - தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவர். இவர்கள் இம்மையிலேயே சாரூபமெய்தினமை **திருஞானசம்பந்தருக்கு** இவர்கள் சிவகணங்களாகத் தோன்றினமையினால் விளங்கும் (**பெரியபுராணம்**, திருஞான சம்பந்த. 170.) (28)

பிறனில் விழையாமை

29 எந்தை பலிக்கென் றியங்குநாட் பின்றொடர்ந்த
மென்றொடியார் தேத்தும் விழைந்திலார்—என்ப
பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு.

(**கு - ரை**) எந்தை - சிவபெருமான். பின்றொடர்ந்த மென்றொடியார் தேத்தும் - தாமாகப் பின் தொடர்ந்து வந்த தாருகாவனத்து முனிவருடைய பத்தினிமாரிடத்திலும்; விழைந்திலார் - விருப்பத்தைச் செய்திலர். ஒரு காலத்தில் தாருகா வனத்தில் நடந்த வரலாற்றை இது குறிக்கும். அறம் ஒன்றோ, ஆன்ற ஒழுக்கு- அறமும் ஆம், நிரம்பிய ஒழுக்கமும் ஆம். (29)

பொறை யுடைமை

30 பித்த னெனத்தமக்குப் பேர்படைத்து மெந்தைபிரான்
வைத்தவனைத் தோழனென வாழ்வித்தார்—நித்தம்
அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.

(கு - ரை) எந்தை பிரான் - திருவெண்ணெய் நல்லூரி லுள்ள சிவபெருமான். பேர்படைத்து வைத்தவன் - **சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்.** வைத்தவனே : வைதவனே என்பதன் விரித்தல் விகாரம் எனலும் பொருந்தும். தோழன் என : சுந்தரமூர்த்திக்குத் தம்பிரான் தோழர் என்பது ஒரு திருநாமம். இதிற் கண்ட வரலாறு பெரிய புராணத்தாலும், 'பித்தா பிறை சூடி' என்ற தேவாரப் பதிகத்தாலும் விளங்கும். (30)

31 கல்லெறி யும்பொறுத்துக் கண்ணுதலார் தாமறந்து
நல்லபத மவர்க்கு நல்கினர்—வல்லி
பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று.

(கு - ரை) கண்ணுதலார் - சிவபிரான். அவர்க்கு - கல்லால் எறிந்த **சாக்கிய நாயனருக்கு.** புறச்சமயத்தாராகிய சாக்கிய நாயனர் சிவபெருமான்மீது தமக்கு மிகுந்த அன்பு இருந்தும் தம் மதத்தாரின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அஞ்சினவராகிக் கற்களை மலர்களாகப் பாவித்துச் சிவலிங்கத்தின்மீது சாத்தும் பாவனையாக எறிந்தார். இந்தத் தலையன்பு காரணமாக அவருக்குச் சிவபதம் கிடைத்த தென்பது வரலாறு. வல்லி : விளி. (31)

அழுக்காருமை

32 புத்த னிறந்தான் பொருமைசெய்து செய்யார்க்கு
நித்தரரு ளுண்டாய் நிறைந்தபுகழ்—மெத்த
அழுக்கற் றகன்ருரு மில்லையஃ தில்லார்
[1]ஒழுக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்.

(கு - ரை) புத்தன் - புத்த நந்தி. பொருமை செய்து - சம்பந்தர் சின்னமும் ஊர்தியும் பெற்று வருவதைக் கண்டு பொருமல். செய்யார்க்கு - பொருமை செய்யாத சிவனடியார்களுக்கு ; செம்மையையுடையார்க்கு எனினும் ஆம். புகழ் நிறைந்த ; நிறைந்த : முற்று.

(பி - ம்.) 1. 'பெருக்கத்திற்'

திருஞான சம்பந்தர் **போதி மங்கை** என்ற ஊரிலே சின்னம் ஒலிப்பச் சிவிகை யூர்ந்து செல்லும்போது அங்கே இருந்த பௌத்தர்கள் வந்து 'வல்லமை யற்றார்க்கு இவை ஏன்?' என்று வழி மறித்தனர். அவர்களில் தலைவனை புத்தநந்தி ஆளுடை பிள்ளையுடன் வாதுக்கு வரப் பிள்ளையாரின் எழுத்தாளர், 'புத்தர் சமண் கழுக்கையர்......அத்திரமாவன அஞ்செழுத்துமே' என்ற பதிகத்தைப்பாட ஓர் இடி விழுந்து புத்த நந்தி இறந்துபட்டான் என்பது **பெரிய புராணத்திற்** கண்ட வரலாறு. (32)

வெஃகாமை

33 இரந்துண்டு வாழ்ந்து மிறைவர் புலவர்
இரந்த பொருள்கவர்ந்த தீந்தார்—மறந்தும்
இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.

(கு - ரை) புலவர் என்றது **சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை.** சேரமான் பெருமாணயனார் சுந்தரமூர்த்தியாருக்கு அளித்த நிதியைத் திருமுருகன்பூண்டியின் அருகில் பூதகணங்களை வேடுவராக அனுப்பிச் சிவபிரான் கவர்ந்துகொண்டு சுந்தரர் வேண்ட மீட்டும் அதனை வருவித்துக் கொடுத்த செய்தியை இது புலப்படுத்தும். (33)

புறங்கூறாமை

34 சங்கறுக்குஞ் சாதிசொலுஞ் சங்கரனை நக்கீரன்
அன்றுபழி சொன்னதுபோ லார்சொல்வார்—என்றும்
பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளும்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும்.

(கு - ரை) சங்கு அறுக்கும் சாதி சொல்லும் சங்கரனை - சங்கை அறுக்கின்ற இழிந்த சாதியிற் பிறந்தவன் கீரன் என்று பழித்துக் கூறும் சங்கரனை. அன்று - தருமிக்காகச் சிவபெருமான் புலவராகி வந்த அந்நாளில். சிவனார் கீரரைப் பழித்துக் கூறிய செய்யுளும் அதற்கு மாறாக **நக்கீரர்** பகர்ந்த பாட்டும் கீழ் வருவனவாகும்:

‘அங்கங் குலுங்க அரிவாளின் நெய்தடவிப்
பங்கம் படவிரண்டு கால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்
கீர்கீ ரெனவறுக்குங் கீரனோ என்கவியைப்
பாரிற் பழுதென் பவன்.’

‘சங்கறுப்ப தெங்கள்குலம் சங்கரனார்க் கேதுகுலம்
பங்கமுறச் சொன்னால் பழுதாமோ—சங்கை
அரிந்துண்டு வாழ்வோம் அரனாரைப் போல
இரந்துண்டு வாழ்வ திலை.’

வங்கிய சூடாமணி என்னும் பாண்டியன் தான் மனத்திற் கொண்டுள்ள கருத்தை ஒரு செய்யுளிற் சொல்லவல்லார் இதனைக் கொள்ளவென ஒரு பொற்கிழியமைத்தனன். புலவரால் அவன் கருத்தை அறிய இயலாமற் போகவே **தருமி** என்பான் சிவபிரான் பாடிக் கொடுத்த **‘கொங்குதேர் வாழ்க்கை’** என்ற செய்யுளை அரசன்முன் கொண்டு சென்று காட்டிக் கிழியை அறுக்கவரும் சமயம் கீரன் அது குற்றமுடைய செய்யுள் என்று கூறிவிட்டான். ஆகவே சிவபிரான் புலவராகிவந்து கீரனொடு வாதிட்டு அவனைப் பொற்றாமரையில் வீழ்த்திக் கிழியைத் தருமிக்கு வழங்கி மறைந்தருளினார் என்பது வரலாறு. (34)

பயனில சொல்லாமை

35 இறைவர் மதலை யெதிரிசைவு கூறும்
வெறுமுரையாற் சென்றுகழு வேறும்—பிறர்போல்
பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்
எல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(கு - ரை) இறைவர் மதலை - முருகக் கடவுளின் அவதாரமாகிய **திருஞான சம்பந்தர்.** எதிர் - மாறாக. இசைவு - பந்தயம். வெறும் உரை - பயனற்ற சொற்கள். **கூன்பாண்டியன்** வெப்பு நோயால் வருந்தும்போது சம்பந்தர் அதனை நீக்கவந்தார். அச்சமயம் சமணர் அரசனது உடலின் ஒரு பாதியிலுள்ள நோயைத் தீர்ப்பதாகக் கூறி அது முடியாதவராகிப் பின்னும் தங்கள் தங்கள் கொள்கைகளிலொன்றை எழுதிய ஏட்டைப் புனலிலும் கனலிலும் இட்டுச் சோதிக்கச் சம்பந்தரை வாதுக்கிழுத்து அவற்றிலும் தோற்றனர். தோற்றவர் கழுவேறி மாய்தல் வேண்டும் என்ற

பழைய ஒப்பந்தப்படி அவர்கள் அப்பொழுது தாமாகவே கழுவேறி மடிந்தார்கள் என்பது வரலாறு. இது 30-ஆம் பாட்டாலும் புலனாகும். (35)

தீவினை யச்சம்

36 தையலார் கற்பழியச் சார்வானை மாமதுரைத்
தெய்வமே சென்றறுக்குஞ் செய்தியால்—நொய்தின்
மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

(கு - ரை) **சித்தன்** என்றவன் சிவபக்திச் செல்வரான ஒரு வயோதிகப் பணிக்கரிடம் சில பகல் மாணவனாக இருந்து பிறகு அவருக்கு விரோதமாகப் பல மாணவர்க்கு யுத்த முறையைக் கற்பிக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டு அவர் பிழைப்பைக் கெடுத்த தன்றி அவருடைய மனைவியையும் இச்சித்தான். **சோமசுந்தரக் கடவுள்** அதனைப் பொறுதவராகி முதிய பணிக்கர் வேடம் பூண்டு சித்தனை வலிந்து சண்டைக் கிழுத்து அவனுடைய அங்கங்களை வேறு வேறாக வெட்டி வீழ்த்தினர் என்பது முதலிரண்டடிகளிற் கண்ட வரலாறாகும்; **திருவிளையாடற்புராணம்**, அங்கம் வெட்டிய படலம். (36)

ஒப்புர வறிதல்

37 தருவும் வரிசைபெறும் சங்கர னுக் கன்பர்
ஒருவர் திருவுடைய ராகத்—தெருநடுவே
ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு.

(கு - ரை) தருவும் வரிசை பெறும் - மரமும் பல வரிசைகளை அடையும். அன்பரொருவர் - வரகுண பாண்டியர். திருவிடை மருதூரில் உதிர்ந்த வேப்பங்கனிகள் அவருக்குச் சிவலிங்க வடிவமாகத் தோற்ற வேப்பமரங்கள் வெயிலில் உலரா வண்ணம் அவற்றிற்குப் பந்தல்கள் போட்டு மேற்கட்டிகளும் கட்டுவித்தார். மருதவனப் புராணம் பார்க்க. ஆக - ஆவதனால். (37)

ஈகை

38 தொல்லைமணி மன்றுடையார் தொண்டர்க்குப் பெண்டிரையும்
இல்லையெனு தீந்தா ரியற்பகையார்—வல்லி
இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

(கு - ரை) இயற்பகையார் - இயற்பகை நாயனர். சிவனடியார் வேடத்தில் வந்த சிவபெருமான் இவரிடம் வந்து இவருடைய மனைவியைத் தம்முடன் அனுப்பும்படி வேண்ட இவர் அங்ஙனமே செய்தாரென்ற வரலாறு பெரிய புராணத்திலுள்ளது. வல்லி - கொடி போன்றவளே. (38)

புகழ்

39 தோன்றி யரனருளாற் றொண்டர்வென்றூர் தோற்றமணர்
ஏன்பிறந்தே மென்றே யிடருழன்றூர்—ஆய்ந்தறிஞர்
தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

(கு - ரை) தொண்டர் - சம்பந்தர். வென்றூர் - வாதத்தில் வென்றூர். இதிற்கண்ட வரலாறு 35-ஆம் கவியின் குறிப்புரையில் உள்ளது. (39)

இல்லறவியல் முற்றும்

துறவற வியல்

அருளுடைமை

40 அருளாற் பிரம்பினடி யுண்டார்க் கில்லை
துயர்தா னுலகனைத்துஞ் சொல்லும்—ஒருநாளும்
அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கும்
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(கு - ரை) அடிஉண்டார் - வந்தியென்னும் ஒரு மூதாட்டியின் ஆளாக வந்து பாண்டியனுல் அடிபட்ட சிவபெருமான். அனைத்

தும் சொல்லும் - அந்த வலியாகிய துன்பத்தை எல்லா உலகங்களிலும் உள்ள யாவரும் 'என்மேற் பட்டது, என்மேற் பட்டது' என்று கூறுவார்கள். துயர்தான் : இடை விளக்கு (மத்திம தீபம்.) இது **திருவிளையாடற் புராணத்து**ள்ள பிட்டுக்கு மண்சுமந்த திருவிளையாடலிற் கண்ட வரலாறு. (40)

புலான் மறுத்தல்

41 புத்தன்நான் அன்றுசிவ போதனெனுஞ் சைவனென
வைத்ததிரு வள்ளுவர் வாய்மொழிதான்—நித்தம்
தினற்பொருட்டாற் [1]கொள்ளா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில்.

(கு - ரை) வாய்மொழி - உண்மை மொழி. வாய்மொழி: எழுவாய் ; 'நித்தம் தினற் பொருட்டாற்...தருவாரில்' என்பது பயனிலை. 'உயிர்களைக் கொன்று தின்னல் பாவமே ஒழிய, இறந்த பிராணிகளின் ஊனைத் தின்பது பாவமாகாது' என்ற பௌத்த மதக்கொள்கையை மறுத்து நாயனார் இக்குறட்பாவை எழுதியுள்ளார். ஆதலின் 'அவர் பௌத்தரல்லர், சைவரே' என்பது இந்நூலாசிரியரின் கருத்தாகும். (41)

42 நாரைபுலா லுண்ணாது நல்லறமேற் கொண்டொழுகி
ஈசனுல கேறி யிருத்தலால்—.......................
செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணார்
உயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன்.

(கு - ரை) குளிக்கவரும் முனிவர்களிடம் பயமின்றி மீனினங்கள் பழகி வரும் அன்பினை ஒரு நாரை கண்டு தானும் புலாலுண்ணாது நீரை மட்டும் உட்கொண்டு வந்தது. மதுரையின் பெருமையை முனிவர் தம்முள் பேசிக்கொண்டதை அறிந்து அங்கே சென்று இறைவனை வணங்கி இறுதியில் சிவகணங்களுள் ஒன்றாக முத்தி பெற்றதென்பது **திருவிளையாடற் புராணத்திற்** கண்ட வரலாறாகும். (42)

(பி - ம்) 1 'கொல்லா'

43 வேதியர்கள் விண்ணடைந்தார் வேட்டுயிரைக் கொன்றுதின்று
ஆதிசைவர் மேலென் றதனை மறுத்—தோதும்
அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று.

(கு - ரை) 'வேதியர்கள் விண்ணடைந்தார்' என்பதனோடு 'வேட்டுயிரைக் கொன்று தின்று' என்பதனைத் தந்து கூட்டுக. விண் அடைந்தார் - அழிதன்மாத்திரையதான சுவர்க்க பதவியையே யடைந்தார். அதனை - யாகத்தில் உயிர்க் கொலை செய்து ஊனுண் பதனை. 'அவி சொரிந்து' என்ற குறள் அதனை மறுத்தோதும் என்க. வேள்விகளால் வரும் பயனினும் ஊனுண்ணு விரதத்தால் வரும் பயனே சிறந்ததென்பது கருத்து. (43)

தவம்

44 தமிழ்மணக்கப் பாடியரன் றண்ணளிசேர் மைந்தன்
அமணழிக்குந் தென்னவனை யாக்கும்—இமையளவில்
ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலும்
எண்ணிற் றவத்தால் வரும்.

(கு - ரை) அளி - கருணை. மைந்தன் - **திருஞான சம்பந்தர்.** அமண் - சமண மதத்தை. தென்னவனை - **மங்கையர்க்கரசியாரின்** கணவனாகிய **கூன்பாண்டியனை.** ஆக்கும் - ஓங்கச் செய்யும். பாண்டியன் சம்பந்தர் அருள் பெற்று முத்தி பேற்றுக்கு அருகனானதன்றித் தன்னுடற் கூனும் நீங்கப் பெற்றமையால், 'ஆக்கும்' என்பது மிகவும் பொருத்த முடையதாகும். (44)

கூடா வொழுக்கம்

45 என்று மிறைவ னடியார் பொருளென்று
நின்றொழுகு மெய்ப்பொருளி னேரான்போய்—அன்று
தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(கு - ரை) மெய்ப்பொருள் - **மெய்ப்பொருள்நாயனார்.** நேரான் - பகைவன்; **முத்திநாதன்.** அடியார் வேடமே மெய்ப்பொருள்

என்று எண்ணிவந்த மெய்ப்பொருளாரை முத்திநாதனென்னும் பகை மன்னன் பலமுறை போரில் வெல்ல முடியாமல் புறக்கிட்டோடினன். இறுதியில் அவன் சிவனடியார்போல் மெய்யெலாம் நீறுபூசி வேணிகள் முடித்துக் கட்டிக் கையினில் படை கரந்த புத்தகக் கவளி யேந்திப் பொய்த்தவ வேடங்கொண்டு புகுந்து தன்னை மெய்ப்பொருளார் வணங்கும்போது அவரை வாளால் குத்திக் கொன்றான் என்பது **பெரியபுராண**த்திற் கண்ட வரலாறு. (45)

கள்ளாமை

46 ஈசனுக்குப் பெண்டென் றிருந்தாரு நெய்திருடி
ஆயர்மனைப் பட்டபா டார்படுவார்—சீசீயென்
றெள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. [றும்

(கு - ரை) பெண்டென்றிருந்தார் - திருமால்; இந்நூல் 15-ஆம் கவியைக் காண்க. பாடு - துன்பம்; பட்டபாடு கிருஷ்ணவதாரத்தில். (46)

வாய்மை

47 ஆதிமுடி தேடி யறியா னறிந்தேனென்
றோதிமன நொந்தே யுழல்கின்றான்—வேதனென்றால்
தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

(கு - ரை) ஆதி - சிவபெருமான். வேதன் உழல்கின்றான் - கற்பந்தோறும் திருமாலுக்குப் புத்திரராகப் பிறந்தும் கோவிலின்றியும் பிரமா துன்ப முறுகின்றார். (47)

48 நந்தியருள் காசிமயா னத்திருந்து சீவித்தும்
அந்த மொழிதவறு தாற்றுமரிச்—சந்திரன்போல்
உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

(கு - ரை) நந்தி-சிவபெருமான்; 171-ஆம் செய்யுளைக் காண்க. காசியில் இறப்பார்க்குச் சிவபெருமான் தாரக மந்திர முபதேசித்து

முத்தி யீவர் என்பதனை உட்கொண்டு, 'நந்தியருள் காசி மயானம்' என்றார்.

ஒவ்வொரு கவியிலும் சிவசம்பந்தமான சொல்லோ, பொருளோ, சொற்பொருளோ இருத்தல் வேண்டுமென்ற கொள்கையுடையவராதல் பற்றி இவ்வாசிரியர் இங்கே 'நந்தியருள் மயானம்' என்றார். காசியில் இறப்பவருக்கு அந்திய காலத்தில் சிவபெருமான் பஞ்சாட்சரத்தை உபதேசிப்பார் என்பர். அரிச்சந்திரன் வரலாறு யாவருமறிந்ததே. (48)

வெகுளாமை

49 பெற்ற முவந்தார் பெருமைமதி யாதுதக்கன்
செற்றமேற் கொண்டு சிரமிழந்தான்—முற்றும்
சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

(கு - ரை.) பெற்றம் - காளை. செற்றம் - நெடுங் காலம் நிகழும் சினம். சிரமிழந்தான் - தக்கன். இவன் வரலாறு 10-ஆம் கவியால் விளங்கும். (49)

இன்னா செய்யாமை

50 கண்ணுதலார் தம்மைக் கடைகாக்க வைத்தானை
விண்ணவருந் தாழ்ந்திறைஞ்ச மேல்வைத்தார்—எண்ணி
இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்.

(கு - ரை) கடை - கடைவாயில். காக்கவைத்தவன்-வாணாசுரன். மேல் வைத்தார்-கைலாயத்தில் தம் சந்நிதியில் மத்தளம் கொட்டுபவனாக வைத்தார். மகாபலி சக்கரவர்த்தியின் புதல்வனாகிய வாணாசுரன் சிவபெருமானைப் பூசித்து மிகுந்த வலிமை பெற்று அவரைத் தன் கோட்டைக்குக் காவலாக வைத்து, வலிமையில் தனக்கு ஒப்பார் எவருமில்லை என்று செருக்குற்றிருந்தான். ஒருசமயம் தன் மகன் உஷையின் காரணமாகக் கண்ணபிரானுடைய பேரன் அனிருத்தன் வாணனூர்க்குக் கொண்டுவரப் பெற்றவன் வாணனால் சிறை வைக்கப்பட்டான். இதனையறிந்த கண்ணபிரான் வாணனூர் வந்து சிவபிரானை வழிபட்டு உள்ளே நுழைந்து வாணனுடைய

ஆயிரங்கைகளுள் சிவனைப் பூசித்துவரும் இரண்டினை வைத்து எஞ்சியவற்றைக் களைந்து மீண்டார். பிறகு வாணன் கயிலையில் சிவபிரானுக்கு மத்தளம் கொட்டும் பணியைப் பூண்டான் என்பது வரலாறு; 92, 134-ஆம் செய்யுட்களையும் காண்க. (50)

51 இரணியனைக் கொன்றிருக்க வெண்ணினவர் கேடும்
அரன்வெகுளப் பின்னிகழு மாற்றால்—ஒருவர்
பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகல் தாமே வரும்.

(கு - ரை) திருமால் **நரசிங்க மூர்த்தியாகக்** தோன்றி **இரணிய கசிபு**வைக் கொன்றபின் தருக்குற்று அட்டகாசம் செய்வதைப் பிரமன் வாயிலாகக் கேள்வியுற்ற **சிவபெருமான்** எட்டுக் கால்களையும் இரண்டு தலைகளையுமுடைய சரபப்புள்ளாக வந்து நரசிங்கத்தின் தோலை உரித்துப் போர்த்துக் கொண்டாரென்பது வரலாறு. (51)

கொல்லாமை

52 கூடலிறை யன்று கொடியமறை யோன்சுமத்தும்
வேடன்பழி யஞ்சி விடுவிக்கும்—தேடவரும்
நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழு நெறி.

(கு - ரை) கூடல் இறை - மதுரையரசனாகிய பாண்டியன். வேடர்பழி-வேடனுக்கு வந்த பழியை. வழிப்பிரயாணத்தின் இடையில் ஓர் அந்தணன் தன் மனைவியை ஓர் ஆலமரத்தடியில் இருக்கச் செய்து தான் நீர் கொண்டுவரச் சென்றான். அச்சமயம் மரத்தில்சிக்குண்டிருந்த ஓர் அம்பு காற்றினால் அலைப்புண்டுமேலேபட அவள் இறந்தனள். அந்தணன் இதனை அறியாது அருகிலிருந்த ஒரு வேடனே அவளைக் கொன்றானென்று அவனைப் பாண்டியனிடம் கொண்டு செல்ல, மன்னவன் உண்மையை அறியாமல் சோமசுந்தரக் கடவுளை வேண்டி அவர் கட்டளையின்படி மறையோனுடன் ஊருக்கு வெளியே நடைபெறும் ஒரு கலியாணத்துக்கு மாறுவேடத்துடன் சென்றான். அங்கே மணமகன் உயிரைக் கவர்ந்து

செல்ல வந்திருந்த காலதூதர், 'முன்னம் ஆலமரத்தின்கண் சிக்குண்ட அம்பைக் காற்ருல் வீழ்த்திப் பார்ப்பனியின் உயிரைக் கொண்டது போல் இங்கே கட்டியுள்ள காளையை அவிழ்த்துவிட்டு முட்டச் செய்து இவனுயிரைக் கவர்வோம்' என்று பேசிக் கொண்டதை அறிந்து வேடனை விடுவித்தான் என்பது **திருவிளையாடற்புராணத்துப்** பழியஞ்சிய திருவிளையாடலிற் கண்ட வரலாருகும். கொல்லாமையை மேற்கொள்வதே நல்வழியாகும். (52)

நிலையாமை

53 அரனையருச் சித்தவிப சித்திற்கும் வேள்வி
புரியு நகுடனுக்கும் போல—வருவதூஉம்
கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

(கு - ரை) **விபசித்து** - கோசல தேசத்து ஓர் எளிய அந்தணன் ; சிவபக்தன். ஒரு காலத்தில் குபேரனுடைய தங்கை ஒரு பொய்கையில் நீராடும்போது தன் மூக்குத்தியை இழந்து விட்டாள். **விபசித்து** அதனைத் தேடிக்கொடுத்துக் குபேரனுல் அளவற்ற திரவியம் பெற்று அவை அனைத்தையும் சிவபணிக்கே செலவிட்டனன் என்பது **விருத்தாசல புராணத்**திற்கண்ட வரலாறு.

நகுடன் : குருவம்சத்து ஓர் அரசன். இவன் பல பரிவேள்விகளைச் செய்து இந்திர பதவியைப் பெற்ருன். இந்திரனைபின் இந்திராணியை இச்சித்து அகத்தியர் முதலிய சப்தரிஷிகள் சிவிகைதாங்க அதில் அமர்ந்து இந்திராணியிடம் செல்லுகையில் அந்த முனிவர்களை நோக்கி 'விரைந்து செல்லுங்கள் ; விரைந்து செல்லுங்கள்' என்ற பொருளைத் தரும்படி வடமொழியில் 'சர்ப்ப, சர்ப்ப' என்றனன். அதனைக் கேட்டு அகத்தியர் சினங்கொண்டு இவனைச் சர்ப்பமாமாறு சபித்தனர் என்பது **திருவிளையாடற்புராணத்**திற் கண்ட வரலாருகும். **வில்லிபாரதம்** குருகுலச் சருக்கம், 14–5 ஆம் கவிகளையுங் காண்க. கூத்தாடும் இடம் ஒரு கூட்டம்கூடி அப்பால் கலைவதுபோல் செல்வம் நிலையற்றதென்பது இவற்ருல் விளங்கும். (53)

54 முனோ நா ளிருந்தகண்ணன் முக்கணற் காட்பட்ட
வனசரனுன் மாயு மறுநாள்—எனலால்
நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(கு - ரை) வனசரன்-வேடன். கண்ணபிரான் ஒரு சோலையில் யோகநித்திரை செய்திருக்கையில் மறைவில் நின்ற வேடனொருவன் அவரது காற்பெருவிரலை ஒரு பறவையென்று நினைத்து அம்பு செலுத்த அதுபட்டுக் கண்ணபிரான் இறந்துபட்டாரென்பது வரலாறு. இராமாவதாரத்தில் மறைந்து நின்று அம்பெய்து தன்னைக் கொன்ற திருமாலை வாலி வேடனாக அவதரித்துக் கிருஷ்ணாவதாரத்திற் கொன்றான் என்பாருமுண்டு. வாலி பரமசிவ பக்தன். இதனை நினைந்து 'முக்கணற்காட்பட்ட வனசரனால்' என்றார் போலும். சரீரம் அநித்தியமென்பது இதனாற் பெறப்படும். (54)

துறவு

55 குலனொழுக்க நல்ல குணமுண்டோ வென்னும்
அரனருளு முய்யவந்தார்க் கன்றே—துறவுமுதிர்ந்
தியானென தென்னுஞ் செருக் கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

(கு - ரை) யான் எனது என்னும் மயக்க மற்றவன் முக்தியுலகத்தை யடைவானென்பது கருத்து. உய்யவந்தான் - **உய்யவந்த தேவநாயனார்**; சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்றன் ஆசிரியர். முதலிரண்டடிகள் இவர் வரலாற்றைக் குறிக்கும். (55)

56 பட்டினத்துப் பிள்ளை பரனையடைந் தார்துறந்து
விட்டுவிடா விந்திர......கிலார்—கிட்டித்
தலைப் பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றைய வர்.

(கு - ரை.) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வணிகர் மரபில் சுவேதாரணியர் என்ற பெயருடன் குபேர சம்பத்தில் வாழ்ந்துவந்த ஒருவர் சிவபூசை மேற்கொண்டொழுகி ஒருநாள், 'காதற்ற

வூசியும் கடைவழிக்கு வாராது' என்பதை யுணர்ந்து முற்றும் துறந்து சிவபெருமான் விஷயமாகப் பல அரிய நூல்களை இயற்றி இறுதியில் திருவொற்றியூரில் இடைச் சிறுவர்களுடன் கடற்கரையில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் தம்மை மணலிற் புதைக்கும்படி அவர்களிடம் கூறி அங்ஙனம் புதைக்கப் பெற்ற இடத்தில் சிவலிங்கமாயினர். முற்றத்துறந்தவர்கள் முத்தி பெறுவர்; துறவாதவர் பிறப்பில் அழுந்துவர் என்னும் நீதியை இவ்வரலாறு காட்டும். (56)

57 எங்கு மிறை தோய்ந்தாலுந் தோய்விலனென் றேதுதமிழ்ச்
சிங்க நடந்தவழிச் சித்தாந்தம்—அங்கதுகேள்
பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

(கு - ரை) எங்கும் இறை...என்று - இறைவன் எப்பொருளினும் வேறின்றிக் கலந்து நிற்பினும் அங்ஙனம் நிற்பவன் அப்பொருள் ஒன்றினும் பற்றற்றவனாய்த் தனித்து நிற்பவனாவான் என்று. முதல் இரண்டு அடிகளும் இந்நூல் முதற் செய்யுளோடு ஒத்திருத்தல் காண்க. பற்று அறும்பொருட்டு முத்திநெறியைப் பற்றவேண்டும். (57)

மெய்யுணர்தல்

58 மதியிருளை நீங்கின் மலவிருளு நீங்கும்
பதியருளா மென்றுசைவர் பார்த்து—மொழிவ
திருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(கு - ரை.) மதி - புத்தி. மல இருள் - ஆணவம் முதலாய பல மலங்களென்னும் இருள். மொழிவது : எழுவாய்; 'இருள் நீங்கி...காட்சியவர்க்கு' : பயனிலை. மெய்ஞ்ஞானங்கொண்டவர் மெய்ஞ்ஞானத்தாலேயே மோக்ஷமடைவர். (58)

59 இருள்பலவாக் கோட லிறைநூ லுக் கன்றி
அருகர் பிறர்க்காகா தென்னும்—உரைகேள்
இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(கு - ரை.) இருள்பல ஆவன : ஆணவம், திரோதம், அசுத்த மாயாகாரணம், கன்மம், சுத்த தத்துவம் என்னும் ஐந்து. மலங்கள் ஐந்தென்பது 'மலங்கள் ஐந்தாற் சுழல்வன் தயிரிற் பொரு மத்துறவே' என்ற **திருவாசகத்**தாற் பெறப்படும். இந்த ஐந்து மலமும் நீங்கினலொழியச் சிவனருள் சித்திக்காதென்பதனை, "ஆகமலம் ஐந்தென்பர் ஐந்து மாரு தருளென்ப தரிதென்பர் அறிந்து ளோரே" (**சிவப்பிரகாசம்**, 20) என்னும் செய்யுளால்அறிக.

60 அரனருளா மின்ப மனுபவிப்பார் வேறென்
றிருமைபரிந் தொன்றை யிகழ்வான்—உரைசெயும்
கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

(கு - ரை) இப்பிறப்பில் உபதேசங்கேட்டு உண்மைப் பொருளை யறிந்தவர் பிறப்பை நீக்குவர் என்பது கருத்து. இருமை-ஆண்டானடிமைத்திறம். ஒன்று - ஏகம். இருமையில் விருப்பும் ஒன்றில் வெறுப்பும் உடையவர் சைவ சித்தாந்திகள். (60)

61 பற்றொழிந்து மென்னபிறர் பண்டரனைத் தூதுவிடக்
கற்றவர்போன் மெய்ப்பொருளைக் கண்டார்கொல்—உற்றது
ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே [கேள்
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

(கு - ரை) தூதுவிடக் கற்றவர் - **சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்.** சுந்தரமூர்த்திகள் சங்கிலி நாய்ச்சியார்பால் உறவுவைத்திருந்தமையை எண்ணிப் பரவை நாய்ச்சியார் ஊடல்கொண்டனர். அதனை மாற்றிச் சுந்தரரை அவரிடம் சேர்ப்பிக்கச் சிவபெருமான் பரவையார் இல்லத்துக்கு இருமுறை தூது சென்ற வரலாறு **பெரிய புராணத்**தால் அறியப்படும். மெய்ப் பொருள் - உண்மையறிவு, சிவஞானம். (61)

அவாவறுத்தல்

62 பிறவியருர் மற்றையவர் பிஞ்ஞகர்காண் பித்த
பலபொருளும் வேண்டாத பண்பின்—அவரன்றி
அற்றவ ரென்பா ரவாவற்ருர் மற்றையவர்
அற்ருக வற்ற திலர்.

(கு - ரை) பிஞ்ஞகர் - சிவ பெருமான். பண்பின் அவர் - **திருநாவுக்கரசுநாயனர்.** இவர் திருப்புகலூரில் உழவாரப் பணி செய்கையில் சிவபெருமான் உழவாரம் நுழைந்த இடமெங்கும் பொன்னொடு நவமணிகள் பொலிந் திலங்க அருளினர். அப்பரோ அவற்றிற் சிறிதும் பற்றற்றவராகிப் பருக்கைக் கற்களாக மதித்து உழவாரத்தினில் ஏந்தி அருகேயுள்ள ஒரு வாவியில் போட்டு விட்டனர். பிறகு சிவபிரான் தேவமாதரை ஏவி இவரை மயக்க நினைத்தபோதும் அடிகள் மனம் மாறினாரில்லை. பிறவியற்றவர் என்பார் ஆசையற்றவர். (62)

ஊழ்

63 வரருசியுள் ளிட்டார் மயங்கினா ரென்றால்
அவரவருக் கீச னமைத்த—திறனன்றி
ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

(கு - ரை.) வர ருசி - இவர் திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமானுக்குப் பணியாற்றிவந்த **புஷ்ப தந்தன்** என்பாரின் அவதார புருஷர். இலக்கணத்தில் தாமே தீரர் என்று மமதை கொண்டு இவரோடு ஒரு குருவினிடம் பயின்ற **பாணினிமுனிவரை** அறிவற்றவர் என்று நிந்தனை செய்தார். சிவபக்தரான பாணினி பிறகு தவஞ்செய்து **பாணினீயம்** என்னும் வடமொழி வியாகரணத்தை எழுதினார். பின்பு **வர ருசி** அதனையே கற்றுப் பூர்ணமான புலமை பெற்று விளங்கினார். சிவகணத்துள் ஒருவராயிருந்தும், மிகுந்த புலவராக இருந்தும் பர நிந்தனைக்கு ஆளானமையின் 'மயங்கினார்' என்றார். (63)

துறவறவியல் முற்றும்

1. அறத்துப்பால் முற்றும்

2. பொருட் பால்

அரசியல்

இறைமாட்சி

64 இறையெளிநின் றியார்க்கு மினியசொல்ல லாலே
மதுரை மதுரையென்பார் மாந்தர்—அதுவன்றே
காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(கு - ரை) இறை - சோம சுந்தரக் கடவுளின் அவதாரமாகிய **சுந்தர பாண்டியர்.** எளி நின்று - முறை வேண்டினார்க்கும் குறை வேண்டினார்க்கும் காண்டற்கு எளியராக நின்று காட்சி யளித்து. மாந்தர் மதுரையைப் புகழ்வதற்குக் காரணம் சுந்தர மாறனாருடைய செங்கோன்மையே என்பது கருத்து. (1)

கல்வி

65 அருகர்கழு வேறுதலா லன்னெறி விட்டீசர்
திருவருளால் வாதவூர் சேரும்—குருநெறியிற்
கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.

(கு - ரை) அல் நெறி - சித்தாந்த நெறியல்லாத புறச்சமய நெறி. வாதவூர் சேரும் குரு - **மாணிக்க வாசகர்.** இவர் கற்றவை சிவஞானபோத முதலிய சைவ நூல்கள். (2)

66 நாதரருள் சேரனொடு நம்பியா ரூரருமுன்
பேதமறக் கூடிப் பிரிவதுபோல்—தீதின்
றுவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்.

(கு - ரை) சேரமான் பெருமானாயனார் சிவபூசை செய்து வரும்போது ஒருநாள் இறைவனால் **சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப்** பற்றிக் கேள்வியுற்றுச் சோழநாடு சென்று சுந்தரரைக் கண்டு அவருடன் நட்புப் பூண்டனர். இருவரும் பின்னர் இன்ப

வெள்ளத்திடை நீந்தி ஏறமாட்டாதவர்போல என்பும் உருக உயிர் ஒன்றித் தம்முள் கலந்தனர். பல சமயங்களில் இவ்விருவரும் கூடும்போது அன்போடு கூடியும் பிரியும்போது அரிதிற் பிரிந்தும் தாம் ஒருவரில் ஒருவர் கலந்துள்ளமையைப் புலப்படுத்தினூர்கள் என்பது **பெரியபுராணத்திற்** கண்ட வரலாருகும். (3)

67 கற்றவர்சங் கத்திருந்தார் கண்ணுதலோ டேனையவர்
சற்றுமிரா ரென்று தலையாயார்—முற்றும்
உடையார்முன் னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்ருர்
கடையரே கல்லா தவர்.

(கு - ரை) கற்றவர் - சங்கப் புலவர்கள். கண்ணுதலோடு - சங்கப்புலவருள் ஒருவராக உடன் வீற்றிருந்த திருவாலவாய் எம் அண்ணலோடு. ஏனையவர் - கல்வி யறிவில்லாதவர்கள். என்று - என்று நினைத்து. முற்றும்...கற்ருர் தலையாயார். (4)

68 சிவகீதை முற்கேட்டார் சென்றுசென்று சென்மத்
தவர்பார்த் தனுக்கருளு மாற்ருல்—புவனத்
தொருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(கு - ரை) சிவபெருமான் திருமாலுக்கு உபதேசித்த கீதை சிவ கீதையாம். முன் கேட்டார் - திருமால். சென்று சென்று சென்மத்து - பல பிறவிகளிலும். பார்த்தன் - அர்ச்சுனன். திருமால் அர்ச்சுனனுக்கு உபதேசித்தது பகவத் கீதை எனப்படும். (5)

69 இறைவருங் கைவிடா ரேடவர்பாற் சென்ற
பிறருமறிந் தின்பம் பெறலால்—அறிதொறூஉம்
தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(கு - ரை) இறைவர் - சிவபெருமான். திருப்பெருந்துறையில் திருவாதவூரருக்குக் காட்சி யளித்தபோது சிவபெருமான் தம்கையில் சிவஞான போதச் சுவடியை வைத்திருந்தார் என்ற செய்தியை உளத்திற் கொண்டு, 'இறைவரும் கைவிடார் ஏடு'

என்றார். பிறரும் என்றது திருவாதவூரரை உள்ளிட்ட மாணவர் குழாத்தினரை. (6)

கல்லாமை

70 ஒருவர் சிறிது......லுமையாற்
கருள்வதன்முன் ப...தறிந்து—குருமுகத்தாற்
கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினும்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(கு - ரை) கல்லாதவன் தன்னை மதிக்கும் மதிப்பு கற்றவன் முன் பேசக்கெடும். இக்கவியில் முதலிரண்டடிகளின் சரியான உருவம் விளங்கவில்லை. (7)

71 ஈச ரிடத்தன்ப ரென்பவர்பாற் புத்தரெலாம்
பேசுமிடத் தூமையாம் பெற்றிமையால்—ஆகமத்தைக்
கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

(கு - ரை.) ஈசரிடத்தன்பர் - **மாணிக்க வாசகர்.** புத்தர் - இலங்கையிலிருந்து வந்த புத்தர்கள். மணிவாசகனார் சிதம்பரத்தி லிருக்கையில் இலங்கையிலிருந்து சில பௌத்தர்கள் வந்து தில்லை மூவாயிரவருடன் வாதஞ் செய்தனர். ஏழுநாளில் வாதம் முடிவு பெற நினைந்து சிவபெருமான் தில்லைவாழந்தணர்தம் கனவிற் றோன்றி, 'வாதவூரனை அழைத்து வாதம் புரியச் செய்யுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டார். அவர்கள் அழைப்புக்கிணங்கி மணி வாசகனார் பௌத்தருடன் வாதிட்டபோது அவர்கள் மறுமொழி பகர முடியாது திகைத்தனர். அவ்வளவில் சோழவரசன் தன் மூங்கைப் பெண்ணை அழைத்து, 'இருதிறத்தாரில் இப்பெண்ணின் மூங்கையைத் தீர்ப்பவரின் சமயமே சிறந்ததாகும்' என்றான். பௌத்தர் மூங்கையைப் போக்க அறியாது வருந்த மாணிக்க வாசகர் அப்பெண்ணைப் பேசவைத்துச் சோழ மன்னனைச் சைவ ராக்கினார் என்பது **திருவிளையாடற் புராணத்**திற் கண்ட வரலாறாகும். (8)

கேள்வி

72 ஆலடியார் பாற்பட்ட வந்தணர்போ லுய்வதற்குச்
சீலமுடை யார்பாற் செவிதாழ்க்க—சால
இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

(கு - ரை) ஆலடியார் - ஆலமரத்தினடியிலுள்ள தக்ஷிணா மூர்த்தி. அந்தணர் - சனகாதி நால்வர். நல்லவர்கள் வாயிற் பிறக்கும் சொல் ஒருவர்க்கு ஆபத்து வரும்போது ஊன்றுகோல் போலாம். (9)

அறிவுடைமை

73 பிறர்க்குண்டோ வில்லையவர் பேராண்மை குன்ற
மதிக்க ணுழைமதனை மாய்த்தார்—தமக்கே
அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா வரண்.

(கு - ரை) குன்ற - அறிவு முதலிய அனைத்தும் குறையும்படி. மதிக்கண் நுழை மதனை - புத்தியில் நுழைகின்ற மன்மதனை; மதனை என்பதற்கு அறியாமையை எனினும் அமையும்.

'புலனைந்தும் வென்றான்றன் வீரமே வீரம்' (தனிப்பாடல்.)

'விழித்தகண் குருடாத்திரி வீரரும் பலரால்' (திருவிளையாடல்.)

மாய்த்தார் தமக்கே என்பதனோடு பேராண்மையைக் கூட்டுக. (10)

74 ஈசனெறி தொண்ட ரியம்புதலு மெய்ந்நெறியென்
றூசின்று தேவ ரடைந்ததூஉம்—நீதியன்றே
எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(கு - ரை) ஈசன்நெறி - சிவஞான போதம். தொண்டர் - பரஞ்சோதி முனிவர். தேவர் - மெய்கண்ட தேவர். சிவஞான போதமென்னும் வடமொழி நூல் சிவபெருமானிடமிருந்து திரு நந்தி தேவருக்கும் அவரிடமிருந்து சனற்குமாரருக்கும் அவரிட மிருந்து சத்தியஞானதரிசினிகளுக்கும் அவரிடமிருந்து பரஞ்சோதி

முனிவர் என்பவருக்கும் 12 சூத்திரங்களாக உபதேசிக்கப்பட்டது. இவர்களுள் பரஞ்சோதி முனிவர் பூலோகம் வந்து திருப்பெண்ணு கடத்தில் சைவ வேளாளர் குலத்திற் பிறந்து குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்த மெய்கண்ட தேவரைக் கண்டு அவருக்குச் சிவதீட்சை செய்து இதனை உபதேசித்தார். அதனைக் கொண்டு மெய்கண்டார் தமிழில் சிவஞான போதத்தை 12 சூத்திரங்களாக எழுதினுர் என்பது வரலாறு. (11)

75 பண்டு களிற்றுப் படிமருங்கு வைத்தசெழும்
தண்டமிழை யம்பலவர் தாமகிழ்ந்து—கொண்டமையால்
எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(கு - ரை) தண்டமிழ் - **திருக்களிற்றுப் படியார்** என்ற புத்தகம். **உய்யவந்தார்** ஒரு நூலை எழுதி அது சிவசம்மத மானதோ வென்று அறியும் பொருட்டுச் சிதம்பரத்தில் கோயிலின் திருக்களிற்றுப் படியில் வைக்க, அப் படி மருங்கிலுள்ள கல்யானை அதனைத் தன் துதிக்கையால் எடுத்துக் கடவுள் திருமுன் வைத்து அதன் மகிமையைப் புலப்படுத்தியது. இதனுல் அந்நூலுக்குத் திருக்களிற்றுப் படியார் என்ற பெயர் போந்தது. (12)

குற்றங் கடிதல்

76 தோன்றி யிறைவருள்ளுந் தொண்டரெனு மூர்த்திக்கு
மூன்றுமறைச் செல்வ முதிருமஞ்—ஞான்று
செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(கு - ரை.) இறைவர் உள்ளும் மூர்த்திக்கு-சிவபெருமானையே மனத்தில் நினைக்கும் **மூர்த்தி நாயனுருக்கு.** மூன்று மறைச் செல்வம் - சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட மூன்ருகிய திருநீறு, உத்திராக்கக்கலன், சடைமுடி. அஞ்ஞான்று - அந்நாளில். மூர்த்தி நாயனுரின் சிவத் தொண்டுக்கு இடையூறு விளைத்து வந்த

மதுரையை ஆண்டுவந்த கருநாடக மன்னன் அது காரணமாக இறந்துபட்டான். பிறகு ஊர்மக்கள் யானையை அனுப்பி **மூர்த்தி நாயனுரைத்** தம் மன்னராகக் கொண்டனர். அவர் சிவபெருமானை வேண்டித் திருநீறே அபிடேகமாகவும் உருத்திராக்கமே திருவாபரணங்களாகவும் சடைமுடியே மணிமுடியாகவுங் கொண்டு அரசுரிமையை ஏற்றுக்கொண்டார் என்பது வரலாறு. (13)

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

77 பகைசிறிது மின்றிப் பறவைகளு மஞ்ச
இறைவர் துணைவலியா னெய்தும்—முறைமையால்
உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(கு - ரை.) வலியான் - கரிக்குருவி. பல பறவைகள் வருத்த வருந்திய கரிக்குருவி யொன்று மதுரையின் வைபவத்தைக் கேள்வியுற்று அங்கே சென்று பொற்றாமரையிற் படிந்து, சிவபெருமானைச் சில பகல் போற்றி வந்ததனுல் வலியான் என்ற பேரைத் தனக்கு மட்டுமன்றித் தன் மரபுக்கே பெற்று இறுதியில் சிவகதி சார்ந்ததென்பது **திருவிளையாடற் புராணத்**திற் கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ் செய்த படலத்தால் தெரியும் வரலாருகும். (14)

78 சிந்தா மணிகிடைத்தென் தென்னர்க் கிறையருளால்
வந்தாரைப் போலவெது வாழவைக்கும்—அந்தோ
அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

(கு - ரை) என் - என்ன பயன்? தென்னர்க்கு இறையருள வந்தார் - சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவவதாரமாகிய **சுந்தர பாண்டியர்** பெற்றெடுத்த உக்கிர குமார பாண்டியன்; 83-ஆம் கவியைப் பார்க்க. சிந்தாமணியை அண்டிய இந்திரனைக் காட்டிலும் சிவபிரானை அண்டிய பாண்டியன் சிறந்தவனுனன் என்க. (15)

சிற்றினஞ் சேராமை

79 குண்டராற் றென்னன் குறைபட்டுக் கண்ணுதலார்
தொண்டரான் மிக்குயர்ந்து தோன்றலால்—எண்டிசையும்
நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

(கு - ரை) குண்டர் - சமணர். தென்னன் - கூன்பாண்டியன். தொண்டர் - **திருஞான சம்பந்தர்.** பாண்டியன் முன்னிலையில் சமணருக்கும் சம்பந்தருக்கும் நிகழ்ந்த சமயவாதத்தைப் பற்றியது இது. (16)

தெரிந்து செயல்வகை

80 ஆய்தொடியார் கண்ணுதல்பா லன்பி லுமிழ்தலுமே
வாய்மையறி யாதொழுகு மற்றவர்போல்—தூய்மையொடு
நன்ருற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்ருக் கடை.

(கு - ரை) ஆய்தொடியார் - **திருநீலநக்க நாயனரி**ன் மனைவியார். உண்மையறியாது தம் மனைவியைக் கண்டித்தவர் திருநீலநக்கர். திருநீலநக்கர் தம் மனைவியுடன் கோவிலுக்குச் சென்று பரமனை வழிபடுங்கால், ஒரு சிலம்பி சுவாமியின்மேல் விழுதல் கண்ட அவர் மனைவியார் அதனைத் தம் வாயால் ஊதி விலக்கினர். இச்செயலை அனுசிதமென்று கருதிய கணவனர் மனைவியாரை நீத்தார். அன்றிரவு சிவபெருமான் நாயனர் கனவிற்ருேன்றி, 'உம் மனைவி ஊதிய பாகம் போக மற்ற இடங்களில் என்னுடலில் இதோபார் கொப்புளங்கள்' என்று காட்டி அவருடைய மனைவியாரின் தலையன்பைப் புலப்படுத்தினர் என்பது **பெரிய புராணத்தி**ற் கண்ட வரலாருகும். தம் மனைவியை இவர் கண்டித்தமை உலக இயல்புக்கு ஒத்ததேனும் அது தவறென்பது இவ்வரலாற்ருல் விளங்கும். (17)

வலியறிதல்

81 கண்ணுதல்பாற் சென்றது காமனுக்கு வென்றியோ
எண்ணமிலான் போலு மெதிர்ந்திறந்தான்—நண்ணி
நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

(கு - ரை.) நுனிக் கொம்பேறினார் அவ்வளவைக் கடந்தால் உயிரை இழப்பர். தபஸ்வியாயிருந்த சிவபெருமானுடைய நிஷ்டையைத் தேவர்கள் விரும்பியபடி கலைக்கும் பொருட்டு மலரம் பெய்த **மன்மதன்** அவராலெரிக்கப்பட்டானென்பது வரலாறு. (18)

கால மறிதல்

82 எல்லா மிமைப்பி லழிப்பாரு நீட்டித்தார்
வல்லார் புரமெரிக்க வந்துழியும்—ஒல்லாரைப்
பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்.

(கு - ரை) அழிப்பார் - **சிவபெருமான்.** வல்லார் - பிரமா விஷ்ணு முதலியோர். ஒல்லார் - பகைவர். இதிற் கண்ட வரலாறு திரிபுர சங்காரத்தைக் குறிக்கும். (19)

இடனறிதல்

83 இறையருள் தென்னனிடத் திந்திரன் வந்தன்று
வளையா லெறிபட்ட வாற்றால்—இளையாச்
சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையான்
ஊக்க மழிந்து விடும்.

(கு - ரை) இறையருள் தென்னன் : 78-ஆம் கவியைப் பார்க்க. **பாண்டியன்** தளையிட்டுவைத்த மேகங்களை விடுவிக்க வந்த இந்திரன் பாண்டியனோடு செய்த போரில் மீனவன் இந்திரன் முடிமேல் வளை (சக்கரம்) ஒன்று எறிந்து அவனைப் புறங்காட்டி ஓடச் செய்தானென்பது வரலாறு. (20)

தெரிந்து தெளிதல்

84 இறைவர்நிலை காணு ரிருவரென்று கண்டால்
பெருமை சிறுமையினிப் பேசேம்—இறையாம்
பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

(கு - ரை) இருவர் - பிரமனும் திருமாலும். இருவரும் சிவ பெருமானுடைய அடி முடி தேடிய வரலாறு இங்கே குறிக்கப் பட்டது. (21)

தெரிந்து வினையாடல்

85 ஈசன்குண் டோதரபோ வென்றருளுங் குன்றுபுரை
சோறுகறி யுண்டு தொலைப்பதற்கு—நாடி
இதனை யிதனு லிவன்முடிக்கு மென்ருய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல்.

(கு - ரை) 'குன்றுபுரை சோறுகறி யுண்டு தொலைப்பதற்குக் குண்டோதர போ என்று ஈசன் அருளும்' என்று கூட்டுக. ஈசன் குண்டோதரனைப் போவென்ற வரலாறு **திருவிளையாடற்புராணம்,** குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட படலத்தில் உள்ளது. (22)

சுற்றம் தழால்

86 அத்தர் திருவருளா லன்றுபடிக் காசுபெற்ருர்
பத்தர்கணஞ் சூழப் பரிந்திட்டார்—இத்தலத்துச்
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(கு - ரை.) பெற்ருர்: திருஞான சம்பந்தரும் அப்பரும்; எழுவாய். இப்பாட்டிற்கண்ட வரலாற்றை 25-ஆம் **கவியின்** குறிப்புரையிற் காணலாம். (23)

பொச்சாவாமை

87 மறந்துமறந் தீசன் மலரடியைப் பேணு
திறந்திறந்து மாலுமிட ரெய்தும்—அறிந்தறிந்து
முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும்.

(கு - ரை) **திருமால்** தசாவதாரங்கள் எடுத்தமையை நினைந்து, 'பிறந்து பிறந்து மாலும் இடர் எய்தும்' என்றார். (24)

செங்கோன்மை

88 இறைமகிழ வேந்த னிளங்கன்றிற் காக
மகவினையுந் தேரூரு மாற்றால்—அகலிடத்தில்
ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந்தி யார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.

(கு - ரை.) இறை - சிவபெருமான். வேந்தன் - **மனுநீதிச் சோழன்.** தன் மகனுடைய தேர்க்காலில் அகப்பட்டு இறந்த ஒரு கன்றின் தாய்ப்பசுவுக்கு நீதி வழங்கும்பொருட்டுத் தானே அம் மகன் மீது தேரைச் செலுத்திய மனுநீதிச்சோழ மன்னனுடைய செங்கோன்மையைத் தெரிவிக்கும் வரலாறு இது. **பெரியபுராணம்,** திருவாரூர்ச் சருக்கத்திற் காண்க. (25)

89 அந்திவண்ண னூலா லருகர்பிறர் கோள்சிதைய
வந்ததிரு வள்ளுவர்தம் வாய்மொழிகேள்—இந்தநிலத்
தந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(கு - ரை) அந்தி வண்ணன் - சிவபெருமான். பிறர் என்றது உலகாயதரையும் பௌத்தரையும். சிதைய வந்த - சிதையும்படி அதற்குப் பிரமாணமாக வந்த. அந்தணர் நூலையும் அறத்தையும் **திருவள்ளுவர்** இக்குறளில் கூறியிருப்பதனால் புறச்சமயிகளின் கோட்பாட்டை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை யென்பது புலனாகும். (26)

கொடுங்கோன்மை

90 மாமனென்றும் பாணனென்றும் வந்தானைப் பொன்மதுரைச்
சேவகன்ரு னென்றுந் திரியாத சூரனென்றும்
நாடோறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாடோறு நாடு கெடும்.

(கு - ரை) சேவகன் - வீரன். சூரன் என்பதும் அது. மாமனாகவும் பாணனாகவும் வந்தவன் வீரசூர பராக்கிரமம் பொருந்திய **சிவபிரான்** என்று அறிந்து நாடி முறைசெய்யா மன்னவன் நாடு கெடும். அரசன் கொடுங்கோலனாயின் கடவுள் தாமே வந்து முறை செய்வர். இக் கவியில் திருவிளையாடற் புராணத்துள்ள 'மாமனாக வந்து வழக்குரைத்த படலம்', 'விறகு விற்ற படலம்' என்னும் இரண்டன் செய்திகள் சுட்டப்பெற்றுள்ளன.

தனபதி என்னும் வணிகனொருவன் தன் சொத்துக்களை யெல்லாம் தன் மருகனை அனுபவிக்கும்படி விட்டுச் செல்லவே பின்னாளில் அவன் தாயாதிகள் அவற்றைக் கவர்ந்துகொண்டனர். அப்போது சிவபெருமான் தனபதியாக வந்து நீதி மன்றத்தில் வழக்காடி அவன் சொத்துக்களை அம் மருகனுக்கு உரிமை யாக்கிச் சென்ருர் என்பது வரலாறு.

வரகுண பாண்டியனது அவைக்களத்தில் **பாணபத்திரர்** என்ற சிவபத்திச் செல்வரான பாணரொருவர் இருந்தார். அச்சமயம் வடநாட்டிலிருந்து **ஏமநாதனென்**றொரு இசைவல்லான் மன்னனது அவைக்களம் போந்து இறுமாந்திருப்ப அரசன் தன் அவைக்களத்து இசைப் புலவரான பத்திரரை அழைத்து ஏமநாதனோடு இசைவாது செய்ய இசைவித்தான். அன்று மாலை சிவபெருமான் விறகு சுமந்து வந்து பாணபத்திரருடைய ஆளென்று தம்மைக் கூறி யாழிசையினால் ஏமநாதனை அஞ்சி ஓடும்வண்ணம் செய்தார் என்பது வரலாறு; 153-ஆம் செய்யுளை நோக்குக. (27)

வெருவந்த செய்யாமை

91 இசைபயின்ருர் வாதத் திறைவருமொன் றேனும்
இசைவன்றி......வியற்ருன்—இசைவொன்றத்
தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

(கு - ரை.) முதலிரண்டடிகளின் உண்மை உருவம் புலப்படவில்லை. இக்கவியிற் குறிப்பித்த வரலாறு **திருவிளையாடற் புராணத்துள்** இசை வாது வென்ற படலத்துள் கண்டது போலு மென்று தோற்றுகிறது. (28)

கண்ணோட்டம்

92 வாண னிருகரமும் வைத்துப் பணிகருதி
நாதனறுப் பித்தருளு நன்னயத்தைப்—போலக்
கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(கு - ரை) கண்ணோட்டமுடைய அரசர்க்கு உரியது இவ்வுலகம். இதிற் கண்ட வரலாற்றை 50-ஆம் கவியின் குறிப்புரையிற் காண்க. இச் செய்தி 134-ஆங் கவியிலும் உள்ளது. (29)

ஒற்ருடல்

93 சீர்படைத்த முக்கட் சிவனன்ப னென்றெழுதும்
பேர்படைத்த சேரர் பெருமான்போல்—பார்மிசையின்
எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(கு - ரை) சேரர் பெருமான் - **சேரமான் பெருமாணுயனூர்.** பாணபத்திரருடைய வறுமையைத் தீர்த்தற் பொருட்டுச் சிவபெருமான் சேரமான் பெருமாணுயனுருக்கு எழுதிய திருமுகப் பாசுரம் வருமாறு: 'மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற், பதிமிசை நிலவு பானிற வரிச்சிற, கன்னம் பயில்பொழி லால வாயின், மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம், பருவக்

கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க், குரிமையி னுரிமையி னுதவி யொளிதிகழ், குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச், செருமா வுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க, பண்பா லியாழ்பயில் பாண பத்திரன், தன்போ லென்பா லன்பன் றன்பாற், காண்பது கருதிப் போந்தனன், மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.' இதனைக் கொண்டு சென்ற பாணபத்திரரைச் சேரர் பல உபசாரங்களுடன் வரவேற்று அவர் விரும்பிய பொருளைக் கொடுத்து அனுப்பினார் என்பது வரலாறு. பத்திரருடைய மற்றொரு வரலாறு 90-ஆம் கவியால் விளங்கும். (30)

ஊக்க முடைமை

94 பார்த்த குரவர் பணிமுயன்றார் கண்ணுதலார்
தீர்த்தத் தியலுந் திறநின்றார்—நீர்த்தடத்து
வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு.

(கு - ரை) பார்த்த குரவர் - பிறவிக் குருடராயிருந்து பின் சிவபெருமான் அருளால் கண் பெற்ற பெரியவராகிய தண்டி யடிகள் நாயனார். **தண்டியடிகள்** திருவாரூரில் திருக்குளத்தை அகலப்படுத்த முயன்றபோது சமணர்கள் இடையூறு செய்யவே பரமசிவனருளால் இடையூறு நீங்கி நாயனாருடைய முயற்சி நிறை வேறியது. இதுவே முதலிரண்டடிகளிற் கண்ட வரலாறு. பெரிய புராணத்திற் கண்டது இது. (31)

95 மேனிகழ்வ தேதெனினும் வென்றியெனத் தென்மதுரை
ஈசனொடு வாதத் தெதிர்நின்ற—கீரனைப்போல்
உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

(கு - ரை) **தருமி**யின் பொருட்டு வாதுக்கு வந்த சிவபிரானிடம் 'நெற்றிக் கண்ணைக் கொண்டு என்னை வெருட்டல் வேண்டாம்; யான் இதற்குத் தோற்றிலன்' என்று **நக்கீரர்** கூறியதை ஆசிரியர் முன்னிரண் டடிகளிற் குறிக்கின்றார். 34-ஆங் கவியின் குறிப் புரையையும் பார்க்க. உள்ளல் - நினைக்கக்கடவர். (32)

மடியின்மை

96 கஞ்சுகனு தன்கோயிற் காலெலிக்கு மாட்டாதே
வஞ்சனைசெய் தானையிவண் வைத்துப்பார்—துஞ்சு
மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
தாஅய தெல்லா மொருங்கு.

(கு - ரை) கஞ்சுகம் - சட்டை ; கஞ்சுகனுதன் - **சட்டைநாதர்** ; சீகாழியில் உள்ள சிவபெருமான். கால் - வளை. இதில் கூறப்பட்ட எலி சிவபெருமான் அருளால் **மாவலி** யென்னும் அசுரனைப் பிறந்து இப்பூவுலகை யாண்டது. பிறகு ஒரு சமயம் மாவலியிடம் மகா விஷ்ணு வஞ்சனையாகக் குறள் வடிவங்கொண்டு மூன்றடி மண் யாசித்து அவனை அழித்தனர். 22-ஆங் கவியைப் பார்க்க. காலெலி என்ற நிந்தையால் மாவலிக்கு உயர்வு தோன்றிற்று. இது சீகாழித்தல புராணத்திற் கண்ட வரலாறு. இதனுல் சோம்பலில்லாதான் அடையும் பயனை அறிந்துகொள்ளலாம். (33)

97 மாற னிறையருளால் வந்துவெல்லத் தோற்றளவில்
போர்விண்ட விந்திரனைப் போலவே—சால
இடிபுரிந்தெ தள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

(கு - ரை) மாறன் - **உக்கிர குமார பாண்டியன்.** உக்கிர குமார பாண்டியன் வானுடு சென்றிருந்த போது தனக்குச் சமானமாக உக்கிரன் நடந்து கொண்டமையை இந்திரன் கண்டு சினங் கொண்டு பாண்டி நாட்டில் மழை பெய்யா வண்ணம் மேகங்களுக்கு உத்தரவிடவே, பாண்டி நாட்டின் மலைகளில் தங்கிய மேகங்களை உக்கிரன் தளையிட்டனன் ; இந்திரன் அவற்றை விடுவிக்கும்பொருட்டு உக்கிரனுடன் போருக்கு வந்து மகுடபங்கமடைந்து முதுகிட் டோடினன் என்பது **திருவிளையாடற் புராணம்,** இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலத்தின் வரலாருகும். இவ் வரலாற்றின் முற்பகுதி 144-ஆம் கவியில் விளக்கமாக உள்ளது. (34)

ஆள்வினை யுடைமை

98 பாலனொருவன் பணிந்துகட வூரானைக்
காலற் கடந்திருக்கக் கண்டோமே—ஞாலத்தின்
ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்.

(கு - ரை) விடாமுயற்சியால் விதியையும் கடக்கலாம். பாலன் - **மார்க்கண்டன்**. கடவூரான் - திருக்கடவூரிலுள்ள சிவபெருமான். காலற் கடந்து - யமனை வென்று. மார்க்கண்டேயர் பொருட்டு அரன் யமனைச் சங்கரித்தது யாவரும் அறிந்ததே. (35)

இடுக்க ணழியாமை

99 நக்கர் சிறிது நகைத்தலுமே முப்புரமும்
அக்கணமே வெந்துவிழு மாதலால்—மிக்க
இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
அடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

(கு - ரை) நக்கர் - நிர்வாணர்; சிவபிரான் என்றபடி. சிவபெருமான் புரங்களை அழித்தமை, சிரித்தும் விழித்தும் அம்பெய்தும் எரித்தார் என்று மூன்று விதமாக வழங்கும். துன்பம் வருங்காலத்தும் பொறுமையுடன் இருக்கவேண்டும். (36)

அரசியல் முற்றும்

அங்கவியல்

அமைச்சு

100 தென்ன னிறைவரருள் சேர்ந்துசெங் கோல்செலுத்த
மன்னு குலச்சிறையே மந்திரியாம்—என்னை
அறனறிந்தா னறமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றும்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை.

(கு - ரை) தென்னன் - **நெடுமாறன்** என்ற பாண்டியன். இவனுடைய வரலாறு 44, 79 ஆம் கவிகளாலும் விளங்கும். (37)

சொல்வன்மை

101 சிவனடி யென்னுமயன் சீர்பெறுமுன் பின்னர்ச்
சிவசமதை சொல்லலும் சீர்போம்—எவருந்தம்
ஆக்கமுங் கேடு மதனுல் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(கு - ரை) முருகவேளின் சிறையிலிருந்து **அயனைச்** சிவபெருமான் விடுதலை செய்வித்ததை எண்ணி, 'சீர்பெறும்' என்றார் 'சீர் போம்' என்றது தலைகளி லொன்றை யிழந்ததைக் குறிக்கும் (38)

102 பரமனருள் வேண்டிப் பகர்ந்தசுர ரான
கரதூட ணன்முதலோர் காதை—வரவறிவீர்
ஆக்கமுங் கேடு மதனுல் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(கு - ரை) செல்வமும் கேடும் சொல்லால் வருதலால் சொற் சோர்வு வாராமற் காக்கவேண்டும். கரதூடணர்களைப் பற்றிய வரலாறு இது; விளங்கவில்லை. (39)

103 எவற்றினுமே லென்னவிறை வர்சொன்ன தெல்லாம்
சிவப்பிரகா சத்தடங்கச் செப்பும்—தவத்தினர்போல்
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் லின்மை யறிந்து.

(கு - ரை) இறைவர் சொன்ன தெல்லாம் - உமாமகேசுவரர் சொன்ன ஆகமத்தின் பொருளை யெல்லாம்; வேதம் பொதுவும் ஆகமம் சிறப்பும் ஆதல் நோக்கி, 'எவற்றினும் மேலென்ன' என்றார். தவத்தினர் - **கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியர்.**

மெய்கண்ட தேவர் சிவஞான போதத்தைத் தமிழில் 12 சூத்திரங்களாக வகுத்தருளினர். அவர் மாணக்கரான **அருணந்தி தேவர்** அந்நூலின் பொருளை விளக்கி, சிவஞான சித்தியார் என்றெரு நூலை வழிநூலாகச் செய்தருளினர். இவ் விருநூல்களும் அறிஞர்க்கேயன்றி மற்றவர்க்கு எளிதில் பொருள்படாமையை எண்

ணிக் கொற்றவன் குடி உமாபதி சிவாசாரியர் இவ்விரு நூற் பொருளும் சிவாகமப் பொருளும் விளங்கும்படி நூறு திருவிருத் தங்களால் சிவப்பிரகாசமென்றொருநூலை இயற்றியமைத்தார். சிவஞானபோதம் பூவுலகில் பரவிய வரலாறு 74-ஆங் கவியின் குறிப்புரையால் தெரியவரும். (40)

வினைத் தூய்மை

104 சூரனிழந் தானிழந்தான் சோதியரு ளுந்தாய
னிழந்த வெல்லா மடையுமே—தேரின்
அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

(கு-ரை) சூரன் - முருகப் பெருமானால் சங்காரஞ் செய்யப்பட்ட வன். தாயனார் - **அரிவாட்டாய நாயனார்.** சோழ நாட்டில் கண மங்கலம் என்ற ஊரில் வேளாளர் மரபில் தாயனார் என்றோர் அடி யார் இருந்தார். அவர் சிவபெருமானுக்கு நல்ல அரிசியையும் கீரை மாவடு இவற்றையும் படைத்து வழிபட்டு வந்தார். ஒருநாள் வழக் கம்போல் இவர் இப்பொருள்களைக் கூடையில் ஏந்திக் கோவிலுக் குச் செல்லும் வழியில் பசியின் களைப்பால் காலிடறவே கூடையி லிருந்த பொருளெல்லாம் நிலப்பிளவில் விழுந்துபோயின. 'எம் பெருமான் அமுதுசெய்யும் பேறு இன்று கிடைத்திலதே' என்ற வருத்தத்தில் அவர் தம் ஊட்டியை அறுக்கத் தொடங்கும் சமயம் அந்தப்பிளவிலிருந்து அவரைத் தடுக்கச் சிவபெருமானது கையும் மாவடுவைக் கடிக்கும் விடேல் விடேல் என்ற ஓசையும் எழுந்தன. பிறகு அந் நாயனார் தம் மனைவியாருடன் பெறுதற்கரிய பேற்றைப் பெற்றார் என்பது வரலாறு. நிலப்பிளவில் போகட்டு இழந்தவற் றைச் சிவபெருமான் அமுது செய்ததனால் இழந்த வெல்லாம் அடையுமே என்றார். (41)

வினைத் திட்பம்

105 தோழனென்று சொன்னவடித் தொண்டர்க் கிறைவர்தூ
தாக நடந்த தரிதரிது—காதலிபாற்
சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாம்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.

(கு - ரை) தம்பிரான் தோழர் என்பது **சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர்க்கு** ஒரு பெயர் ; 30. 'காதலிபால் தூதாக நடந்தது' என்று கூட்டுக ; 61-ஆம் செய்யுளின் குறிப்புரை பார்க்க. (42)

106 குறுமுனியு மீசனருள் கொண்டுகட லங்கை
வரையடிக் கீழடக்கு மாற்றுல்—சிறிதும்
உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்ன ருடைத்து.

(கு-ரை) குறுமுனி - **அகத்திய முனிவர்**. கடல் அங்கை அடக்கும் வரை அடிக்கீழ் அடக்கும். ஆற்றல் - தன்மையால்.

இந்திரனேடு போர் செய்த **விருத்திராசுரன்** அவனுக்கு உடைந்து கடலில் ஒளிந்து கொண்டான். அவனைத் தேடிப் பிடித்துச் சங்காரம் செய்யவேண்டி இந்திரன் அகத்திய முனிவரிடம் வந்து இரப்ப அவர் கடலைக் குடித்தருளினர். வற்றிய கடலில் மறைந்திருந்த விருத்திரனை இந்திரன் கண்டறிந்து கொன்றபின் கடலினைத் திரும்ப முனிவர் விட்டனர் என்பது வரலாறு.

சிவபெருமான் கட்டளையைப் பெற்று அகத்திய முனிவர் தெற்கே வரும்போது விந்தமலை அவரைத் தன்னைக் கடக்கவிடாது வளர்ந்துகொண்டே வந்ததமையை முனிவர் கண்ணுற்றுத் தம் காலால் அழுத்தி, 'நான் மறுபடியும் வடபால் வரும் வரையில் இங்ஙனமே இரு' என்று சபித்துச் சென்றார் என்பர். (43)

வினைசெயல் வகை

107 இறையருளாற் செவ்வே ளிமையோரைக் காக்கும்
திறனடிச் சூர்தடிந்த செய்கை—அதுபோல்
முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(கு-ரை) செவ்வேள் - **முருகக் கடவுள்**. காக்கின்ற திறனை நாடி. சூர்தடிந்த சூரர்களைக் கொன்றழித்த வரலாற்றை ; 104-ஆம் கவியின் உரையாற் காணலாம். (44)

108 இறைவர்க்குத் தொண்டா யிடர்தீர்ந்த தன்றிப்
பெறுபயனும் வாகீசர் பெற்ருர்—அறிஞர்
வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.

(கு-ரை) இடர் - சூலைநோயாகிய துன்பம். பெறுபயன் - வீட்டின்பம். வாகீசர் - திருநாவுக்கரசு நாயனுர். ஒருவன் தொழிலாலே தொழிலை முடித்துக் கொள்ளக்கடவன். (45)

109 கண்ணுதல்பா லாழிபெறக் கண்சாத்தித் தாள்காணு
வண்ண மொழிந்தநெடு மாலேபோல்—எண்ணி
வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.

(கு-ரை) ஆழி - ஜலந்தரனை அழித்த சக்கராயுதம். நெடுமால் கண் சாத்திய வரலாறு: ஆயிரம் தாமரை மலர்களைக் கொண்டு **திருமால்** சிவபெருமானை அருச்சித்து வருகையில் எம்பெருமான் அம்மலர்களில் ஒன்றை மறைத்தருளினர். அப்பொழுது திருமால் அம்மலருக்குப் பிரதியாகத் தம் கண்களில் ஒன்றை இடந்து அருச்சித்தார். அதற்குகந்த சிவபெருமான் அவருக்குச் சக்கராயுதத்தையும் பதுமாட்சரென்ற பெயரையும் ஈந்தருளினர் என்று நூல்கள் கூறும். இது **திருவீழிமிழலை** ஸ்தல வரலாறு. தாள் காணு தொழிந்தது அதனைக் காண வல்லேனென்று அன்பினாலன்றி மமதையால் வராகமாகிப் பூமியைக் கல்லிக்கொண்டு சென்ற சமயம் என்க. (46)

தூது

110 பேதையரு நாவலரும் பேதமின்றி யேபொருந்தத்
தூதுசென்ற கொன்றைத் தொடையலார்—போலவே
அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று.

(கு-ரை) பேதையர் - **பரவை நாய்ச்சியார்.** நாவலர் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர். கொன்றைத் தொடையலார் - சிவபெருமான்; அவர் தூது சென்ற வரலாறு 61-ஆம் கவியின் குறிப்புரையால் விளங்கும். மூன்று - அன்பு, அறிவு, சொல்வன்மை. (47)

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

111 ஐய னருள்புரிந்த வன்றுசம் பந்தர்தமைத்
தெய்வமெனத் தந்தையருந் தேறினார் — நோய்தின்
இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்று
ஒளியோ டொழுகப் படும்.

(கு - ரை) ஐயன் - சீகாழியிலெழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான். 17-ஆம் கவியைக் காண்க. (48)

குறிப்பறிதல்

112 உண்ணப் பொதிசோறு மூர்சிவிகை யும்பிறவும்
எண்ண மறிந்தடியார்க் கீந்தருளும் — கண்ணுதல்போற்
கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக் கணி.

(கு - ரை) வையக்கு அணி - வையத்துக்கு அணி. ஒருகால் **அப்பர்** பழையாறையிலிருந்து திருப்பைஞ்ஞீலிக்குச் செல்லும்போது அவருக்கு வழிநடையாலுண்டான பசி தாகங்களைப் போக்கச் சிவபெருமான் வழியில் ஒரு தோப்பையும் குளத்தையும் உண்டு பண்ணி வேதியராக வந்து அப்பருக்குப் பொதிசோற்றை அளித்து விட்டு, 'நாம் இருப்பது **திருப்பைஞ்ஞீலி**' என்று சொல்லி மறைந்தருளினார். இது **பெரியபுராணத்திற்** கண்ட வரலாறு.

ஊர் சிவிகை - வினைத்தொகை. திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் சிறு பிள்ளையாக இருத்தல்பற்றிப் பல தலங்களுக்குச் செல்ல வசதியாயிருக்கும்பொருட்டு அவருக்கு அரத்துறைச் சிவ பெருமானால் **மாறன் பாடி** என்ற தலத்தில் முத்துச் சிவிகை வழங் கப்பட்டது; **பெரிய.** திருஞா. பிறவும் என்றது தாளம் ஈந்தது சுந்தரருக்குச் செங்கல்லைப் பொன்னாக்கியது முதலியவற்றை. (49)

அவை யறிதல்

113 பொல்லார்மு னெல்லாம் புகன்று சிவஞானம்
அல்லார்மு னல்லா ரடங்குதலால் — வல்லார்
ஒளியார்மு னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.

(கு - ரை) பொல்லார் - **பொல்லாப் பிள்ளையார்** என்ற நாமம் பெற்ற விநாயகர். நல்லார் - நம்பியாண்டார் நம்பி ; எழுவாய்.

திருநாரையூரில் நம்பி யாண்டார் நம்பியென்ற ஆதி சைவப் பெரியார் ஒருவர் இருந்தார். சிறு பருவத்தில் அவர் தந்தையார் அவரைப் படிக்க ஒரு பள்ளிக்கு அனுப்பி வைத்தார். சிவ ஞானச் சார்பில்லாத ஆசிரியரிடம் கற்க மனமில்லாத நம்பி யாண்டார் நம்பி பள்ளிக்குச் செல்லும் விருப்பம் இலராயினர். ஒருநாள் பொல்லாப் பிள்ளையாருக்கு இவர் பூசை செய்யச் சென்றிருந்த போது அவர்பால் பத்திமேலிட்டு அவரையே குருவாகக் கொண்டு சிவாகமாதிகளையும் அடியார் சரித்திரங்களையும் ஐயந்திரிபற ஓதி யுணர்ந்தார் என்பது வரலாறு. (50)

114 இறைநூ லுரையாடார் இன்புற்ருர் சால
அறிவுசா லுரைகேட்ட வன்றே—நெறிநின்று
கற்றறிந்தார் 'கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து.

(கு - ரை) இறைநூல் - **இறையனர் அகப் பொருள்** என்ற இலக்கண நூல். உரையாடார் - மூங்கையராயிருந்த **உருத்திர சன்மர்.** அறிவு சால் உரையென்றது மதுரைக் கணக்காயனர் மகனர் **நக்கீரர்** அந்நூலுக்குச் செய்த உரையை. 'இறைநூல் அறிவு சாலுரை கேட்டவன்று உரையாடார் சால இன்புற்ருர்' என்று கூட்டுக. (51)

அவையஞ்சாமை

115 சங்கத்தார் வாக்குந் தமிழுணர்த லாற்சொக்க
லிங்கந் தமிழ்ப்புலவ ரெல்லார்க்கும்—சிங்கமன்ருே
கற்ருருட் கற்ரு ரெனப்படுவர் கற்ருர்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

(கு - ரை) ஒரு காலத்தில் மதுரைச் சங்கத்திருந்த 49 புலவர்களும் தாம் தாம் இயற்றிய பாடல்களை அறியாது ஒருவர் செய்தவற்றை மற்றொருவர் தம்மவாகத் தம்முள் மயங்கிப் பிணக்கங் கொண்டார்கள். அப்பொழுது சொக்கலிங்கப் பெருமான் தமிழ்ப்

புலவராக வந்து அவர்களுடன் இருந்து அவர்கள் யாவரும் எழுதிய வற்றைத் தம்முன் பாடிக் காட்டச் செய்து அவரவர்கள் இயற்றி யதை அவரவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டினர். இவ் வரலாறு **திருவிளையாடற்புராண**த்திற் சங்கப் பலகை கொடுத்த படலத்தி லுள்ளது. (52)

நாடு

116 இறைசாருந் தென்னடே நாடேனை நாடு
பிறவுடைய வேனும் பெருகாண்—உறையுமவர்க்
காங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

(கு - ரை) இறை - பாண்டியராக மதுரையை ஆண்ட **சோம சுந்தரக் கடவுள்** ; 64. இறை சாரும் தென்னடே நாடு : 'தென்ன டுடைய சிவனே போற்றி' (திருவா.) ஏனை நாடு : எழுவாய். பிற வுடைய வேனும் - வேறு பெருமைகளை அடைந்திருந்தாலும். பெரு - நாடென்று சொல்லப் பெறமாட்டா. அமைவு - பொருத்தம். (53)

அரண்

117 குன்றவில்லி காத்தருளுங் கூடலர ணேயன்றி
நின்ற வுளவெனினும் நிற்குமோ—என்றும்
எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
இல்லார்கண் ணில்ல தரண்.

(கு - ரை) குன்றவில்லி - மேருமலையை வில்லாக வுடையவர். கூடல் - மதுரை. சௌந்தர மாறராகப் பாண்டிய நாட்டை ஆண்ட சோமசுந்தரக் கடவுள் வாளை உறைக்குள் இட்டபடியே பகையிருள் நீக்கி ஆண்டனரென்பது வரலாறு. "கறை நிறுத்திய கந்தரச் சுந்தரக் கடவுள், உறைநிறுத்திய வாளினற் பகையிரு ளொதுக்கி" (திருவிளை. நாட்டுப் படலம், 1.) (54)

பொருள் செயல் வகை

118 தந்தைபொருட் டெந்தைபிரான் சம்பந்தர்க் கீந்தகிழி
நந்திப் பயனனைத்து நல்கிற்றே—முந்தும்
அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

(கு - ரை) **திருஞான சம்பந்தர்** திருவிடை மருதூரில் தங்கியிருந்த போது அவருடைய தகப்பனார் **சிவபாத ஹ்ருதயர்** அங்கே வந்து தாம் செய்யவிருக்கும் வேள்விக்குப் பொருள் வேண்டுமென்று கேட்க ஞானமூர்த்திகள் சிவபெருமான்மீது பதிகமோதிப் பொற்கிழியை அடைந்து அதனைத் தம் தந்தையாரிடம் சேர்ப்பித்தனர். சிவபாத ஹ்ருதயரேயன்றிப் புகலியிலிருந்த மற்ற அந்தணர்களும் வேள்வி செய்யக்கூடிய அளவில் அப்பொற் கிழியில் பொன் இருந்ததென்பர்; **பெரிய. திருஞா. 422-30.** (55)

119 திகம்பரர்க்கு நஞ்சைத் திருமகளைப் பீதாம்
பரதரர்க் கீயும் பயோதி—நிரந்தரமும்
இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
எல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(கு - ரை) திகம்பரர் - திசைகளை ஆடையாகவுடையவர்; நிருவாணர் என்றபடி. பீதாம்பரதரர் - பொன்னுடையைத் தரித்திருப்பவர். **சிவபெருமானையும் திருமாலையும்** முறையே திகம்பரர் பீதாம்பரதரர் என்றது அவர்தம் வறுமை செல்வ நிலைகளைப் புலப்படுத்த. பயோதி - பாற்கடல்; பயோததி என்பதன் விகாரம்.

ஒப்பு: "மேலாடை யின்றிச் சவைபுகுந் தாவிந்த மேதினியோர், நூலா யிரம்படித் தாலுமெண் ணார்நுவல் பாற்கடலோ – மாலான வரணி பொன்னுடை கண்டு மகளைத்தந்தே, ஆலால மீந்தது தோலாடை சுற்று மரன்றனக்கே" (தனிப்பாடல்.) (56)

படைமாட்சி

120 எத்திறத்த நூலு மிலங்கு சிவஞான
சித்தியொன்று காணச் சிதையுமே—மெத்த
ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(கு - ரை) சிவஞான சித்தி : 103-ஆம் செய்யுளின் குறிப்புரையைப் பார்க்க. சிவஞான சித்தியாரின் பெருமை : "பேருகப், பார்விரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியிற் சித்தியிலே, ஓர் விருத்தப் பாதிபோதும்" (சிவபோகசாரம், 23.) (57)

121 ஆலமுகந் தானை மணந் தாள்படையே வெல்படையாம்
காலனையுந் தோற்றோடக் காணுதலால்—ஞாலத்துக்
கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை.

(கு - ரை) மணந்தாள் - மலையத்துவசன் பெற்றெடுத்த **தடாதகைப் பிராட்டியார்**; 18. முடிசூடியதும் பிராட்டியார் திக்கு விஜயஞ் செய்யப் புறப்பட்டுப்போய் இந்திரன் முதல் காலனை உள்ளிட்ட திக் பாலகர்களை வென்று வந்ததனால், இவர் காலனையும் தோற்றோடச் செய்ததாக ஆசிரியர் கூறினர். (58)

படைச்செருக்கு

122 இறையோ டெதிர்ந்திறந்த தென்றூலு மென்ன
குறையோ பிறரையடுங் கூற்று—முறையேகாண்
கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது.

(கு - ரை) கூற்று - யமன். மார்க்கண்டேயருடைய ஆவியைக் கவர்ந்துசெல்ல எண்ணிய யமன் இலிங்கத்தை இறுகத் தழுவியிருந்த மார்க்கண்டேயரோடு இலிங்கத்தையும் சேர்த்துப் பாசத்தால் இழுக்க முயன்றதை நினைத்து 'இறையோ டெதிர்ந்து' என்றூர். (59)

நட்பு

123 பிள்ளை யிறைவ ரருள்பெறலுங் கேட்டிருந்த
கள்ளவிழ்பூங் கோதையார் காதலாற்—சொல்லும்
புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதான்
நட்பாங் கிழமை தரும்.

(கு - ரை) பிள்ளை - **திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகள்.** அருள் பெறலும் - ஞானப் பாலையுண்டு சிவஞானத் தொடர்பு பெற்றதும்; 17,111. ஆளுடை பிள்ளை ஞானப்பாலுண்டமையைக் கேள்வியுற்றதும் மதுரையிலிருந்த மங்கையர்க்கரசியார்க்கு மார்பில் பால் சுரந்ததென்பது வரலாறு. இதனை, "இலைபடர்ந்த பொய்கை யிடத்தழுதல் கண்டு, முலைசுரந்த வன்னையோ முன்னின் - நிலைவிளம்பக், கொங்கை சுரந்தவருட் கோமகளோ சம்பந்தா, இங்குயர்ந்தார் யார்சொல் லுனக்கு" என்னும் **நால்வர் நான்மணிமாலைச்** செய்யுளாலுணர்க. (60)

124 நன்னிழலி னீர்வைத்து நம்பர் நடுப்படையில்
தென்னரழி யாதருளுஞ் செய்தியான்—முன்னர்
உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
இடுக்கண் களைவதா நட்பு.

(கு - ரை) நிழலில் நீர்வைத்து - தண்ணீர்ப் பந்தரை அமைத்து. நம்பர் - **சோமசுந்தரக் கடவுள்.** இராஜேந்திர பாண்டியன் என்பான் அரசு புரியும் காலத்தில் சோழனொருவன் அவன்மேல் போர் தொடுத்துவர இருவருக்கும் போர் நடந்தது; அப்போது சிவ பெருமானருளால் குளங் குட்டை யாவும் வறண்டு, யுத்தகளத்தில் உண்ணீர் கிடையாமற் போய் இருதிறத்தாரும் களைத்துப் போயினர். அச்சமயம் சிவபெருமான் மானிட வடிவங்கொண்டு யுத்த பூமிக்குச் சென்று தண்ணீர்ப் பந்தல் ஒன்றை அமைத்துப் பாண்டியனது சேனையின் நீர் வேட்கையை மாற்றி யருளினர். அதனால் அம்மன்னவன் களைத்துப்போயிருந்த சோழனை வென்று மீண்டான் என்பது வரலாறு; **திருவிளை.** தண்ணீர்ப். (61)

நட்பாராய்தல்

125 மாறனது கேட்டி னுறுதியென மாணிக்கம்
கூறி விலையாக் கொடுக்குமிறை--ஆதலாற்
கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

(கு - ரை) வேட்டை மேற் சென்ற **வீரபாண்டியன்** என்பான் திடீரென்று புலிக்கோட்பட்டு இறந்துவிட அவனது காமக் கிழத்தியரின் மக்கள் அரண்மனையிலிருந்த நகைகளையும் நவமணி களையும் திருமுடியையும் அபகரித்துக்கொண்டு ஓட்டம் எடுத்தனர். பட்டமகிஷியின் வயிற்றிற் பிறந்த பாலகனுக்கு மந்திரிகள் முடி சூட்ட எண்ணுகையில் கிரீடம் இல்லாமையால் யாது செய்வ தென்று திகைத்துச் சோமசுந்தரரை வேண்ட அவர் மாணிக்கம் விற்கும் வணிகராக வந்து முடிக்கும் பிறகலன்களுக்கும் வேண் டிய மணிகளை வாழ்த்திக் கொடுத்தருளி விலைபெறுமல் மறைந்தரு ளினர் என்பர் ; **திருவிளை.** மாணிக்கம். (62)

பழமை

126 வழுவுசெய்தும் மாலயர்க்கு வந்தரனே பின்னும்
பழமை கருதியருள் பண்ணும்—முழுதும்
அழிவந்த செய்யினு மன்பரு ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(கு - ரை) வழுவாவது அன்பினலன்றி மமதையாற் சிவபெரு மானுடைய அடிமுடிகளைக் காண்போமென்று கூறிப் புகுந்த செயல். மாலயர் - மாலும் பிரமனும். அருள் பண்ணும் - அந்த அயனும், மாலும் பின் வந்து வேண்ட வேண்டியவற்றை யீந்து அவர்களுக்கு அருளைப் பாலிப்பார். (63)

தீ நட்பு

127 தக்க னுறவெனினுஞ் சங்கரன்ற னட்பிற்குத்
தக்கவனன் றென்ருெறுத்தல் சாலுமே—மிக்க
பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினிது.

(கு - ரை) உறவெனினும் - தன் பெண்ணாகிய **தாட்சாயணியா** ரைச் சிவபெருமான் மணந்ததனால் தான் மாமன் முறை யெனினும். சங்கரன் : எழுவாய். தக்கனது வரலாறு 10, 49-ஆம் செய்யுட்களாலும் விளங்கும். (64)

கூடா நட்பு

128 ஆரூரர்க் காரூரர் போன்றொற்றி யூரர்செயும்
கூடாநட் பாலே குறைவரலால்—ஒரும்
இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போன் றுவேறு படும்.

(கு - ரை) ஆரூரர் : முன்னது சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையும் பின்னது **பரவை நாய்ச்சியாரையும்** குறிக்கும். இடம் பற்றி இருவரும் ஓரினம் என்பது தோன்ற 'ஆரூரர்க் காரூரர்' என்றார். ஒற்றியூரர் - திருவொற்றியூரிலிருந்த **சங்கிலி நாய்ச்சியார்**. நட்பு - மணந்ததால் வந்த தொடர்பு. குறைவரலால் - கண்ணொளி மழுங்கியதனால். **சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்** ஒருகால் ஒற்றியூர்க்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கே கோவிலில் சங்கிலி நாய்ச்சியாரைக் கண்டு அவரை மணஞ் செய்துகொள்ள விரும்பினார். சங்கிலியார் தம்மைச் சுந்தரர் என்றும் பிரிவதில்லை யென்று உறுதி செய்து கொடுப்பின் தாம் அவரை மணப்பதாகக் கூறினார். சுந்தரர் அதற்கியைந்து நாய்ச்சியாருக்கு உறுதி செய்து அவரை மணந்தார். பின் திருவாரூர்த் தியாகேசரைத் தரிசிக்கும் ஆர்வ மேலீட்டினால் தம் வாய்மையைப் பொருட்படுத்தாது சுந்தரர் ஒற்றியூரை விட்டுப் புறப்பட்டார். தட்சணமே கண்களை யிழந்தார். சிவபெருமானைப் பலகால் பாடிப்பாடி யுருகி அவர் பின்பு கண்ணொளி பெற்றாரென்பது வரலாறு. (65)

பேதைமை

129 அரனன்பர் வாகீச ரன்றமணை நீங்கப்
பெரிதின்ப மன்றியுண்டோ பீழை—தெரியிற்
பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில்.

(கு - ரை) 'பீழை உண்டோ' என்று மாற்றுக. பீழை - வருத்தம். வாகீசர் சமண மதத்தைவிட்டு மீட்டும் சைவரானவுடன் அவரது சூலைநோய் நீங்கியதுமன்றி முடிவில் அவர்க்கு வீடுபேறும் கிடைத்தது ; 108-ஆம் கவியையுங் காண்க. பிரிவின்கண் துன்பம் இல்லாமையால் அறிவிலார் நட்பு நல்லது. (66)

புல்லறிவாண்மை

130 ஈசனடி யாரிசையா தேயு மிசைந்தமணர்
தாமே கழுவேறுந் தன்மையால்—ஞாலத்
தறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

(கு - ரை) ஈசனடியார் - **திருஞான சம்பந்தமூர்த்திகள்.** இசையாதேயும் - தமக்கியற்கையாக இருந்த அருள் மிகுதியினால் சமணர்களைக் கழுவேற்ற உடன்படாதிருந்தும் ; தாமாகவே சமணர் கழுவேறினரென்பது இந்நூல் 35-ஆம் கவியாலும், இந்நூலாசிரியரே **முக்தி நிச்சயம்** வெண்பா 2-க்கு எழுதிய விரிவுரையாலும், **தக்கயாகப்பரணி,** 170-ஆம் தாழிசையாலும், அதன் உரையாலும் விளங்கும். செறுவார் - பகைவர். (67)

131 ஆதி மொழியை யறியா னறிந்தேனென்
ருேதியது மீளப்போ யோ...—லேதம...
கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(கு - ரை) ஆதிமொழி - ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரம். அறியான் - நான்முகன். அயன் பிரணவப்பொருளை அறியாமல் விழித்தது குமரக்கடவுள் முன்னிலையில். கல்லாதவற்றைக் கற்ருேமென்றல் கற்றனவற்றையும் ஐயுறச் செய்யும். இரண்டாமடியின் உண்மை வடிவம் புலப்படவில்லை. (68)

132 எறும்புகடை யானை தலை யீசனைப் பூசித்துப்
பெறுங்கதிகண் டுந்தேருர் பேய்கள்—அறிந்த
உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும்.

(கு - ரை) எறும்பு சிவபெருமானைப் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம் **திருஎறும்பியூர்.** யானை பூசித்ததலம் **திருக்காளத்தி.** தேருர் - சிவபெருமானை வழிபட்டு நாம் உய்யவேண்டுமென்று தெளிய மாட்டார். அலகை - பேய். தெளியாதாரை, 'பேய்கள்' என்ருர். (69)

இகல்

133 ஆங்கா லிறைவ ரடிதொழுவார் செல்வமெல்லாம்
போங்கா லசுரர் பொரவருவார்—நீங்கா
இகல்காணு ணுக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

(கு - ரை) இறைவர் - சிவபெருமானுடைய. அசுரர் - முப்புர வாசிகளாகிய கமலாட்சன், வித்வன்மாலி, தாரகாட்சன் என்னும் மூவர். இவர்கள் ஆம் காலத்தில் சிவபெருமானை வழிபட்டு எல்லாச் செல்வங்களையும் பெற்றுப் போங்காலம் வரவே சிவபெருமானுக்குப் பகைவராகி அச்செல்வங்கள் அனைத்தையும் இழந்தனர். 136-ஆம் கவியையும் அதன் குறிப்புரையையும் நோக்குக. (70)

பகைமாட்சி

134 கண்ணன் கடையிருந்த கண்ணுதலின் ருள்வணங்கி
உண்ணின்ற வாண ஞெடுபொருதான்—எண்ணி
வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(கு - ரை) கடையிருந்த - வாணசுரனுடைய கடை வாசலிற் காவலாக இருந்த; 50. கண்ணுதல் - சிவபெருமான். கண்ணன் வாணஞெடு பொருதமை : 92. மேக=மேவுக - விரும்புக. (71)

பகைத்திறந் தெரிதல்

135 விளையாடிக் கீரனொடு வெல்வதற்குச் செல்லும்
இறையோனும் பின்வெகுளு மென்றால்—குறையாம்
பகையெனினும் பண்பி லதனை யொருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(கு - ரை) சிவபெருமான் புலவனாகிச் சங்க மண்டபங் குறுகி நக்கீரருடன் பல பேசி இறுதியில் தம் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினமையின், 'விளையாடி,' என்றார். இஃது ஒரு திருவிளையாடல் என்பது கருத்து. இதிற் கண்ட வரலாறு 35, 94-ஆம் கவிகளாலும் விளங்கும். (72)

உட்பகை

136 நாரதர்மா லுட்பகையாய் நம்பரடி பேணாத
வாறுசொல்லி முப்புரமும் மாய்வித்தார்—ஆதலினால்
உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(கு - ரை) நாரதர் மால்......மாய்வித்தார் - திரிபுரவாசிகளை ஒழிக்கக் கருதிய திருமால் நாரதரை அவர்கள்பால் ஏவிப் பாஷண்ட மதத்தை (நாஸ்திகத்தை) அவர்களுக்கு உபதேசிக்கச் செய்து சிவபக்தர்களாக இருந்த அவர்களின் மனத்தைக் கெடுத்துச் சிவபெருமானுடன் போராடும்படி செய்தார் என்பது வரலாறு. 23-ஆம் செய்யுளின் குறிப்புரையைப் பார்க்க. (73)

பெரியாரைப் பிழையாமை

137 மன்றுடையார் குன்றை மதியா தெடுத்தரக்கன்
அன்று படுந்துயர மார்படுவார்—என்றும்
பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற் பெரியாரால்
பேரா விடும்பை தரும்.

(கு - ரை) குன்று - கைலாசம். அரக்கன் - இராவணன். ஆர் படுவார் : படமுடியாது என்றபடி. இராவணன் விமானத்திற்

செல்லுகையில் கைலை மலையால் அது தடையுண்டது. அப்பொழுது நந்திதேவர் அவனை விலக்கியும் கேளாது இராவணன் கைலையைப் பேர்த்தெறியத் தொடங்கினன். அதுகண்ட சிவபெருமான் அவன் கைகளை மலையின்கீழ் நெறித்து அவனைத் தண்டித்தார் என்பர். (74)

பெண் வழிச் சேறல்

138 திசைவென் றவள்பதியும் செல்லா தவள்பின்
அசைவின் றித் தானுலக மாளும்—இசை யொன்ற
எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை இல்.

(கு - ரை) திசை வென்றவள் பதி - தடாதகைப் பிராட்டியாரின் தலைவரான சௌந்தர பாண்டியர். அவள் பின் செல்லாது - அந்த அம்மையார் அரசுசெலுத்த அவர் வழி ஒழுகாது. 'இசை ஒன்ற ஆளும்' எனக் கூட்டுக. மனத்திண்மை யுடையாருக்கு மனைவியால் வரும் அறியாமை இல்லை. (75)

வரைவின் மகளிர்

139 புனிதர மூல் மூழ்குதலும் போயழலின் மூழ்கும்
பனிமலர்மென் கோதையெழிற் பாவை—ஒழியப்
பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையில்
ஏதில் பிணந்தழீ இ யற்று.

(கு - ரை) புனிதர் - சரபங்கர். கோதை - அவருடைய மனைவி. சரபங்கர் அடைந்தது 'அந்தமில் உயர்பதம்' என்று இராமாயணம் கூறும். அப்பதம் சிவபதமெனக் கொண்டு சரபங்கரை இங்கே கூறினர். (76)

கள்ளுண்ணாமை

140 அண்ணல் பழமலையை யண்ணுமுன் கள்ளுண்ண
எண்ணில் பெருந்துயர மெய்துதலான்—மண்ணுலகத்
துண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரால்
எண்ணப் படவேண்டா தார்.

(கு - ரை) பழமலை - விருத்தாசலம். **சசிவன்னன்** என்னும் அந்தண வாலிபன் இறைச்சியும் அபினும் கள்ளும் ஈசலும் அருந்தி ஒழுக்கங் கெட்டுத் திரிவதைக் கண்டு வருந்திய அவன் பிதா தேவ பக்தர் என்ற யோகியை வேண்டி அவர் ஆலோசனையின்படி தம் புத்திரனை **மாநந்தி பராயணர்** என்ற முனிவர்பால் அழைத்துச் சென்றார். அம்முனிவரின் அருளால் சசிவன்னனுடைய சகல பாவங்களும் நீங்கிப் போயின. இது **விருத்தாசல புராண**த்திற் கண்ட வரலாறாகும். (77)

சூது

141 அரனடியார் நித்த மமுதுசெய வேண்டிக்
கவறுருட்டிக் கைவந்தா ரன்றிப்—பிறரெல்லாம்
வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(கு - ரை) தொண்டை மண்டலத்தில் **திருவேற்காடு** என்ற ஊரினரான ஒரு வேளாளர் சிவனடியார்களை உண்பித்து அவர்கள் வேண்டுவன கொடுத்து ஒழுகி வந்தார். இடையில் பொருள் வருவாய் குறையவே தமக்குக் கைவந்த சூதினால் பலரிடம் வெற்றிபெற்ற பொருளைக்கொண்டு தம் அறத்தைத் தப்பாமல் நடத்தி இறுதியில் முத்திபெற்றார் என்பர்; **பெரிய**. மூர்க்க. (78)

மருந்து

142 மண்ணுண் டவனறியா மண்ணுண்டை யொன்றுகொடுத்
தெண்ணருநோய் தீர்க்கு மெழில்வேளூர்க் - கண்ணுதல்போல்
நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(கு - ரை) மண்ணுண்டவன் - திருமால். மண்ணுண்டை - **வைத்தீசுவரன் கோவிலில்** உள்ள திருவேம்படிப் புற்றுமண். வேளூர் - வைத்தீசுவரன் கோயில்; சடாயுவும் வேதமும் முருகக் கடவுளும் சிவபெருமானைப் பூசித்த தலம். இந்த ஸ்தலத்தில் ஒரு வேப்பமரத்தடியிலுள்ள மண் எல்லா நோய்களையும் தீர்ப்பதாக

ஓர் ஐதிஹ்யம் நிலவி வருகிறது; 'மண்டலத்தி னுளும் வைத்திய ராய்த் தாமிருந்தும், கண்டவினை தீர்க்கின்றீர் கண்டீரோ - தொண்டர், விருந்தைப்பார்த் துண்டருளும் வேளூரென் னாதர், மருந்தைப் பார்த் தாற்சுத்த மண்' (தனிப்பாடல்.) (79)

அங்கவியல் முற்றும்.

ஒழிபியல்

குடிமை

143 மன்னு மரன்புலியூர் வாய்மை மதியானை
அன்னை வயிற்குறையென் றையுற்றார்—என்னை
நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும்.

(கு - ரை) சிதம்பரத்தின் மகிமையைச் சில பெரியவர்கள் சொல்ல அதை மதியாமலும் மறுத்தும் பேசிய ஒருவனை நோக்கி அவர்கள், 'இவனை இவன் தாய் சரியான வழியிற் பெற்றிராள்' என்று ஐயுற்றனரென்பது வரலாறுபோல் தோன்றுகின்றது. (80)

மானம்

144 இறையருள்சேர் தென்னவனன் றிந்திரன்பாற் சென்றும்
குறையிரவான் போயிருந்தான் கூட—முறையன்றோ
இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினும்
குன்ற வருப விடல்.

தென்னவன் - **உக்கிரகுமார பாண்டியன்.** ஒரு காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் மழையின்றி உயிர்கள் வாடவே உக்கிரன் உள்ளிட்ட தமிழ்வேந்தர் மூவரும் **அகத்திய முனிவ**ரின் அருளினால் விண்ணாடேகி அங்கே இந்திரனைக் கண்டு மழைசுரக்க வரம் வேண்டப் புறப்பட்டனர். இந்திரன் அம்மூவருக்கும் தனக்குக் கீழ் நிலையில் ஆசனமிட்டு வரவேற்றான். பாண்டியன் மட்டும் தனக்கு இட்டிருந்த ஆசனத்தில் அமராது இந்திரனுடன் சமமாக

அரியணை ஏறி அமர்ந்தான். பாண்டியனை எங்ஙனமேனும் ஒறுக்க எண்ணிய விண்ணவர் வேந்தன் அம்மூவரையும் வந்த காரியம் ஏதென்று வினவினன். ஏற்பதிகழ்ச்சி என்பதை எண்ணி உக்கிரன் வாளா இருப்ப மற்ற இருவரும் தம் நாட்டுக்கு மழை வேண்டுமென்று இரந்து பெற்றுச் சென்றார்கள். பின்பு சதமகன் தாங்க முடியாத ஆரமொன்றைப் பாண்டியன் கழுத்திலிட எம்பெருமான் அருளால் அதனை உக்கிரன் ஏற்று வீறுதோன்ற இருந்தனன். பின்னர் மழை வளத்தை வேண்டாமலே தன் நாடு திரும்பினன் என்பது திருவிளையாடற் புராணத்திற் கண்ட வரலாறாகும். 97-ஆம் கவியின் குறிப்புரையையும் காண்க. (81)

பெருமை

145 சங்கரன்போய் நின்றளவில் சங்கப் பலகையின்மேல்
அங்கிருந்தா னக்கீர ராயினுமென்—எங்கணும்போய்
மேலிருந்தும் மேலல்லார் கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.

(கு - ரை) நக்கீரரைப் பற்றிய வரலாறு 34, 95-ஆம் கவிகளின் குறிப்புரையால் விளங்கும். (82)

சான்றாண்மை

146 உலகர்க்குத் தந்தை யொருத்திக்குத் தாயாய்ப்
பலவு முபகரித்த பண்பின்—புலவர்
கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(கு - ரை) உலகுக்குத் தந்தையாகிய சிவபெருமான் தாயாக வந்தது திரிசிரபுரத்தில் என்க. ஒரு வணிக மாது பிரசவ வேதனையுறுகையில் அவளது தாய் உரிய சமயத்தில் உதவிக்கு வர இயலாமற்போகவே சிவபெருமான் தாயாக வந்து பிரசவத்தை இனிது நடத்தி உண்மைத் தாய் வீடு நுழைந்ததும் மறைந்தருளினார் என்பது வரலாறு. (83)

147 பன்றிக் குருளைக்குப் பன்றியாய்க் கண்ணுதலும்
சென்று முலைகொடுக்குஞ் செய்தியால்—என்றும்
கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(கு - ரை) மதுரையை அடுத்த குரு விருந்த துறையில் வசித்து வந்த ஒரு வேளாளர் தாம் பெற்ற 12 பிள்ளைகளை இளம்பிராயத்திலே விட்டு நீங்கி மரணமுற்றார். அப்பிள்ளைகள் மூர்க்கர்களாகி வேட்டுவத் தொழிலை மேற்கொண்டு அருகே யிருந்த காட்டில் தவம் செய்துவந்த **வியாழபகவானைத்** துன்புறுத்த அவர் இவர்களைப் பன்றிக் குட்டிகளாகப் பிறந்து தாயை யிழந்து வருந்தும்படி சபித்தார். அதன்படி இவர்கள் பன்றிக்குட்டிகளாகப் பிறந்து தம் தாய் வேட்டையில் கொல்லப்படவே தனித்து வருந்துகையில் சிவபிரான் தாய்ப் பன்றியாகி வந்து அவற்றைப் பாலூட்டி அன்புகாட்டிப் பன்றியின் தலையும் மனித சரீரமும் பெறுமாறு அருளி மறைந்தனர் என்பது வரலாறு; **திருவிளை**. பன்றிக்குட்டி. (84)

148 இறையருள்சேர் தென்ன னிருங்கடலு மாழி
பிறழ நிலைநிறுத்தும் பெயரால்—கடல்பிறழ
வூழிபெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார்.

(கு - ரை) தென்னன் - உக்கிரகுமார பாண்டியன். உக்கிர குமார பாண்டியன் 96 பரி வேள்விகளைச் செய்துமுடித்தமை கண்ட இந்திரன் பொறாமைகொண்டு கடல்வேந்தைக் கூவி மதுரையை அழிக்குமாறு கூறினன். ஒருநாள் இரவு கடல் ஊழிக் காலத்திற்போற் பொங்கிவர அதனை உக்கிரன் சித்தராகித் தன் கனவிற் றோன்றிய **சோமசுந்தரக் கடவுளின்** யோசனையின்படி வேலெறிந்து கடலை வற்றச் செய்தான் என்பது வரலாறு; **திருவிளை**. கடல் சுவற. (85)

பண்புடைமை

149 முப்புரங்கள் கொன்றுமரன் மூவர்க் கருளியதை
இப்பொழுது தானுமுல கேத்துமே—செப்பின்
நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு.

(கு - ரை) முப்புரவாசிகள் வரலாறு 133, 136-ஆம் கவிகளாலும் அவற்றின் உரையாலும் விளங்கும். (86)

நன்றியில் செல்வம்

150 எங்களிறை யன்பருக்கொன் றீயாமை யாற்பிறந்து
பங்கப் படத்துணிந்த பாவிதிருத் தங்கியெனும்
அற்றூர்க்கொன் றுற்றுதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியள்மூத் தற்று.

(கு - ரை) திருத்தங்கி - திருக்குடந்தையில் வாழைத்தோட்டம் போட்டிருந்த ஓர் உலோபி. இதிற் காணப்படும் செய்தி 13-ஆம் கவியின் குறிப்புரையால் விளங்கும். (87)

151 கல்வில் லுடையார் கருணைபெற மாட்டாது
வல்வினையிற் பட்டழுந்தும் வாதாவி-வில்வலன்போல்
நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள்
நச்சு மரம்பழுத் தற்று.

(கு - ரை) கல்வில் - மேருமலையாகிய வில். வாதாவி வில்வலன் என்பவர்கள் தாருகாசுரனுடைய சகோதரி அசமுகியின் மைந்தர்கள். வில்வலன் வாதாபியை ஆடாக்கிக் கறிசமைத்து விருந்தாக வருபவருக்கிட்டு அவர்கள் உண்டபின் அமிருத சஞ்சீவினி மந்திரத்தை உச்சரித்து அழைப்ப வாதாவி விருந்தினரின் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளியே வருவது வழக்கம். பிறகு இருவருமாக விருந்தினரின் உடலத்தைப் புசித்து மகிழ்வர். ஒருகால் தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படி அகத்திய முனிவர் இவர்களுக்கு விருந்தினராக வந்து வாதாவியை வயிற்றில் ஜீரணிக்கையில் வில்வலன் காலில் விழுந்து வேண்ட அவனை மன்னித்தனர். இது கந்தபுராணத்திற் கண்ட வரலாறாகும். (88)

நாணுடைமை

152 இறையருளும் தென்னவன்பா லிந்திரன் வந்தன்று
குறைபடலும் நாணியது கூறின்—முறையன்றோ
ஊனுடை யெச்ச முயிர்க்கெலாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(கு - ரை) இறையருளும் தென்னவன் - சௌந்தர பாண்டியராக வந்த சோமசுந்தரக் கடவுள் ஈன்ற **உக்கிரகுமார பாண்டியன்.** குறைபடலும் - முடியிழந்து புறமுதுகிட்டோடுதலாகிய குறையை எய்துதலும். நாணியது - நாணமடைந்ததை. இந்த வரலாறு 97,144-ஆம் கவிகளால் விளங்கும். (89)

குடிசெயல் வகை

153 பாணன் குடியுயரப் பண்டரனுங் கூடல்வரு
பாணனெனச் சாதாரி பாடுதலால்—நாளும்
குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

(கு - ரை) பாணன் - **பாணபத்திரர்.** சாதாரி - மாலை நேரத்திற் பாடும் ஒரு பண். இதிற் கண்ட வரலாற்றை 90-ஆம் கவியின் குறிப்புரையிற் காண்க. (90)

உழவு

154 தென்னாட் டுழவ ரிறைகொண்டு கண்ணுதலும்
அந்நாட் டிருந்துலக மாளுதலால்—தன்னோர்
பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர்.

(கு - ரை) தென்னாடு - பாண்டி நாடு. இறை - குடிகள் செலுத்தும் வரி. கண்ணுதல் - சௌந்தர பாண்டியர். அரசருடைய மேம்பாட்டுக்கு உழவர்களின் மேம்பாடே காரணம் என்பது கருத்து; 'வெண்ணெய்மன் சடையன் தங்கள் மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி வசிட்டனே புனைந்தான் மௌலி' (**கம்ப.** திருமுடி. 38) என்றதனை நோக்குக. (91)

நல்குரவு

155 மூலலிங்க பூசை முயன்றபயன் வருமுன்னே
சீல முடையவிப சித்தெனவே—ஞாலத்தில்
துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்குங் காடிக்கும் கூற்று.

(கு - ரை) **விபசித்து:** கோசல தேசத்து அந்தணன். வீடு வாசல், நாடு, நகரம் யாவையும் துறந்து **திருமணி முத்தாநதி**யில் நீராடிய புண்ணியத்தால் பழமலை சென்று பல பணிகளைச் செய்து முத்தி யடைந்தவன். இவன் வரலாற்றை 53-ஆம் கவியாலும் உணர்க. (92)

இரவு

156 ஈச ரிரந்தாலு மீந்தாரோ டொத்துயர்ந்தார்
நேச ரிடத்திருந்து நிற்றலால்—பேசின்
இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றுதார் மாட்டு.

(கு - ரை) நேசர் - உமாதேவியார். உமாதேவியார் அறம்வளர்க் கும் செல்வியாவார். சிவபெருமான் தந்தருளிய இரண்டு நாழி நெல்லைப் பெற்று உமாதேவியார் முப்பத்திரண்டு அறங்களைச் செய்தமை 15-ஆம் கவியாற் புலனாகும். (93)

இரவச்சம்

157 என்றியம்பி னார்மொழியாற் போலு மிறையாயும்
சென்றிரந்து நிற்குஞ் சிவன்றானும்—அன்றே
இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(கு - ரை) இறையாகிய சிவன் றானும் சென்று இரந்து நிற்கும்; இதனை நோக்கியே **திருவள்ளுவரும்**, 'இரந்தும்......உலகி யற்றியான்' என்ற மொழியால் இயம்பினார்போலும். (94)

158 ஒருவர் செயவேண்டா வுலகியல்பா மென்னும்
அருகர்பிறர் கோள்சிதைக்கு மாற்றல்—வருவ
திரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(கு - ரை) ஒருவர் செய வேண்டா உலகியல்பாம்: உலகம் படைப்பும் அழிவுமற்றது என்பது ஜைன மதக் கொள்கையாகும்; 'மூவா முதலா வுலகம்' (சீவக. கடவுள்.) அருகர்பிறர் - அருகராகிய பிறருடைய. கோள் - கொள்கை. வருவது: எழுவாய். இரந்தும்......உலகியற்றியான்: பயனிலை. 'உலகியற்றியான்' என்ற தொடரைத் திருவள்ளுவர் கூறுவதனால் உலகம் படைப்புக் குட்பட்ட தென்பது அவரது கொள்கையாகும். (95)

கயமை

159 மணலமுதா மாறு மனையாட்குக் கூறிப்
பரனருடீர் மாமறையோர் பண்பின்—நுவலும்
அறைபறை யன்னர் கயவர் தாங்கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

(கு - ரை) திருவாப்பனூர்ப் பெருமானை அருச்சித்து வரும் ஓர் அந்தணன் கொடிய பஞ்ச காலத்தில் சிவபிரான் அருளால் மணலை அமுதாகச் சமைக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தான். அவன் அந்த ரகசியத்தைத் தன் மனையாளிடம் கூறியதனால் மணலைச் சமைக்கும் வன்மை அவனைவிட்டு நீங்கியது (**திருவாப்பனூர்ப் புராணம்**.) (96)

ஒழிபியல் முற்றும்.

2. பொருட்பால் முற்றும்.

3. காமத்துப்பால்

களவியல்

தகையணங் குறுத்தல்

160 ஆரூரன் கண்டளவி லாரூரன் கோயிலிடை
ஆரூரிற் சென்றமைந்த வாயிழையைத்—தேரும்
அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலுமென் னெஞ்சு.

(கு - ரை) ஆரூரன் : முன்னது சுந்தரமூர்த்தியையும் பின்னது திருவாரூர்த் தியாகேசப் பெருமானையும் குறிக்கும். ஆயிழை - பரவை நாய்ச்சியார். 'அணங்குகொ......நெஞ்சு' என்ற குறட் பாவினோடு 'என்று' என்பதனைக் கூட்டித் 'தேரும்' என முடிக்க. பின்னுள்ள சில கவிகள் இவ்வித முடிவைப் பெறும். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவாரூர்க் கோயிலுக்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கே பரவை நாய்ச்சியாரைக் கண்டு விதிகூட்டுதலாற் காமவிச்சை கொண்ட வரலாறு **பெரிய புராணத்தினால்** தெரியவரும். (1)

161 இறைவ ரருள்கதிர்வே லெந்தை குறவர்
மடமகளைக் கண்டு வருந்திப்—புகலும்
கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில்.

(கு - ரை) முருகக் கடவுள் தினைப்புனத்தைக் காத்து வந்த வள்ளியம்மைபால் சென்று காதல் மொழி பல இயம்பி இறுதியில் அவரை மணந்த கதை வெளிப்படை. (2)

குறிப் பறிதல்

162 அரனருள் சேய் மான்மகளென் றுங்கிருவர் தங்கள்
இயல்பு மறிந்த விகுளை—கருதுவது
கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனு மில.

(கு - ரை) மான் மகள் - வள்ளியம்மையார். இகுளை - தோழி. அம்மையாரும் தோழியும் இருப்புழி முருகப்பெருமான் பாங்கியின் உடம்பாட்டைப் பெறும் நிமித்தம் அங்கே சென்றபோது நிகழ்ந்ததைக் கண்டு தோழி இங்ஙனம் கூறினாள். இணை - இரண்டு. (3)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

163 அரனடியா ரல்லா ரடைபதந் தானும்
இருநிலவின் பத்திழிவா மென்று—வருவதிது
தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணா னுலகு.

(கு - ரை) இவ்வுலக இன்பத்தினும் அரி அயன் இந்திரன் முதலியோர் பதங்களில் நுகரும் இன்பம் இழிந்ததென்பது கருத்து. (4)

164 அல்லொளிசேர் கண்டத் தரனருள்சேய் மானீன்ற
வல்லியிரு கொங்கை மணந்ததற்பின்—சொல்லியது
கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே யுள.

(கு - ரை) அல் - இருள். சேய் - முருகக்கடவுள். சொல்வியது : எழுவாய். 'கண்டு......உள' என்பது பயனிலை. (5)

நலம்புனைந்துரைத்தல்

165 மின்னுசடை வேந்தரருள் வேலனொரு மானீன்ற
பொன்னை மகிழ்ந்து புனைந்துரைக்கும்—இந்நிலத்து
நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

(கு - ரை) நன்னீரை - மென்மையால் நீ எல்லா மலர்களிலும் நல்ல இயற்கையையுடையை. அனிச்சம் - மென்மையான ஒரு மலர் விசேடம். வீழ்பவள் - விரும்பப்பட்டவள். வள்ளி நாய்ச்சியார் அனிச்சமலரினும் மெல்லியள் என்பது கருத்து. (6)

காதற் சிறப்புரைத்தல்

166 நாதர் பரமகுரு நாதர் குறமகள்பாற்
காதன் மிகுதிசொலக் கண்டோமே—தீயசெழும்
பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

(கு - ரை) நாதர் - சிவபெருமானுக்கு. பரமகுருநாதர் - முருகக் கடவுள். 'தீய செழும் பாலொடு......நீர் என்று குறமகள் பாற் காதன் மிகுதிசொலக் கண்டோமே' என்று கூட்டுக; என்று என்பது இசையெச்சமாக வருவிக்கப்பட்டது. (7)

நாணுத்துற வுரைத்தல்

167 ஆதியருள் சேய்நா ணகன்றுமட மான்மகட்குத்
தோழி யெதிர்நின்று சொல்லியது—கூறிய
காம முழந்து வருந்தினர்க் கேம
மடலல்ல தில்லை வலி.

(கு - ரை) அருமையரான பெண்களுடன் காமம் அனுபவித்துப் பிறகு அது பெறாது வருந்தும் ஆடவர்க்கு மடலேறுதல் அல்லது வலிமை இல்லை என்று கூறும் முகத்தால் தாம் மடலேறுவதாக முருகர் குறிப்பித்தார் என்று கொள்க. (8)

அலரறி வுறுத்தல்

168 பரனருள்சேய் கேட்கப் பசும்பொன்மா னீன்ற
குறமகட்குத் தோழிநின்று கூறும்—திறனுவலின்
தாம்வேண்டி னல்குவார் காதலர் யாம்வேண்டும்
கௌவை யெடுக்குமிவ் வூர்.

(கு - ரை) கேட்க - சிறைப்புறத்தாராக இருந்து கேட்க. சேய் கேட்டவின் பயன் வரைந்துகொள்ள ஏற்பாடு செய்தலாம். (9)

களவியல் முற்றும்.

கற்பியல்

பிரிவாற்றுமை

169 சூளுறவு செய்திறைவர் தோழர் பிரிவறிந்த
கோல்வளையார் கூறுவது தோழிக்குச்—சால
அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொல்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு.

(கு - ரை) சூளுறவு - பிரியேன் என்று முன்பு செய்துகொடுத்த சத்தியம். தோழர் - சுந்தரர். கோல்வளையார் - திரட்சியான வளையலை அணிந்த சங்கிலி நாய்ச்சியார். ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திகள் சங்கிலி நாய்ச்சியாரை மணந்து பிரிந்தது முன் சில கவிகளால் விளங்கும். (10)

படர்மெலிந்திரங்கல்

170 அரன்றனக்குத் தோழனெனு மாரூரன் சேணிற்
பிரிந்தவழி பரவை பேசும்—இரங்கி
மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
என்னல்ல தில்லை துணை.

(கு - ரை) 'உலகத்திலே உள்ள உயிர்களையெல்லாம் தானே துயிலப் பண்ணுதலால் இராப்பொழுதுக்கு நானன்றி வேறு துணை இல்லை. அதனால் அந்த இராப்பொழுது இரங்கத்தக்கது' என்று பரவை நாய்ச்சியார் இரங்கிக் கூறும் என்க. (11)

கண் விதுப்பழிதல்

171 நந்தியருள் சேர்பரவை நம்பியைக்கா ணக்கிடையா
வெந்துயரா லாற்றுவித்த மெல்லிழைக்கு—வந்துசொலல்
கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

(கு - ரை) நந்தி - சிவபெருமான். நம்பி - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். காதலரைக் காட்டச்சொல்லி எம் கண்கள் இன்று அழுவது என் கருதி! இத்தணியாத நோயை யாம் அறிந்தது அக்

கண்கள் முன்பு எம் காதலரைக் காட்டலால் அன்றோ! சொலல்: எழுவாய். 'கண்டாங்......கண்டது' என்பது பயனிலை. (12)

பசப்புறுபருவரல்

172 பரனன்பர் நீங்கப் பரவைதனை யாற்றும்
புரிகுழற் பாங்கி புகலும்—பெரிதும்
பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரெவரென்பா ரில்.

(கு - ரை) உலகம் இவளைப் பழிக்குமேயன்றி இவள் இங்ஙனம் ஆயினமைக்கு எவர் காரணமாவர் என்பாரில்லை என்பது பின்னிரண்டடிகளின் கருத்து. (13)

தனிப்படர் மிகுதி

173 கண்ணுதலார் தோழன் கருத்தையறிந் தாற்றிஞய்
என்னப் பரவை யிகுளைக்குப்—பன்னுவது
நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

(கு - ரை) தோழன் - சுந்தரமூர்த்திகள். என்ன - என்று தோழி கூற. அவரும் என்னிடம் காதல் கொள்ளாராயின் என்னுல் காதல் செய்யப்பெற்ற அவர் எனக்கு என்ன இன்பத்தைச் செய்தல் கூடும். (14)

நினைந்தவர் புலம்பல்

174 நம்பி தனைநினைந்து நம்பரருள் சேர்பரவை
துன்பமுற்றுத் தோழிக்குச் சொல்லியது—சென்றிருந்து
தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணுர்கொல்
எந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

(கு - ரை) கடிகொண்டார் - காவல் கொண்ட காதலர். ஓவா - ஒழியாமல். தலைவர் என்னை விடாமல் என் நெஞ்சத்தே வருகின்றுர். அதற்கு நாணுர் போலும் என்பது கருத்து. (15)

கனவு நிலை யுரைத்தல்

175 தம்பிரான் றோழர் தமையிகழ்ந்த தோழிக்கு
மங்கை பரவை மறுத்துரைக்கும்—எங்கிருந்தும்
துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து.

(கு - ரை) துஞ்சுங்கால் தோண்மேலராகி என்றது கனவின் கண் அவர் தோன்றி இன்பம் நல்கியதைக் குறிக்கும். 'ஒரு காலும் நான் அவரை மறந்தறியேன்' என்பதை உட்கொண்டு, 'விழிக்குங்கால் நெஞ்சத்தர்' என்று பரவையார் கூறினர். (16)

பொழுதுகண்டிரங்கல்

176 ஆற்றுவித்த தோழிக் கரனன்ப ரைப்பிரிந்த
கோற்றொடியா ரூர்மடந்தை கூறுவது—மேற்சென்று
காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன் கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

(கு - ரை) முன்கூடிய காலத்தில் தலைவர் 'மறுநாள் பிரிவேன்' என்றாராக, அவர் பிரிந்து செல்கைக்குக் காரணமாயிருந்த காலைநேரம் தலைவிக்குத் துன்பம் இழைத்துவந்தது. தலைவர் பிரிந்திருக்கும் சமயம் இரவில் அவள் படும் துன்பங்கண்டு அத் துன்பை ஒழிக்கவந்ததாதலின் காலையை இங்கே இன்பஞ் செய்வதாகக் கூறினள். கூடினருக்கு இன்பஞ் செய்யும் மாலை கணவனைப் பிரிந்த மகளுக்குத் துன்பஞ் செய்தலின், 'யான் மாலைக்குச் செய்த பகை எவன்கொல்' என்றார். (17)

உறுப்பு நலனழிதல்

177 அரனன்பர் நீங்குதலு மாற்றாமை கண்டு
பரவைக்குத் தோழி பகரும்—தலைவர்
தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

(கு - ரை) வீங்கிய தோள் - பூரித்து நின்ற தோள்கள். தணந்தமையால் இன்று தோள் மெலிந்தன என்று கொள்க. (18)

நெஞ்சொடு கிளத்தல்

178 அரனருள்சேர் நம்பிபிரி வாற்றும லாரூர்ப்
பரவை தனிநின்று பதைத்துக்—கருதும்
நினைந்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்றும்
எவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

(கு - ரை) ஆற்றுமை மீதூரத் தன் துக்கத்தைக் கேட்டார் பிறரின்மையின் தலைவி நெஞ்சொடு கூறுகிறுள். கூறுவதால் துக்கம் குறையும் என்பர். எவ்வநோய் - ஒன்றுனும் தீராத நோய். (19)

நிறை யழிதல்

179 வேடர்க் கருளும் விமலர் துணைபிரிவு
நீடப் பரவை நிறையழிந்து—கூறியது
காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

(கு - ரை) வேடர்க்கு - கண்ணப்ப நாயனுர் முதலிய பல வேடர்களுக்கு. விமலர் துணை - தம்பிரான் தோழரென்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் ; 181. (20)

அவர்வயின் விதும்பல்

180 இறைவரருள் சேர்பரவை யேந்தல்பிரி வாற்றிப்
பகரு மிகுளைக்குப் பகரும்—எதிர்நின்று
காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணுரக் கண்டபின்
நீங்குமென் மென்றேட் பசப்பு.

(கு - ரை) ஏந்தல் - ஆண்களிற் சிறந்தவர். எதிர்நின்று பகரும் எனக் கூட்டுக. (21)

குறிப்பறிவுறுத்தல்

181 இறைவர்துணை நீங்கி யெழிற்பரவை யோடும்
உறையுநாட் பாங்கிக் குணர்த்தும்—செறியும்
மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை
அணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு.

(கு - ரை) அணி - புணர்ச்சியினுல் தோன்றிய அழகு. தலைவியினது குறிப்பினைத் தலைவன் தோழிக்கு உணர்த்தியது இது. (22)

புணர்ச்சி விதும்பல்

182 ஈசனன்ப ரோடு மியைந்த பரவைதனைப்
பேசியதோ ழிக்கவளும் பேசியது—கூறின்
எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.

(கு - ரை) கோல் - கோலின் கருமை நிறம்; ஆகுபெயர். சித்திரம் எழுதும்போது, முன்பெல்லாம் புலனுகியிருந்த அதன் கருமை நிறம் தோன்ருதவாறு பிரிந்திருந்த வழி தலைவர்மேல் பிழைகண்டிருந்த நான் அவர் கூடிய வழி இன்று அப்பிழையைக் காணேன். (23)

நெஞ்சொடு புலத்தல்

183 தம்பிரான் ருேழர் தவறுகண்டுங் கூடுவதற்
கன்பு செயும்பரவை யார்மொழிவார்—என்றும்
அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக் காகா தது.

(கு - ரை) தவறு - திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாரை மணந்த தவறு. நெஞ்சே, நீ எமக்கு ஆகாதது எவன்; எவன் - என்? (24)

புலவி

184 அரன்வாயி லாகச்சென் ருரூர ரோடு
பரவையா ரூடலுணர் பண்பின்—உரைசெய்யும்
உப்பமைந் தற்ருற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்ருல் நீள விடல்.

(கு - ரை) வாயில் - தலைவன் தலைவிகளைக் கூட்டுதற்கு ஏற்ற தோழிமுதலியவர்கள் (நாற். நம்பி. அகத். சூ. 67.) 'ஊடலாவது தலைவன் தலைவியருள் ஒருவரை ஒருவர் நணுகாராகி உரை மறுத்திருத்தல்' (ஷை. சூ. 204, உரை.) (25)

புலவி நுணுக்கம்

185 எல்லாரு முய்வதற்கா யீசனுலாப் போதுதலும்
புல்லா துமையாள் புலந்தளவிற்—சொல்லாடும்
பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பார்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

(கு - ரை) ஈசன் உலாப் போதலும், அப்பொழுது அவரைப் பரமாதர் விரும்பினர் என்று உமாதேவியார் ஊடிக் கதவடைத்துக் கொள்ளுதலும் ஒரு திருவிழாவாக மார்கழித் திங்கள் திருவாதிரைத் திருநாளில் இன்றும் நடைபெறுகிறது. (26)

ஊடலுவகை

186 தண்டி யுணர்த்தத் தலைவி புலவிதீர்ந்
தண்டிப் பெருமா னணைந்தளவிற்—கண்டருளும்
ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

(கு - ரை) தண்டி - சண்டேசுவர நாயனர். இங்கே வாயிலாக இவர் கூறப் பெற்றுள்ளார். (27)

திருவள்ளுவப் பயனுகிய திருக்குறள்மேல் வைத்துக் கூறப்பட்டவை இவ்வளவோடு முற்றும்.

கற்பியல் முற்றும்.

3. காமத்துப் பால் முற்றும்.

---

4. வீட்டின் பால்

இந்நூலாசிரியர் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப் பால்களுக்குத் திருக்குறளை ஆதாரமாகக் கொண்டாற்போல் வீட்டின் பாலைக் கூறுவதற்குத் **திருவருட் பயன்** என்னும் நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளார். இது சித்தாந்த சாத்திரம் பதினன்கனுள் ஒன்று. **கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரிய**ரென்பார் இதனை அருளிச் செய்தவர். இது பத்ததிகாரங்களை நூறு குறட்பாக்களாற்

கூறுவது. திருவள்ளுவப் பயனுக்கும் திருவருட் பயனுக்குமுள்ள ஒருமைப்பாட்டைப் பின்வரும் மேற்கோளால் உணரலாம் :

" அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் நால்வகைப் பொருளை யும் மூவகைப்படுத்தி ஓதும் வேதப் பொருள் விளக்கமும் தமிழ் வேதமு மாகிய திருவள்ளுவப் பயனென்னும் திருக்குறள் அதன் முதனூல் வேதமே போன்று வீட்டுநெறியினை விளங்கக் கூறுது மயங்கக் கூறுதலான், அம்முதனூலாகிய வேதப் பொருளை விளக்கி வீட்டு நெறியினைக் கூறும் ஆகமமே போன்று, திருக்குறளை விளக்கி வீட்டுநெறி கூறுவது இத்திருவருட்பயன் என்பதூஉம் ஆம் என்க.

"வேதமே திருக்குறள் என்பதற்கு அசரீரி, சரசுவதி, இறை யனார், உக்கிரப் பெருவழுதி முதலிய சங்கப் புலவர் நாற்பத்தொன் பதின்மர் கூறிய **திருவள்ளுவ மாலை**யானும், 'தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்......ஒரு வாசக மென்றுணர்' என்னும் ஔவையாரின் பாசுரத்தானும் துணிக.

" ஆகமமே திருவருட் பயன் என்பதற்குச் சிவஞான போத முதலிய சித்தாந்த நூல்களோடு சேர்க்கப்பட் டிருப்பதானும், சிவ ஞானபோதம் போன்று பதிபசுபாசத் திறங்களையே கூறுதலானும், பௌஷ்க ராதிகளைப் போன்று விந்துசத்தி லட்சணமாகிய திரு வருட் டிறத்தையே தெள்ளிதிற் றெளிய விதந்தெடுத் தோதுத லானும் என்க.

"இனித் திருக்குறளின் பொருளை விளக்குவதெங்ஙனமெனின், திருக்குறளின் முதற் செய்யுளாகிய 'அகர முதல' என்னும் செய்யுளையே திருவருட் பயனின் தலைச் செய்யுளாகிய 'அகர வுயிர்போல்' என்னும் செய்யுள் விரித்தெடுத் தோதுவதை வல் லோர்பாற் கேட்டுணர்க."—**திருவருட் பயன் முகவுரை.**

பதிமுதுநிலை

187 வள்ளுவருந் தாமு மதித்தபொரு ளொன்றென்றே
தெள்ளு தமிழ்விரகாய்ச் செப்பியது—சொல்லின்
அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கும்
நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து.

(கு - ரை) பதிமுது நிலையாவது மேலாகிய இறைவனது இயல் ; பதி - இறைவன்.

தாம் - கொற்றவன்குடி **உமாபதி சிவாசாரியர்** ; வள்ளுவரும் தாமும் மதித்த பொருள் ஒன்றே : தலைப்பிலே காட்டியுள்ள உரை நடைப் பகுதியை நோக்குக. அகரம் இறைவர்க் குவமை : 1, குறிப்புரை. அறிவாகி என்றதனுல் சடமாகிய ஒலி வடிவன்று என்பது பெற்றும். அகரம் போல இறையும் ஒருகாற் புணர்ந்து நீங்காமையின் 'நிறைந்து' என்றும், எல்லாப் பொருள்களும் உட்படுதற்கு 'எங்கும்' என்றும், பலர்க்கும் விளங்கும்பொருட்டு அகரத்தை உவமை கூறினும் பிறிதோருவமை தனக் கில்லான் இறைவன் என்பது தோன்ற 'நிகரில்' என்றும் கூறினர். இறைவனது உண்மையும் அவன் வேறற எல்லா உயிர்களிலும் நின்றமையும் இதனுற் கூறப்பட்டன. (1)

[1] உயிரவை நிலை

188 பொன்னர்பிறர் காணுரப் புண்ணியனைப் புண்ணியனும்
அன்னவர்முற் றேன்றலரா ஞதலினல்-சொன்னதுகேள்
ஊமன்கண் போல வொளியு மிகவிருளே
யாமன்கண் காணு தவை.

(கு - ரை) உயிர் - பசு. உயிரவை என்று பன்மையாற் குறித்தமையின் முன்னதிகாரத்திற் கூறப்பெற்ற பதி ஒன்றே என்பது பெறப்பட்டது. பதியின் இயல்பைக் கூறி அதனை யடுத்துப் பசுக்களின் இயல்பைக் கூறுதலான் மேலையதிகாரத்தோடு இதற்குள்ள தொடர்பு விளங்கும்.

பொன்னர் - இலக்குமியை யுடைய **திருமால்**. ஊமன் - கோட்டான். ஒளி - பகலவன் ஒளி. இருள் - ஆணவமலம். மன் - நிலைபேறு. இங்கே அந் நிலை பேற்றை யுடைய சிவஞானத்தைக் குறிக்கும். சூரியன் ஒளியைக் காணுத கூகையின் கண்களுக்கு உயிர்களும், சூரிய ஒளிக்குச் சிவஞானமும் உவமை.

(பி - ம்.) 1. 'பசுநிலை'

ஒளியும் : உம் சிறப்பும்மை. இருளேயாம் : ஏகாரம் தேற்றத்தின் கண் வந்தது.

உயிர்கள் பதியைக் காண அருள் பெறுவது எக்காலமென இரங்கிக் கூறியது இது. (2)

[1] இருண் மல நிலை

189 அருண கிரியறியா ரண்ணலெனத் தத்தம்
கருவி யுபகரிக்கக் கண்டும்—இருவர்க்கும்
அன்றளவி யுள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி
இன்றளவு நின்ற திருள்.

(கு - ரை) இருண்மல நிலையாவது அறியாமையே வடிவாகிய ஆணவமலத்தினது தன்மை ; இதனைப் பாசம் என்பர். ஆணவ மலத்தோடு ஒழிந்த மாயை கன்மங்களும் உப லட்சணத்தால் அடங்கும். முன்னதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட உயிர்களாகக் கட்டுப்படுத்தும் பாசநிலையைக் கூறுதலான் மேலை யதிகாரத்தோடு இதற்குள்ள தொடர்பை உணர்க.

அருணகிரி - திருவண்ணாமலையை. திருமாலும் நான்முகனும் தம்மைத் தேடி ஆராயும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் அழற் பிழம்பாய் நின்ற மலை இது. அறியார் - மாலும் அயனும். அண்ணலென - தலைவரென்று. கருவி உபகரிக்க - தத்தம் முயற்சிவழிகளை நாட. கண்டும் : தன்மைப் பன்மைமுற்று. இருவர்க்கும் - அந்த அயன் அரிகளாம் இருவருக்கும். அன்று அளவி - அறுதியே பொருந்தி. உள்ஒளி - சிவஞானம். ஆவியிடை உள்ளொளியோடு உள்ளடங்கியென்றது சிவஞானத்தை மறைத்து என்றபடி. இருள் - ஆணவமாம் இருள் ; எழுவாய். இன்றளவும் நின்றது என்றது இனி இறையருள் உண்டாகி அது நீங்கப் பெறினும் பெறுவர் என்பது புலப்படுத்தற்கு. ஆணவம் அறுதி என்பது இதனாற் புலப்படுகிறது. (3)

(பி - ம்.) 1. 'பாசநிலை'

அருளது நிலை

190 இறைவ ரெதிர்ப்பட்டு மிவரருள்வேண் டாமற்
பிறவசுர ரெல்லாம் பெறுதல்—அறையிற்
பரப்பமைந்த கேண்மினிது பாற்கலன்மேற் பூஞை
கரப்பருந்த நாடுங் கடன்.

(கு - ரை) அருள் - ஞானம். இருண்மலமாகிய அவிச்சையைத் துறந்து வீட்டுநெறி காட்டுதற்பொருட்டு அதற்கு மாறுகிய அருளது முறைமை கூறுதலான் மேலை யதிகாரத்தோடு இதற்கு இயைபுண்மை யறிக.

பிற - பிறவரங்களை. பிறபெறுதல் எனக் கூட்டுக. பரப்பமைந்த - விசாலமான அருட் பொருளை. கேண்மின் (இந்திரிய மனங்களைப் பிறவிடத்தில் விடாமல்) கேளுங்கள். அங்ஙனம் அருட்பொருளைச் சேராது மித்தையாகிய உலக இன்பங்களை நாடுவது பாலை வைத்த கலத்தின்மேல் இருக்கும் பூனை அதனைப் பருகாது அருகே வந்த ஒரு கரப்பானைப் பிடித்துத் தின்ன நாடிய தன்மையை ஒக்கும். பாற்கலன் - பாற்பாத்திரம்; உறியின்மேல் வைத்த பாற்பாத்திரம் என்று கூறுவாருமுண்டு. நாடும் என்றது கரப்பான் பூச்சி பூனைக்கு அகப்படாமற் போதலையும் குறிக்கும்.

ஞானத்தின்மேல் உயிர்கள் பற்றுச் செய்யாமையை இது உணர்த்திற்று. (4)

அருளுரு நிலை

191 வாதவூரர்க் காள்போல வந்த பரசிவனை
யாரவனென் றெண்ணி யறிந்தார்கொல்-பேரருளாற்
பார்வையென மாக்களைமுன் பற்றிப் பிடித்தற்காம்
போர்வையெனக் காணூர் புவி.

(கு - ரை) அருளுரு - ஞானத்தின் வடிவாகிய குரவன்; ஞான குரு. அருளினது நிலைகூறி அதன்படி விளைவிய குரவனது நிலை கூறுதலின் மேலை யதிகாரத்திஞேடு இதற்குள்ள இயைபு புலனுகும்.

வாதவூரர் - **மாணிக்கவாசகர்.** ஆள் - குதிரைகளை ஓட்டிக் கொண்டுவந்த ஆள். அறிந்தார்கொல் என்பதற்குப் பாண்டியன் முதலானோர் என்ற எழுவாயைத் தந்துரைக்க. பார்வை - பார்வை மிருகம். காட்டில் ஏதேனும் ஒரு விலங்கைப் பிடிக்க வேடர் அவ்வின விலங்கை வீட்டில் வளர்ப்பர். இது பார்வை எனப்படும்; **திருவிளை.** 58 : 46. மாக்களை - ஆன்மாக்களை. புவி - உலகத்திலுள்ள மக்கள்; எழுவாய். போர்வையென - தம்மை இரட்சிக்க வந்த திருமேனி என்று.

ஞானகுரு வடிவினை என்ற தொடர் அதிகாரத்தாற் பெறப் பட்டது. (5)

அறியு நெறி

192 நீற்றறையின் மற்றிடத்து நின்றிறைவ னன்பருக்குத்
தோற்றுவதின் றித்துணையாய்த் துன்பமுறு—தாற்றுதலால்
ஊனுயிரால் வாழு மொருமைத்தே யூனெடுயிர்
தானுணர்வோ டொன்றுந் தரம்.

(கு - ரை) அறியு நெறியாவது உணரும் முறைமை. உணர்வது உண்மைப் பொருளை என்க. அருளுருவைக் கொண்டே உண்மைப் பொருளை அறியவேண்டி யிருத்தலின் மேலை யதிகாரத்தோடு இதற்குள்ள தொடர்பு விளங்கும்.

நீற்றறையின் - பல்லவன் இட்ட நீற்றறையில். மற்றிடத்து—யானை இடறவிட்ட விடத்தும், தம்மோடு கல்லைச் சேர்த்துப் பிணைத்துப் போகட்ட கடலினிடத்தும். அன்பர் - **வாகீசர்.** தோற்றுவதின்றி - கண்ணுக்குப் புலனாகாதிருந்தும். துணையாய் - உடலோடு கூடி ஒன்றியிருந்து காவலாக.

திருநாவுக்கரசர் சூலைநோய் தம்மை யடுத்ததென்றும் அது சமணரால் தீர்க்கமுடியாமற் போயிற்றென்றும் பொய்க் காரணங் காட்டிச் சமணத்தைவிட்டு நீங்கிச் சைவத்திற் புகுந்தாரென்று சமணர்கள் தங்கள் இறைவரிடம் கூறப் பல்லவ வேந்தன் வாகீசப் பெருந் தகையாரை அழைப்பித்துப் பலவிதங்களில் தண்டித்தான். எம்பெருமான் அருளால் வாகீசர் அக்கொடிய தண்டனைகளை

யெல்லாம் இன்பமாகப் பெற்று மீண்டு வந்தார் என்பது வரலாறு.

ஊன் - உடல்; ஆகுபெயர். ஊனுடையிர் - உடலிலுள்ள ஆன்மா; உருபுமயக்கம். உணர்வொடு - திருவருளினால்; ஒடு உருபு மயங்கி வந்தது. ஆன்மா திருவருளினாலே சீவிப்பது, உடல் உயிரால் நிலை பெறுவதுபோலும். (6)

உயிர் விளக்கம்

193 துறைபிழைத்துச் சென்று சுமந்தாலு மீசன்
உணர்வோடொன் றாகுந் தரம்பார்—தரையில்
கிடைக்கத் தகுமேநற் கேண்மையார்க் [1]கெல்லாம்
எடுத்துச் சுமப்பானை யின்று.

(கு - ரை) உயிர்விளக்கமாவது ஆன்மாவை விளக்கப் படுத்துதல். அறிந்தபடி நின்று யான் எனதென்னும் செருக்கறுத்தலே உயிர் விளக்கமாம். இதனை ஆன்ம சுத்தி என்பர். உண்மைப் பொருளை அறிவதற்கு ஆன்ம சுத்தி இன்றியமையாததாதலின் மேலை யதிகாரத்தோடு இதற்குள்ள தொடர்பை உணர்க.

துறைபிழைத்து - தாம் பிறந்த சைவ நெறியை விட்டு நீங்கி; நீங்கிச் சென்றது சமண நெறிக்கு; சென்றவர் **அப்பர் சுவாமிகள்.** அவ்வழியில் நிலவிவந்த வாழ்க்கையாதல்பற்றி, 'சுமந்தாலும்' என்றார்.

ஈசன் உணர்வோடு ஒன்றானது **திருவதிகை** வந்து சைவத்திற் புகுந்தபோது. அவ்வுணர்வோடு ஒன்றியிருந்தமை சைவத்தை மீட்டும் தந்த தென்க.

கேண்மையார் - நல்ல கேள்வி ஞானத்தை யுடைய பெரியார். அருளோடு கூடிய கேள்வியை, 'நற்கேண்மை' என்றார். எடுத்துச் சுமப்பான் - எல்லாருடைய பாரத்தையும் தமதாகக் கொண்டு சுமக்கும் **சிவபெருமான்.** அருளாகும் கேள்வி யுடையாருக்குப் பதி எளிதாகப் புலப்படும் என்பது கருத்து. (7)

(பி - ம்.) 1. 'கல்லால்'

இன்புறு நிலை

194 வாதவூ ரன்பிறர்போல் வந்தவரா னந்தமுறும்
போதினிய தாகப் புணருமறை—ஆதலினுல்
இன்பதனை யெய்துவார்க் கீயு மவர்க்குருவம்
இன்பகன மாதலினு லில்.

(கு - ரை) இன்புறு நிலையாவது ஆன்ம லாபம் அடையும் முறை. ஆன்மசுத்தியாகிய உயிர்விளக்கங் கூறி அதன்பின் இதனைக் கூறவே மேலதிகாரத்தோடு இதற்குள்ள தொடர்பு விளங்கும்.

பிறர்போல் வந்தவர் - திருப்பெருந்துறையிற் பரமாசாரியராக வந்த சிவபெருமான். மறை - மறைப்பொருள். எய்துவார்க்கு - பெற விரும்புவாருக்கு. ஈயும் அவர் - சிவபெருமான். உருவம் - வடிவம். இன்ப கனம் - பேரின்பம் ; ஆனந்த மயம். இல் - தாம் அதனை நுகர்வதில்லை.

வாதவூரர் அனுதியே ஆணவ மலத்தால் மறைப்புண்டு, குருந்த மரத்தடியில் எழுந்தருளிய பரமாசாரியரால் அது நீங்கப் பெற்றபோது இன்பம் புதிதாக வந்ததுபோலக் கருதினர் என்பது முதவிரண்டடிகளின் கருத்து. (8)

ஐந்தெழுத்தருணிலை

195 உண்டிலையென் றுகமங்க ளோதிமத பேதத்தால்
கொண்டநெறி யுங்கதியுங் கூறுவதென்—அண்டர்பிரான்
எல்லா வகையு மியம்பு மிவனகன்று
நில்லா வகையை நினைந்து.

(கு - ரை) ஐந்தெழுத் தருணிலையாவது ஐவகைப்பட்ட பஞ்சாட்சரமாகிய அருளினது நிலை. வீட்டுநெறி காட்டுதலால் திருவைந்தெழுத்தையும் திருவருளாகக் காட்டி யருளினுர். சமாதியினை யடைவார்க்கே இன்புறுநிலை கூடும். அச் சமாதியினை அடைதல் கூடாதார்க்கு விதிப்படி ஐந்தெழுத்தை ஓதவே அந்நிலை கூடும். இன்புறு நிலையை யடுத்து இவ்வதிகாரத்தைக் கூறியிருக்கிறமுறை இதனுல் விளங்கும்.

'ஆகமங்கள் உண்டு இல்லை என்று மதபேதத்தாற் கொண்ட நெறியும் கதியும் ஓதிக் கூறுவதுஎன்?' என்று கூட்டுக. அண்டர் பிரான் எல்லாவகையும் இயம்பும். இவன் - ஆன்மா. அகன்று நில்லா வகையை - சிவசக்தியைவிட்டு நீங்காத முறைமையை.

இன்புறு நிலையை அடைதற்குப் பல்வகைப்பட்ட உபாயங் களை அண்டர்பிரான் கூறியிருப்பது இன்னதற்கென்பதை இக்கவி உணர்த்திற்று. அறியுநெறி, உயிர் விளக்கம், இன்புறு நிலை இம்மூன்றன் கருத்தும் இதனுள் தொனிக்கின்றது. (9)

[1] அடைந்தோர் தன்மை

196 சிதம்பரஞ் சிந்தித்தார் சிவலோக மன்றி
விதந்தறியா ரொன்றும் விரும்பி—பயந்தவிர
எல்லா மறியு மறிவுறினு மீங்கிவரொன்
[2] றல்லா லறியா ரற.

(கு - ரை) மேலை யிரண்டதிகாரங்களிற் சமாதி நிலைமை கூறி அதனை யடைந்தோர் தன்மையை இங்கே கூறுதலான் அதிகார முறைமை விளங்கும். அடைந்தோர் - ஞாதாக்கள்; சீவன் முத்தர்கள்.

சிற்சபையைச் சிந்தித்த பரமஞானிகள் அச்சம் நீங்கச் சிவலோகமன்றி வேறொன்றையும் மேற்பட்டு அறிய மாட் டார்கள். இவர்கள் சீவன் முத்தர்கள். எல்லாம் அறியும் அறிவு - சர்வஞ்ஞத்துவம். ஒன்று - ஆனந்த ஞானம் ஒன்றே; ஏகாரம் விகாரத்தால் தொக்கது. அற அறியார் - மற்றொன்றினையும் பொருந்தி அறிய மாட்டார்கள்.

சீவன்முத்தர் எவ்விடத்தும் சிவமே கண்டிருப்பர் என்பது கருத்து. (10)

4. வீட்டின் பால் முற்றும்.

முதுமொழிமேல்வைப்பு முற்றும்

(பி - ம்.) 1. 'அணைந்தோர்' 2. 'றல்லா தறியா'

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

[எண் – செய்யுளெண்]

அடியவரை, 7
அண்ணல்பழ, 140
அத்தர்திரு, 86
அந்திவண்ணன், 89
அப்பர்முதல், 5
அரன்வாயில், 184
அரன்றனக்கு, 170
அரனடியார் நித்த, 141
அரனடியாரல்லா, 163
அரனருள்சேய், 162
அரனருள்சேர், 178
அரனருளாம், 60
அரனன்பர் நீ, 177
அரனன்பர் வாகீ, 129
அரனையருச்சித்த, 53
அருகர்கழு, 65
அருணகிரி, 189
அருளாற் பிரம்பின், 40
அல்லொளிசேர், 164
அழித்துலகை, 6
அறவோன், 16
அன்றுருணன், 23
ஆங்காலிறைவர், 133
ஆதிமுடி, 47
ஆதிமொழியை, 131
ஆதியருள், 167
ஆய்தொடியார், 80
ஆர்பெரியர், 8
ஆரூரர்க்காரூரர், 128
ஆரூரன்கண்ட, 160
ஆலடியார், 72
ஆலமுகந்தானை, 121
ஆற்றுவித்த, 176
ஆனையிழிந்தும், 26
இசைபயின்றூர், 91
இரணியனை, 51
இரந்துண்டு, 33
இருள்பலவா, 59
இல்வாழ், 13
இறைசாரும், 116
இறைநூல், 114
இறைமகிழ, 88 [144
இறையருள்சேர் தென்னவ,
இறையருள்சேர் தென்னன், [148
இறையருள் தென், 83
இறையருளால், 107
இறையருளும், 152
இறையெளிநின், 64
இறையோடு, 122
இறைவர்க்கு, 108
இறைவர்துணை, 181
இறைவர் நிலை, 84
இறைவர் மதலை, 35
இறைவரருள் கதிர், 161
இறைவரருள் சேர், 180
இறைவருங்கை, 69
இறைவரெதிர், 190
ஈசரிடத்தன், 71
ஈசரிரந்தால், 156
ஈசன்குண்டோ, 85
ஈசனடியார் விரு, 20
ஈசனடியாரிசை, 130
ஈசனன்பர், 182
ஈசனுக்கு, 46

ஈசனுமையாள், 24
ஈசனெறி, 74
உலகர்க்குத், 146
உலகுண்டு, 15
உண்டிலேயென், 195
உண்ணப்பொதி, 112
ஏங்களிறை, 150
எங்குமிறை, 57
எங்குமுளன், 1
எத்திறத்த, 120
எந்தைபலி, 29
எல்லாமிமைப்பில், 82
எல்லாரும், 185
எவற்றினுமே, 103
எள்ளளவு, 22
எறும்புகடை, 132
என்றியம்பினர், 157
என்றுமிறைவன், 45
ஐயனருள், 111
ஒருவர் சிறிது, 70
ஒருவர்செய, 158
கஞ்சுகனுதன், 96
கண்ணன்கடை, 134
கண்ணுதல்பாலா, 109
கண்ணுதல்பாற், 81
கண்ணுதலார் தம்மை, 50
கண்ணுதலார் தோழன், 173
கண்ணுதலோன், 19
கல்லெறியும், 31
கல்வில்லுடை, 151
கற்றவர் சங்க, 67
காணலாமீசன், 11
குண்டராற், 79
குலனெழுக்க, 55
குறுமுனியும், 106
குன்றவில்வி, 117
கூடலிறை, 52
சங்கத்தார், 115
சங்கரன்போய், 145
சங்கறுக்கும், 34
சதுமுகன்பால், பாயிரம்
சிதம்பரம், 196
சிந்தாமணி, 78
சிவகீதை, 68
சிவனடி, 101
சீர்படைத்த, 93
சூரனிழந்தான், 104
சூளுறவு, 169
சோதி திறம், 27
தக்கனுற, 127
தண்டிக்கருள், 10
தண்டியுணர்த்த, 186
தந்தைபொருட்டு, 118
தம்பிரான் றேழுர்தமை, 175
தம்பிரான்றேழுர் தவறு, 183
தமிழ்மணக்க, 44
தருமர் பிறர், 12
தருவும் வரிசை, 37
திகம்பரர்க்கு, 119
திசைவென்ற, 138
தில்லேமறையோர், 28
துறைபிழைத்து, 193
தென்னனிறை, 100
தென்னுட்டு, 154
தையலார், 36
தொல்லேமணி, 38
தோழனென்று, 105
தோன்றியரன், 39
தோன்றியிறை, 76
நக்கர்சிறிது, 99
நந்தியருள் காசி, 48
நந்தியருள்சேர், 171
நம்பிதனே, 174
நன்னிழலில், 124
நாதர்பரம, 166
நாதர்மால், 136
நாதரருள், 66
நாரைபுலால், 42

நீற்றறையின், 192
பகைசிறிது, 77
பட்டினத்துப்பிள்ளை, 56
பண்டுகளிற்றுப், 75
பதிகதையால், சிறப்பு
பரமனருள்வே, 102
பரனருள்சேய், 168
பரனன்பர், 172
பற்றெழிந்து, 61
பன்றிக்குருளை, 147
பாணன்குடி, 153
பார்த்தகுரவர், 94
பாலனொருவன், 98
பித்தனென, 30
பிள்ளையிறைவர், 123
பிள்ளையினும், 25
பிறர்க்குண்டோ, 73
பிறவியரூர், 62
புத்தர்பிறர், 2
புத்தன்நான், 41
புத்தனிறந்தான், 32
புறமகமென், 9
புனிதரழல், 139
பெண்பெறினும், 18
பெற்றதவர், 4
பெற்றமுவந்தார், 49
பேதையரும், 110
பொல்லார்முன், 113
பொன்னர்பிறர், 188
மண்ணுண்டவன், 142
மணலமுதா, 159
மதியிருளை, 58
மறந்து மறந்தீ, 87
மன்றுடையார், 137
மன்னுமரன், 143
மாமனென்றும், 90
மாறனது, 125
மாறனிறை, 97
மின்னுசடை, 165
முதுகிரியான், 21
மூளையால், 14
முப்புரங்கள், 149
மூனாளிருந்த, 54
மூலலிங்க, 155
மேனிகழ்வ, 95
வரருசி, 63
வழூவு செய்தும், 126
வள்ளுவரும், 187
வாணனிரு, 92
வாதவூரர்க்காள், 191
வாதவூரன், 194
விளையாடிக், 135
வேடர்க்கருளும், 179
வேணுபுர, 17
வேதியர்கள், 43
வைதிகமேற், 3

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

அகத்தியர், 21, 144, 151
அகலிகை, 16
அசமுகி, 151
அசுரர், 23
அத்தர், 2, 86
அந்திவண்ணன், 89
அப்பர், 5, 25, 62
அயன், 101
அர்ச்சுனன், 68
அரன், 8, 15, 23, 39, 53, 60
அரன்றனக்குத் தோழன், 170
அரனருள் சேர் நம்பி, 178
அரனன்பர், 26, 129, 176-7
அரிச்சந்திரன், 48
அரிவாட்டாய நாயனுர், 104
அருகர், 39, 59, 89, 130

அருணகிரி, 189
அருணந்தி தேவர், 103
அருநூல், 12
அருள், 190
அருளுரு, 192
அவி, 43
அன்னைவயிற்குறை, 143
அனிச்சம், 165
ஆகமம், 2, 10, 71, 195
ஆதி பகவன், 1
ஆதி மொழி, 131
ஆரூர்ப் பரவை, 176, 178
ஆரூரர், 128, 160, 170, 184
ஆலடியார், 72
ஆழி, 109
ஆன்மசுத்தி, 193
இருளை-தோழி, 162, 173
இசைவாது, 93
இந்திரன், 83, 97, 152
இயற்பகை நாயனர், 38
இரணியன், 51
இராசேந்திர பாண்டியன், 124
இராவணன், 137 [84
இருவர் - பிரமனும் திருமாலும்,
இருள், 188
இளையான்குடி மாறனர், 14
இறை, 16, 97
இறை நூல், 114
இறைவர், 1, 2, 33, 103
ஈசன், 12, 20, 24, 71, 85
ஈசனன்பர், 182
உக்கிரகுமார பாண்டியர், 152
உமாதேவியார், 15, 21, 24
உமாபதி சிவாசாரியர், 103
உய்யவந்ததேவ நாயனர், 55
உய்யவந்தார், 75
உருத்திரசன்மர், 52, 114
உலகுக்குத் தந்தை, 146
உலவாக் கோட்டை, 20
ஊஷை, 50
ஊமன்-கோட்டான், 188
ஊன், 41
எண்குணத்தான், 3
எலி, 22, 96
எலிப்பகை, 120
எவ்வநோய், 178
எளி நின்று-எளியராகி நின்று, [64
ஏந்தல், 180
ஏமநாதன், 90
ஔவையார், 13
ஐந்துமலம், 59
ஐயன்-சிவபெருமான், 111
ஔவை, 13
கஞ்சுகனுதன், 96
கடவூரான், 98
கடி-காவல், 174
கண்ணப்பர், 19, 179
கண்ணபிரான், 54, 134
கண்ணுதல், 31, 50, 67, 80, 81, 109, 134
கண்ணுதலார் தோழன், 173
கண்ணுதலோன், 18
கணமங்கலம், 104
கணிச்சி-குந்தாலி, 179
கமலை வெள்ளியம்பலவாண முனிவன், சிறப்பு
கரதூடணர், 102
கருநாடக மன்னன், 76
கவறு-சூதாடு கருவி, 141
காசி மயானம், 48
காளத்திநாதன், 19
கீரன்-நக்கீரர், 135
குண்டர்-சமணர், 79
குண்டோதரன், 85
குருவிருந்ததுறை, 147
குறுமுனி-அகத்தியர், 106
குன்றவில்லி, 117
கூடல்-மதுரை, 52, 117

கூன் பாண்டியன், 35, 44, 79
கைத்தொண்டு, 25
கைலைமலை, 137
கொங்கு தேர் வாழ்க்கை, 34
கொண்கன், 182
கொன்றைத் தொடையலார்,
கௌதமன், 16 [110
சங்கப்பலகை, 145
சங்கப்புலவர், 67, 115
சங்கமண்டபம். 135
சங்கரன், 127, 145
சங்கறுக்குஞ்சாதி, 34
சங்கிலி நாய்ச்சியார், 148, 169
சசிவன்னன், 140
சட்டைநாதர், 96
சமணர், 35, 79, 94, 130, 192
சமாதி-யோகம், 4
சரபங்கர், 139
சரபமூர்த்தி, 51
சலந்தரன், 109
சனகாதி நால்வர், 72
சனற்குமாரர், 74
சாக்கிய நாயனார், 31
சாதாரி, 153
சித்தன், 36
சித்தாந்தம், 1, 57
சித்தாந்திகள், 4, 5
சிதம்பரம், 75, 196
சிந்தாமணி, 78
சிலம்பி, 80
சிவகீதை, 68
சிவ சமதை, 101
சிவஞானம், 113, 120
சிவநூல், 9
சிவப்பிரகாசம், 103
சிவபாத ஹ்ருதயர், 17, 118
சிவபிரான் தூது சென்றது, 110
சிவபெருமான், 29, 47, 82
சிவன், 156

சிவனன்பன், 93
சிவிகை, 11, 112
சுந்தர பாண்டியர், 64, 78
சுந்தரமூர்த்தி, 61, 66, 169, 171,
சுந்தரர், 30, 33 [179
சுவை முதலிய ஐந்து, 9
சூரன், 90, 104
சூலை நோய், 108
சூளுறவு-சத்தியம், 169
செவ்வேள்-முருகக் கடவுள், 107
சேய்-முருகக் கடவுள், 164
சேரமான் பெருமாணாயனார்,
26, 66, 93
சேவகன்-வீரன், 90
சைவ சித்தாந்திகள், 60
சைவம், 3
சைனமதக் கொள்கை, 158
சொக்கலிங்கப் பெருமான், 115
சோமசுந்தரர், 116, 124, 148
சௌந்தர பாண்டியர், 138
ஞானசம்பந்தர், 17, 25, 28, 32,
35, 39, 44, 111, 123, 130
ஞானானந்தம், 4
தக்கன், 10, 49, 127
தடாதகைப் பிராட்டியார், 18,
தண்டி, 10, 186 [121, 138
தண்டியடிகள், 94
தண்ணீர்ப் பந்தர், 124 [183
தம்பிரான் றோழர், 105, 175,
தமிழ்ச் சிங்கம், 1, 57
தரு, 37
தருமர், 12
தருமி, 95
தனபதி, 90
தாட்சாயணி, 127
தாயனார், 104
தாயுமானவர், 146
தாருகாசுரன், 151
தாருகாவனம், 29

திகம்பரர், 119
திரிசிரபுரம், 146
திரிபுர சங்காரம், 82, 149
திருக்களிற்றுப்படியார், 75
திருக்காளத்தி, 132
திருத்தங்கி, 13, 150
திருநந்தி தேவர், 74
திருநீலகண்டர், 8
திருநீல நக்கர், 80
திருப்பெருந்துறை, 69
திருப்பைஞ்ஞீலி, 112
திருமால், 23, 24, 46, 47, 68, [109, 136
திருமுகப்பாசுரம், 93
திருவதிகை, 193
திருவள்ளுவர், 89, 157
திருவாதவூரர், 69
திருவாதிரைத் திருநாள், 185
திருவீழி மிழலை, 25, 109
திருவெறும்பியூர், 132
திருவேற்காடு, 141
திருவொற்றியூர், 56, 128
தில்லை, 25
தென்மதுரை, 95
தென்னவன், 144
தென்னன், 100, 148
தென்னாட்டுழவர், 154
தோழன், 30, 105
நக்கர், 99
நக்கீரர், 34, 95, 114, 145
நகுடன், 53
நந்தி, 48, 171
நந்தி தேவர், 27
நம்பியாண்டார் நம்பி, 113
நரசிங்கமூர்த்தி, 51
நாதர் பரம குருநாதர், 166
நாரதர், 136
நாமைகதேசம், 23
நாரை, 42
நாவலர்-சுந்தரமூர்த்தி, 110
நாழி நெல், 156 [165
நீரை-இயற்கையை யுடையாய்,
நோவு, 19
பகவத்கீதை, 68
பசு இலக்கணம், 2
பட்டினத்தடிகள், 8, 56
படிக்காசு, 86
பணிக்கர், 36
பதி கதை, சிறப்பு
பதியிலக்கணம், 2
பயோதி = பயோததி—பாற் கடல், 119
பரஞ்சோதி முனிவர், 74
பரமன், 102
பரவை நாய்ச்சியார், 128, 160, 170-73, 175, 177, 184
பழமலை, 140
பன்றிக்குட்டி, 147
பாச இலக்கணம், 2
பாண்டியன், 83
பாணபத்திரர், 12, 153
பாணன், 90
பாணினி, 63
பார்த்த குரவர், 94
பார்வை, 191
பித்தன், 30
பிரணவப் பொருள், 131
பிரமன், 47
பீதாம்பரதரர், 119
புத்த நந்தி, 32
புத்தர், 2, 32, 71
புத்தன், 41
புலியூர், 143
புவனம், 5
புஷ்பதந்தன், 63
பூளை, 190
பெண்ணாகடம், 74
பெற்றம்-காளை, 49 [110
பேதையர்-பரவை நாய்ச்சியார்,

பொதி சோறு, 112
பொல்லாப் பிள்ளையார், 113
பொற்கிழி, 118
பொற்றாமரை, 77
பொன்னர்-திருமால், 188
போதி மங்கை, 32
மகாபலி, 22, 50
மகிஷாசுரன், 21
மங்கையர்க்கரசி, 44, 123
மடலேறுதல், 167 [தமை, 159
மணலை அமுதாகச் சமைத்
மணிமுத்தாநதி, 155
மதவாரணம், காப்பு
மருத்தர், 13
மலையத்துவசன், 18, 121
மன்மதன், 73, 81
மனுநீதிச் சோழன், 88
மாணிக்கம், 125
மாணிக்கவாசகர், 65, 71
மாதினியார், 16
மாநந்தி பாராயணர், 140
மாமன், 90
மார்க்கண்டேயர், 98, 122
மால், காப்பு, 87
மாலயர்-மாலும், பிரமனும், 126
மாறன், 7, 97, 125
மாறன்பாடி, 112 [164
மானீன்றவல்லி-வள்ளியம்மை,
முக்கணர், 14
முத்திநாதன், 45
முதுகிரி, 21
முதுமொழி மேல் வைப்பு,
காப்பு, சிறப்பு
முப்புரங்கள், 149
முப்புரமழித்தமை, 90
முப்புர வாசிகள், 133
முருகக் கடவுள், 161, 162
முளை-நெல் முளை, 14
மூர்த்தி நாயனார், 76
மூலலிங்க பூசை, 155
மூன்று மறைச் செல்வம், 76
மெய்கண்ட தேவர், 1, 74
மேக=மேவுக—விரும்புக, 134
யமன், 98, 122
வங்கிய சூடாமணி, 34
வந்தி, 40
வரகுண பாண்டிய 7
வரர், 21
வரருசி, 63
வலியான்-கரிக் குரு
வள்ளி நாய்ச்சியார்
வள்ளியம்மை, 161,
வள்ளுவர், 2, 187
வாகீசர், 108, 129,
வாணன், 50, 92
வாதவூரர், 191, 194
வாதாவி, 151
வாயில், 184
வாலி, 54
விந்தமலை, 106
விநாயகர், காப்பு
விபசித்து, 53, 155
வியாசர், 27
வியாழன், 147
விருத்திராசுரன், 106
வில்வலன், 151
விஷ்ணு வஞ்சனையா ,
வீரபத்திரர், 10 6
வீர பாண்டியன், 125
வேணுபுரம், 17
வேதநிலை கண்டான்,
வேட்படிப் புற்றுமண்
வைத்தீசுவரன் கோயி
வைதிகம், 3